

Settembre 1963

c e c a

- tutti i giorni eccetto domenica v. rivo
con una ripetizione
omelia ceca/seconda domenica del mese/
- 2 P.Ovečka P.Ovečka 14 Papa Paolo VI a Frascati - Notizie dal mondo cattolico
- 3 P.Špidlík P.Ovečka Il XIX secolo Notizie
L'uomo di scienza può credere in Dio?
- 4 P.Ovečka 400 anni delle Congregazioni Mariane /St.75/
- 5 P.Ovečka 400 anni del Concilio di Trento /1/ dýky
- 6 Don Vrána P.Ovečka Verso un punto fisso
- 7 P.Ovečka "Il Santo della Settimana": I Beati
Martiri di Cassovia
- 9 P.Ovečka Notizie dal mondo cattolico
- 10 P.Špidlík P.Ovečka Dio - un grande orologio
- 11 P.Ovečka Il Concilio di Trento /2/ dýky
- 12 P.Ovečka Il Concilio di Trento /3/ dýky
- 13 P.Ovečka Epistola "Horum Temporum"
- Notizie dal Vaticano e dal mondo cattolico
- 14 P.Ovečka San Pietro Claver
- 16 P.Ovečka Lettera al Card.Tisserant - Escort.
Apost. "Cum proximus"
- 17 P.Špidlík P.Ovečka La fede e la scienza"
"Invito"
- 18 Don Bonhard P.Ovečka Gli uomini sui altri pianeti?

- 19 P.Ovečka 14' La Prima sessione del Conc.Vat.II
 20 P.Ovečka Notizie dal mondo cattolico
 21 P.Ovečka "Il Congo"/Int. missionaria/
 22 P.Ovečka Santa Ludmila
 23 P.Ovečka Il Papa Paolo VI alla Curia Romana
 24 P.Špidlík P.Ovečka La Fede e la scienza
 25 Don Bonhard P.Ovečka Il dialogo tra un cattolico e protestante
 26 P.Špidlík P.Ovečka La S.Sede e le liturgie orientali
 27 P.Ovečka Il Nuovo Ordo del Concilio
 28 Don Turek P.Ovečka San Venceslao
 29 P.Ovečka Verso il Concilio
 30 P.Ovečka La Seconda sessione del Concilio
 inaugurata

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium totalitních režimů

Výzkumný ústav pro studium totalitních režimů

V pondělí začal v Tridentu Mezinárodní sjezd o dějinách Církve; sjezd pořádá Papežská komise pro historické vědy, ~~max~~^{u příležitosti} 400. výročí zakončení Tridentského sněmu. Sjezd má téma: Tridentský koncil a tridentská reforma. Promluví řada odborníků v otázkách dějin světových i církevních 16. století a jednoty Církvi, ~~max~~^{také kard. Bea.} Mons. Parker z Oxfordu např. srovná Tridentskou reformu a reformou anglikánskou; prof. Louis Hautecourt z Institut de France promluví na téma Trid.koncil a umění a P. Meersman o Ideálu faráře podle tridentské reformy.

Ústřední výbor Světové rady církví, který v těchto dnech zasedá v Rochesteru ve státě N.Y. určil čtyři své pozorovatele, kteří budou přítomni jménem Světové rady zasedáním II. údobí koncilu. Jsou to Švýcaři Nikos Mmissiotis a Lukáš Vischer, Ind John Sadiq a Japonec Msatoshi Doi. Na sobotním zasedání bylo přijato usnesení^v, kterém se vyslovuje vděčnost Pánu za bratrské a plodné styky; ~~Církví~~^{s kat. Církví} vzniklými jako následek Ek. sněmu. Usnesení se dodává, že existují předpoklady, abychom mohli doufat v opravdu ekumenický rozhovor mezi katolickou Církví a ostatními křesťanskými vyznáními.

Podle zprávy vietnamské tiskové kanceláře arc. ze Saigonu mons. Nguyen van Binh poslal sv. Otcí telegram, Děkuje mu za jeho poselství vietnamskému národu; sv. Otec v telegramu vyjádřil Vietnamcům svou důvěru a účast. V telegramu mons. Binh ujištěuje sv. Otce, že vietnamský národ uposlechne jeho výzvy přispěje k tomu, aby znova v zemi zavládl pokoj a jednota. Mons. Binh poslal telegram jménem všech katolíků, především těch, kteří bydlí v Saigonu. Výroční Den rodinného postu ~~Englických~~ katolíků vynesl více než 100 milionů lir. Obnos je určen Světové akci pro boj proti hladu a nemocem ve světě. Byly určen pro Sociální středisko v Dominice v Západní Indii a Městu chlapců v Madurai v Indii, kde sta sirotků dostává svou přípravu pro život.

P. Matěj Zeng Sin Teh z šanghajské diecéze zemřel nedávno v jednom vězení v komunistické Číně. Dovídá se to misijní tisková služba Fides. P. Matěj byl odsouzen ~~na nucené práce~~, protože prý poskytl zprávy imperialistům z Hongkongu. Bylo mu 52 let.

Na mezikonfesijní konferenci v Jeruzalémě bylo rozhodnuto vydat encykliku *Pacem in terris* v hebrejštině. Konferenci předsedal prof. Mazar, býv. rektor izraelské univerzity v Jeruzalémě. Byli přítomni zástupci církve židovské katolické a protestantských.

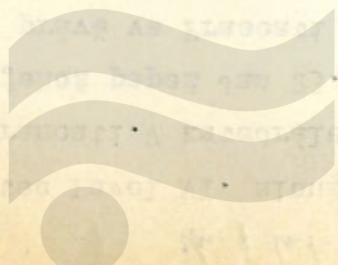
Sv.Otec Pavel VI. sloužil v neděli dopoledne mši svatou v katedrále městečka Frascati.V katedrále právě končily slavnosti ke cti sv.Vincence Pallottího, jehož papež Jan 23. prohlásil za svatého 22.ledna t.r. a který před 150 lety právě ve Frascati sloužil svou první mši svatou. V kázání při mši svatí Pavel VI. volal ke katolickým laikům celého světa,aby se zapojili do apoštolátu Církve. Sv.Otec nejdříve vzpomněl slavných dějin města Frascati: Frascati po Římu dalo Církvi nejvíce papežů;vzpomněl též škod na domech i na lidských životech, které tu zanechaly poslední dny II.světové války; potom věnoval pozornost sv.Vincenci Pallotimu: tento světec je předchůdce účasti katolických laiků v hierarchickém apoštolátě,jak ji dnes chápeme;Palloti si byl vědom potřeb Církve; byl přesvědčen, že křesťanství tvoří pro všechny,kdo je přijmou výzvu, aby se postavili proti šířícímu se zlu a aby se dali opravdově do boje za vítězství pravdy a dobra."Chováme se netečně, jsme zapomětliví,abychom neřekli někdy až dezertéři vůči onomu velkému povolání, které Boží milosrdenství skrze křesťanství poslalo do světa.Tato společnost která přijala vznešené křesťanské povolání,tolikrát zapomíná, usíná, nebo se ještě vrací k svým časným zvykům nebo se nechává pohltit v bezprostřední zájmech vnějšího života a domnívá se, že tyto zájmy mají přednost,že mohou nasytit vyšší lidské touhy vůči onomu vznešenému povolání, jež z nebe sestopilo zjevením evangelia.Sv.Vincenc Pallotti žil bezprostředně po francouzské revoluci;viděl z jedné strany kvas své doby a její potřeby a z druhé si byl vědom křesťanské odpovědnosti:"Jsme odpovědní za svou dobu, za život svých bratří,jsme odpovědní před svým křesťanským svědomím, před Kristem,před Církví, před dějinami, před Bohem.Tato slova musí vlít dynamismus do duší, které tuto odpovědnost chápou. Svatí se staví proti pesimismu, který by moh vzniknout z vědomí lidské slabosti vůči velikosti odpovědnosti, bouří se proti závěrům,které ospravedlňují lenost a skleslost. Katoličtí laici si musí uvědomit,že se mohou stát v Církvi aktivním činitelem;i laici jsou křesťané a křesťan nemůže být jen negativní,pasivní,neutralní článek nebo dokonce takový,který se staví proti vlně ducha, jejž křesťanství klade do duší. A sv.Otec končil I vy věřící, vy laici, pojďte pomoci Církvi v jejím díle, pojďte posílit kněze,jichž je tak málo a kteří nestačí pro svou práci.Nadešla hodina činu.Před hnutími,která nás obklopují a která mohou být osudná pro život našich dějin a země, je velká potřeba apoštolů, kteří by vyvraceli bludy,kteří by hábali a získali pro sebe masy a kteří by dovedli přivolat zpět lid na Kristovu

cestu, na cestu křesťanské civilizace. Je nutné pracovat dnes, protože moji bratři, zítra by mohlo být pozdě. Shvíle, které prožíváme jsou významné a mohou být rozhodující. Chraňme se, abychom nebyli shledáni lenivými, pomalými nebo roztřítými. Hleďme být věřícími, kteří půdávají Církvi svůj přinos své oddanosti, slova, almužny a zvláště činu; takto chce Církev dnes ūracovat a to Kristus Pán vnuká k záchrane světa.

Při mši svaté v katedrále ve Frascati sv. Otec sám rozdával sv. přijímání: asi 300 osobám; mezi prvními byl starosta města Frascati senátor Micara. Po mši svaté spolekl ke krátké modlitbě před vystavenými tělesnými pozůstatky sv. Vincence Pallotího a pak za radostného provolávání slávy se vrátil do C. Gandolfa. - V poledne pozdravil krátce věřící a turisty, kteří se shromáždili v nádvoří papežské vily, a pomodlil se s nimi Anděl Páně a jim udělil své apoštolské požehnání. Ve svém krátkém pozdravu se dotkl svátku sv. Šebestiána, jehož právě v C.G. slavili, a zakončení katechismových závodů. Vítězové těchto závodů, jeden hoch a dívka, byli zvláště odměněni sv. Otcem. Sv. Otec též vyzval přítomné, aby Anděl Páně obětoval každý za svou farnost, z níž pochází, za Církev za celý svět.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Koncilová tisková kancelář ve svém prohlášení, uveřejněném v úterý, vyvraždí komentáře, které se objevily v Západním tisku ke konferenci biskupů Německa a pohraničních zemí. Cílem konference bylo projít spolu schémata, o nichž bude řeč na II. údobí koncilu; biskupové Německa a pohraničních zemí se sešli už za zasedání koncilu několikrát k společné diskusi a další zasedání konali v úterý.

V pondělí večer sv. Otec Pavel VI. přijel z C.G. do Říma do Vatikánu, aby udělil zvláštní audienci účastníkům 37. sjezdu sdružení italských katolických studentů a intelektuálů. Sv. Otec ještě jako mons. Montini byl před 30 lety duchovním rádcem tohoto sdružení, pokud tedy nebylo zrušeno fašismem. Sv. Otec ve svém proslovu vzpomněl své činnosti v sdružení a charakteristických stránkách. Pak odporoučel péci o katolickou kulturu; mají odhalovat její poklady; jedna z politování hodných nedostatků současné kultury je neznalo náboženských pravd, zvl. v jejich pravém vyjádření, jejich zdrojů, tradičního dědictví katolického myšlení, projevů učitelského úřadu Církve. Tento nedostatek lze překlenout studiem náboženství; toto studium se tak stane drahocenným doplňujícím článkem universitního studia. Můžete ukázat, jak katolická kultura je ze své podstaty obrácena ke všem činnostem člověka: není to abstraktní, zbytečná a soběcká spekulace, ale nauka, která žádá, aby chom podle ní přizpůsobili svůj mravní život a z druhé strany aby chom pracovali pro společnost, aby chom překonávali hranice individualismu, hospodářského prospěchu, bázlivosti, aby chom se darovali bratřím, aby chom byli světlo společnosti. Závěrem sv. Otec se dotkl tématu sjezdu: Kultura a evropská jednota. Je povinností vyřešit velkou otázku evropské jednoty; každý občan by měl dát v tomto směru podporu svého úsudku a činu. Rozřešení této otázky žádá vytvoření jednotného myšlení, šíření společné kultury. Jsme přesvědčeni, že katolická víra může být nesrovnatelně významný činitel, aby se vlila duchovní životnost oné kultuře zakladní jednotné, která by měla tvořit oživení Evropy sjednocené po stránce sociální i politické. Celá Evropa bere z tradičního dědictví Kristova náboženství vzněšenosť svého právního řádu, když velké idey svého humanismu a bohatství zásad, které jsou charakteristické známky její civilizace a ji oživují. V den, kdy by Evropa se zřekla tohoto svého základního ideologického dědictví, přestala by být Evropou. Stále ještě platí slova anglického historika Belloc, že věc Evropy je totožná s věcí křesťanství.

742

Sv.Otec končil svůj proslov k italským kat.universitním studentům a inter-
lektaulům vzpomínkou na členy jich sdružení, kteří mu dali živou,moderní
a křesťanskou tvárnost, zval přítomné, aby v sobě opatrovali a živili onu
vášen pro věrnost Církvi, která je vlastní jejich sdružení.Nakonec sv.Otec
všem udělil své ap.požehnání. Ještě ve večerních hodinách se vrátil z Říma
na svou venkovskou vilu v Castel Gandolfo.

V Brazílii zemřel bratranc sv.Otce salesián Don Luigi Montini.Don Montini
byl 25 let pracoval jako misionář v Číně. Pak byl též vypovězen komunisty
a tak přijel na několik let do Itálie, aby se zotavil po letech práce a st-
strádání. V dubnu t.r.se přihlásil do misií v Brazílii, kde horlivě praco-
val, bez ohledu na to, že už byl pokročilejšího věku.Nyní smrt učinila
konec jeho práci.

V Tridentu začal Mezinárodní sjezd historický, uspořádaný u příležitosti
400. výročí zakončení významného Tridentského sněmu.Zahajovacím zasedání
předseda kard.Urbani, patriarcha z Benátek. On též přečtl poselství sv.
Otce.Pavel VI. vyslovuje svou úchvalu nad konáním sjezdu a připomíná jeho
význam pro katolickou reformaci. První prednášku pronesl známý odborník v
dějinách Tridentského snemu Hubert Jedin, prof. na universitě v Bonnu
o boji stran povinnosti rezidence biskupů v letech 1562 a 63, a po něm
mluvil dominikán P.Meerseman z university ve Frýburku na téma:Ideální fa-
rář podle tridentské reformy.

800 nových kostelů, kaplí a misijních stanic bylo zbudováno za posledních
10 let na ostrově Formóze. Katoličtí misionáři dále postavili 11 nemocnic
víc než 300 školek a jeslí, 3 školy 1. stupně a 14 škol středních.

Svýcarská katolická informační služba KIPA píše o úsilí Sv.stolice,aby na
II. údobí koncilových zasedání mohl přijet též jediný biskup z Rumunska,
který ještě může vykonávat biskupské funkce.Je to mons.Aron Marton, biskup
latinského obřadu z Alby Julie. Prvního koncilového údobí se nemohl zúčast-
nit,protože nedostal povolení k výjezdu z Rumunska. Mons.Marton byl r.
1949 zatčen na ulici; do r.1955 byl vězněn v podzemních kobkách minister
stva vnitra a později ve věznících. R.1955 odmítl podepsat žádost o mi-
lost.Za doprovodu policie byl zavezén do býv. budovy arcibiskupa bukarešť-
ského a pak do své rezidence v Albě Julii. Jeho prvním činem jako bisku-
pa bylo rozpuštění organizace mírových kněží v diecézi a biřmovací cesta
po farnostech jejích.Pak mu bylo uloženo domácí vězení. Od té doby jen

příležitostně ~~ne~~ mohl zá doprovodu policie navštívit svou katedrálu; nesměl ale kázat ani se stýkat se svými kněžími.

Andrei: Ma hui. "esta liga" è ambigua, probabilmente si intende
"esta lv. pulchri filia", ma secondo K.D. Knoor, secondo Andrei, la
scritta minima a destra è una "pulchri filii" diversa da quella
nella matrice.

Ústav pro studium totalitních režimů

"Jak může vědec věřit v Boha."

Colman

Doposud se naš autor horlivě pokoušel dokázat, že věda a víra si odporuji. Jeho důkazy však nemohou být příliš závažné, protože sám ani není velkým vědcem, ani toho mnoho neví o víře, jak jsme poznali z jeho poznámek. Ve skutečnosti jsou však velcí vědci, světové kapacity, kteří jsou současně velmi zbožnými věřícími. Svou víru pak také dobře znají a uskutečňují. Uvedeme jen čirou namátkou několik příkladů.

Matematik Leonard Euler vydává r. 1747 v Berlíně knihu "Záchrana Božského zjevení proti námitkám volnomyšlenkářů". Jiný matematik Bernard Riemann řekl, že jeho nejdůležitější ~~důvod~~ zaměstnání je každodenní zpytování svědomí před tváří Nejvyššího. Karel Arnošt Baer, slavný biolog a znalec všech Darwinových tvrzení, ~~že~~ se nikdy nestyděl vyznat, že ~~že~~ se nám sotva kdy dostane vznešenější zprávy o stvoření světa než je Mojžíšova. Prescott Joule se vyjadřuje o stvoření světa takto: "Jsem přesvědčen, že vše co tvoří přírodu, se stalo nezničitelným, když Tvůrce vyslovil své "Fiat, stán se!".

Faktů tohoto druhu je tolik, že se je nás autor ani nepokusí popřít. Ale dělá pokus vysvětlit je psychologicky jako jakési druh patologie. Jde ~~že~~ prý tu o jakési vnitřní rozdrobení. "Takový profesor jde ráno do kostela a pak na universitu přednášet třeba o astronomii nebo jde na pitvu. Když se zabývá vědou, vysvětluje pohyb planet přirozenými zákony.. močové kamínky v světlí jiný takový vědec poruchou

výměny látek v organismu..V obou uvedených případech vědci tyto jevy nevysvětlují pomocí Boha. Vždyť by jim to ani nepomohlo vypočít dráhu planet nebo léčit nemoci...Je zřejmé, že při vědeckém bádání musí být vědec přesvědčen, že nic neporuší přirozené zákony.. Žertem bychom mohli říci, že některí vědci mají ve svém mozku dvě naprosto oddělené přihrádky.V jedné přihrádce jejich mozku je věda a v druhé náboženství, víra, a oni se snaží tyto dvě věci nesměšovat."

Jistě není nejvědečtější metoda začít s tím, že považujeme velké vědce za lidi, kteří si nevědí rady se svými přihrádkami v hlavě. Může se pak stát, že ten, kdo tak mluví, skutečně přihrádky nerozez/nává. Tak je tomu i v případě našeho ateistického pisatele. Myslí si prostě, že přirozené zákony, jejich změnitelnost a jejich náboženství vylučuje přirozené zákony a jejich nezměnitelnost. Ukázali jsme už dříve, že náboženství je naopak předpokládá, vysvětluje jejich původ a platnost. Kolmanovi zřejmě nejsou jasné přihrádky proto je nedokáže složit.

Dodejme tu ještě jednou malé vysvětlení.

Věda se zabývá příčinami věcí. Bud jsou to příčiny bezprostřední, nejbližší, a pak je tu medicina, astronomie atd., nebo se ptáme na příčiny první a základní, a potom se zabýváme filosofií a teologií. Medicina a astronomie skutečně můžou nezabývá Bohem, ale nemůže se bez něho obejít medik ani astronom. Ten, který celý den v práci zkoumá příčiny bezprostřední, se cítí docela logicky puzen k tomu, aby se ptal na příčinu první a na smysl života, který studuje. Jde proto ráno do kostela, něbo večer zpytuje svědomí před tváří Nejvyššího.

Sv.Otec Pavel VI. udělil ve středu dopoledne obvyklou generální audienci. Bylo přítomno několik tisíc poutníků a turistů, kromě italských též z Francie, USA, Anglie:universitní studenti z Nottinghamu, Edinburku a Malty, bavorští katoličtí učitelé, rakouští mariánští sodálové, účastníci První světové konference o zootechnice, mezinárodního sjezdu stavebních techniků a všeobecného zasedání Evropské ženské unie. Sv.Otec přivítal všecky vě jména Ježíše Krista.Vyslovil svou radost nad tím, že v každého osobě vidí zás-tupce Krista na zemi,nástupce sv.Petra,učitele a pastýře kat.Církve.On vidí v přítomných tvory Boží,zasluhující obdivu a úcty;vidí v nich křestany hodné nekonečné lásky;členy Církve.Jsou Boží lid; Boží milost v nich je činná:sv.Otec nabádal přítomné slovy sv.Lva Velkého,aby si byli vědomi své důstojnosti;aby v sobě uchovávali nadpřirozený život a chránili jej před vším ve světě, co by jejich důstojnost mohlo snížit a poskvárit.Sv.Otec promluvil krátce k účastníkům sjezdů:zval je, aby svými zasedáními přispěl k sjednocení Evropy, které bude novým milníkem na cestě pokroku, zárukou pokoje, podmínkou k záchraně dědictví naší civilizace a její obnovy.

V neděli sv.Otec bude sloužit dvě mše svaté v městečkách blízko C.G.: v Genzano a Pavoně.

státní tajemník

Jmérem sv.Otce poslal kard.Cicognani, ^{francbohoslovem}, kteří se sjeli do Paříže na sjezd.Sv.Otec jim posílá své požehnání a zve je, aby se důkladně připravili na svůj budoucí apoštolát ve službě Církve.

V uterý večer skončila v Lurdech pouť cikánů.^{xxxi} Sjelo sejich na 5000. Mons. Théas,lurdský biskup, požehnal tisíce vozů a aut,které opustily mariánské město.Kázání na rozloučenou pronesl P.Fleury, ^{zakladatel tě hto poutí} cikánu do Lurd a jejich národní duchovní rárce.

V Orvietu v Itálii začal Pastorační týden pro kněze.Týden má letos téma: Eucharistie v křesťanské obci.Je uspořádán v Orvietě k 700. výročí tzv. eucharistického zázraku v Bolzeně nedaleké, kde kněz Petr ^{ovi} z Prahy po konsekraci vytekla z proměněné hostie skutečná lidská krev.Na sjezdu promluvil kard.Confalonieri, sekretář kongr. konsistoriální o Eucharistii na II vatínském.

Tento týden odjede kard.Tisserant, děkan Posv.sboru do Mariazell, aby byl přítomen hlavní pouti na toto slavné středoevropské mariánské poutní místo.Kard.Tisserant, který je protektorem Mariazelli, bude krájet v tradičním procesí městečkem a v neděli dopoledne bude v bazilice sloužit slavnou mši

týden

Příští měsíc od 8. do 12. září se bude konat v Římě studijní sjezd evropských mariánských družin; budou též přítomni sodáli hosté z Číny, Hong Kangu, Kolumbie a Japonska. Na sjezdu evropští mariánští sodálové v sobě upevní svazky křesťanského evropského bratrství, zamyslí se, jak oni mohou dnes přispět k uskutečnění pravého bratrství a pkoje, po kterém všichni lidé touží. Na sjezdu promluví též známý belgický kardinál Suenens na téma: Dnešní laici a P. Maria. Tímto sjezdem družiny vzpomenou 400. výročí svého založení, které připadá na letošní rok. R. 1563 mladý belgický jezuita P. Jean Leunis sdružil několik svých studentů na tzv. Římské koleji v Družinu od Zvěstování P. Marie; jistě si nebyl vědom, že zacíná ~~sík~~ milionů bojovníku a bojovnic nesmírný, ~~100 let se vinoucí~~ děra nové k nastupující ve službách Církve, kteří budou bojovat pod praporem Královny nebes.

P. Jean Leunis se narodil v Lytychu v Belgii jako syn notáře r. 1532. Nelze říci, že by byl nějak mimořádně nadán a že by měl příliš velkou lásku k studiu; zvláště to poslední se projeví ještě několikrát v pozdějších letech a je ho ~~zvláště nadan~~ ~~ale nežlo může mu vzhledem k jeho vzdělání a vzdoru~~ nadřízení mu to budou i vytýkat. Sám sv. Ignác ho přijal do řádu Tovaryšstva Ježíšova a poslal do noviciátu; ale už za několik mesiců ~~musej~~ novicia přerušit: byl poslán do Perugie, aby učil na tamější jezuitské škole a připravoval jídlo pro spolubratry řeholníky; byl tedy učitelem, kuchařem a novicem současně. Nabídl se za misionáře do Indie, ale jeho žádost nebyla přijata. Je poslán do jiné školy: má dělat sekretáře školy a pokračovat ve svých studiích boshosloví. Ukázalo se ale, že je práce pro jeho mladý věk příliš. Má provázet P. de Coudreta na lidových misích, Leunis dělal, co mohl - ale ani tady to nešlo. Je poslán na studia do Paříže, i odtud se vrátil. Má učit na Římské koleji. Třebas nemocný, zůstal tu čtyři ~~mezitím~~ ~~roky~~: r. 1562 je vysvěcen na kněze; ~~knězem~~ pokračuje v práci na Římské koleji. A tu se ukázalo, že to byla sama Boží Prozřetelnost, která ~~mu~~ v uplynulých letech při neustálých nezdarech a cestování ~~ho~~ vedla: Na různých místech poznal řadu pokusů o založení spolků laiků, kteří usilovali o hlubší duchovní život a chtěli pracovat ve službách Církve. Ze studentů ~~založil~~ ^(m. R. M. P. L.) podobnou skupinku, družinku od Zvěstování P. Marie. Vybral si schopné studenty, sdružil je v spolek, jehož on sám by byl duchovním rádcem; ze studentů si vybral prefekta, předsedu skupinky, dal jim pravidla, která jim ^{e povedou k bezuhonnému křesťanskému životu} budou se scházet týdně, a jeden každý ~~bude~~ usilovat jít vpřed v duchovním životě a konat skutky apoštola. Jen krátce mohl pracovat u svých prvních družinek; je přeložen do Perugie, pak do Clermontu ve Francii, do Billomu -

že by pro pomluvy, kterým představení dali sluchu? Ne - to Bůh ho tam a všude tam zakládá své družiny. Vrací se do Říma a generál řádu sv.František Borgiáš mu svěřuje řízení družiny u Římské koleje, družiny, kterou on vlastně založil, a která se mezitím velmi a slibně rozrostla. Po několika letech ho vidíme zase v Paříži, pak v jihozápadní Francii, kde dává lidové misie, v Turině - kde zakládá první družinu pro ženy, věc to nesly. chaná v tehdejší době. 19. listopadu 1584, ve věku 52 let umírá v Turině. 16 dní později papež Řehoř XIII. kanonicky schvaluje ~~xxxix~~ Prima primaria - první mariánskou družinu a ji prohlašuje Prima primaria, protože má být matkou a hlavou všech družin, které ~~je~~ už podle jejího vzoru byly nebo ještě budou založeny na celém světě. Tušil papež Řehoř XIII. že do konce r.1962, tj. za 400 let ~~je~~ aby bylo připojeno k Prima primaria 184 939 družin - ~~xxxix~~ požádá, ~~požádá~~, jich bude ~~je~~ založeno 297?

XII. ap. Bon. Prostřední rýzování málo výrazné a je jenom výjimečně
výraznější než významnější, základní může být význačně, tabl. p. 2. 941
- Fréder. Rov. září tří lípe ještě sil. V R. září význačně silnější, pro-
měnou ještě silnější a významnější.

Trid m

Ravat CECO 5-9-63

soustrastný telegram

264/1

Sv.Otec Pavel VI. poslal příbuzným Roberta Schumana, slavného státníka francouzského a evropského, který zemřel ve středu. Svatý Otec se především zmíňuje o neúnavné práci Rob. Schumana za jednotnou Evropu.

Dnešní L'Os.Romano uveřejňuje latinský proslov, který sv.Otec pronesl k členům generální kaptuly lazaristů; tato generální kapitula, vlastně generální sjezd, jak ji lazaristé nazývají, se konala v těchto dnech v Římě. Sv.Otec vzpomněl jejich zakladatele sv.Vincence z Pauly, z jeho zásluh o posvěcení kněží, jeho neúnavných skutků lásky vůči chudým, trpícím. K pokračoání těchto skutků lásky založil společnost kněží i sestry láksy. Tato naše chvála se nesmí omezovat jen na minulost a na přítomnost; proměnuje se v přání, aby ještě mnoho mohli vykonat pro C. a pro Krista. Sv.Otec vybízel lazaristy aby zůstali věrni duchu svého zakladatele: je ~~z~~ proniknut evangelia, touhou následovat Krista. Mají zůstat věrnými i Církvi: ta vždycky zaslahuje, že, abychom ji ~~mílovali a podporovali~~ chápali ~~axpaxxanu~~ se srdcem věrných synů, vojínů, apoštů a světců. Lazaristé mají vynikat v tomto láskoplném a velkomyslném vyznávání věrnosti a lásky; kritická, velká hodina, kterou prožíváme, toho tím více vyžaduje, tím více toho zaslahuje. - Veškeré činnosti otců lazaristů a sester lásky sv.Otec udělil své ap.požehnání. Společnost lazaristů má nyní 5966 členů. Generálnímu sjezdu, který se koná po první od založení společnosti tj. od r.1625 jsou přítomni visitátoři ~~všech~~ 40 provincií a 80 delegátů. Bylo jednáno o různých otázkách, které souvisejí s vnitřní organizací společnosti a s jejími pracemi v misích, v seminářích, na školách - v USA lazaristé řídí tři kvetoucí university, s řízením dcer lásky, Dam lásky atd. Byli též zvoleno noví generální asistenti.

V Benátkách se koná v těchto dnech mezin. sjezd u příležitosti 1000. výročí založení mnišské konference na hoře Athosu. Hlavním předmětem přednášek je vztahy a rozdíly mezi východním a západním mnišstvím. Benediktin P.Leclercq z Clairvaux ukázal, že ve středověku ^{zvl. za křížových výprav} řečtí mnisi se necitili odloučeni od západních mnichů, nýbrž spojeni v téže víře a účastni týchž náboženských ideálů. Byzantské umění mělo velký vliv na postavení klášterů na Monte Cassino, v Cluny, u Sv.Palva za hrabatmi v Římě a jiných významných latonských opatství. Vých. i záp.mnišství si jsou podobny co do pojetí mnišského života slov, jichž užívají, druhů modliteb a ascetiky. O malbách a ikonách na Moře Atosu pojednal řecký prof.Manolis Chatzidakis; zasedání řídili profesori Ivánka ze Štýrského Hradce a Lemerle ze Sorbony.

Svatý Otec Pavel VI. přijal v pátek v poledne ve zvl. audienci kněze, účastníky ~~pastoračního~~ Týdne, který právě skončil v Orvietě blízko Říma. Sv. Otec mluvil o pastoraci a jejím přizpůsobení moderním požadavkům, o oprávnění tohoto přizpůsobení. I II. vat. koncil má pastorační cíle, reformní a obnovné.

Nesmíme se domnívat, že tato pastorační starostlivost, která zaujímá veškeru pozornost Církve znamená změnu v úsudku vůči šířícím se bludům v naší společnosti, od Církve už odsouzeným, jako např. bezbožecký marxismus. Hledat, jak použít záchranných léků vůči nemoci nakažlivé a smrtelné neznamená změnit mínění o této nemoci, ale spíše bojovat proti ní nejen teoreticky nýbrž i na praktickém poli. Znamená po diagnozi přistoupit k léčení, po odsouzení z věroučného hlediska nechat následovat záchrannou lásku. Péče o pastorační stránku neznamená zanedbávání vůči teologické spekulaci. Ta si ponechává svou důstojnost a vznešenosť, i když naléhavé záležitosti církevního života žádají, aby svatá nauka nezůstala jen na spekulativní úrovni. Duchovní stav světa nese s ebou nesmírné těžkosti, některé z nich až do všerejška neznámé, a pak vyslovil svou účast s praktickou pastorační prací biskupů i kněží, kteří nejednou při své práci se setkávají s nedostatkem pochopení a úcty; sv. Otec jim všem dal za vzor dobrého pastýře, který se stará o ovečky, které už jsou v ovčinci, ale jde též hledat ztracené a zbloudilé. Nakonec sv. Otec se dítkl tématu pastoračního Týdne: Eucharistie v křesťanském společenství: zval kněze, aby z eucharistie brali sílu a milost pro svou práci a aby podobně věřící vedli k plnému eucharistickému životu. V Tridentě je v proudu mezinárodní hostinský sjezd o Tridentském sněmu. O vlivu tridentských dekretů na umění mluvil Francouzský prof. Hautecourt.

Výkonný výbor hnuty kat. dělnické mládeže JOC koná své zasedání v Montrealu. JOC pracuje v 99 zemích: v 14 evropských, 14 asijských, 39 afrických, v 7 zemích středního Východu, v 22 zemích Lat. Ameriky, v USA i Kanadě a v jedné zemi Oceánie. Ve výkonnému výboru, který má 33 členů, jsou zastoupeny všechny světadíly; Na zasedání byla podána zpráva o činnosti JOC za uplynulé 2 roky a ustaven program pro nastávající dvouletí.

95 kněží z 27 španělských diecézí přijalo misionářský kříž z rukou arc. ze Saragozy mons. Kazimíra Morcilla Gonzaleza. Kněží budou pracovat v 9 zemích Lat. Ameriky v oblastech, kde je největší nedostatek kněží.

6/9/63

Duchovní a metafyzický neklid moderního člověka našel své podobenství v básnickém přepracování homérovské postavy Odysea (viz Joyce). Básnicí, dramaturgové a výtvarní umělci vidí v osudu neklidného Řeka platný symbol lidské existence. Vrací se k němu i český exilový básník Jiří Kavka ve své básni Plavba/Vydala Lucernička v Mnichově 1963/.

Neobyčejně ukázněnou a přečistně vybranou řečí český básník, exulant a zbloudilec v moři národů, rýsuje své vidiny a své básnické intuice lidského života podle odyseovského ~~vazebek~~ vzorce.

Člověk-Odyseus je bludným poutníkem své vlastní pravdy, svého nitra a své zapomenuté tváře. Staví se příbytky z denního světla a z hvězdnatých nocí. Nemá čas ani místo, kde by si připevnil zrcadlo, kde by poznal sám sebe a ruzluštil jinotaje svého neklidného a tuláckého srdce. Opojný tanec v kruhu jako řecké pojetí dějin s věčným návratem, toulání po vesmíru pro radost ze svobody a pro nozkoš, tuláctví se někde na dně lidského osudu rozlamují ve dví jako škorábka. Někde v hloubce lidské bytosti obžívají nejtále palčivá jizva zraněné touhy prahnoucí zpět "k bodu, z kterého vyšel". Osud Odyseův je pne jako oblouk mezi Kaňypsiným ostrovem Oggygiou a Penolopinou Ithakou; je jako neklidné, barácející moře v odlivu a v přílivu mezi dvěma břehy, ~~maxx~~ Oggygia "posvátnám svým stářím" pohostinninář jako těšící polibek, ze smutku zrozená, skutečnost ve snu. Ithaka, pevnina stvárena jenom v žízni, hřebátov zpěvných ptáků. Dva světy, dva sobě cizí póly, tentýž a dvoujnásobný sen: Kaplypso a Penelope. Život je utkán z hodin mlhy, zaříkadel, z hodin plachet navracejících se plavců, z hodin stříbra stékajícího po chladnoucí pleti vzpomínek, které se náhled stávají skutečnější, vabivější a tíživější, když už nejsou. Čas z hodin šera, samoty a snů, v nichž splývá neoddělitelně minulé s příštím. Šero osamoceného života je jako kozelná moc proměňující

radosti a bolesti nashromážděné v životním ranci tulákově - v něco, co tušíme, ale co neznáme.

Čas je též utkám z hodin štitů, která nám brání v pohledu vpřed a vzad. Hedající odyseovská myšlenka narází stále sou přídí jen na štíty vln; s žačkou v srdci odprývá žal přesahující srdce smrtelníků, věčný žal Boží. Dobrodružstvím absolutna nakažený plavec opuští vždy něco nepodstatného, co nedovedlo zahojit jeho duši věčnem raněnou. Žádná pozemská Oggygia ~~ne~~krásnější jak květ, lehčí jak šepot vánku, sladká jako Kalypso... není s to zachovat to nevyslovné na dně našich snů, - není s to dát užrát vidění odvěkého Odysea.

Kavka prožívá s úžasnou básnickou citlivostí toto uštnutí ~~absolutnem~~ a nejistotu lidského bytí ve svých hodnotných podobenstvích, jimiž jako každý ryzí básník se pokouší zajmout pro sebe právě to, co je za štíty vln, za mhlou přeludů, za clonou snů a za mnohostí zděděných slov. Něco se v člověku stále a živelně a dravě brání proti skeptickému pocitu, který našeptává ^{opět} ~~nasí~~ generaci, že všechno bylo a je marné, že lidský pohled nepronikl za hvězdy, že všechna poesie byla a bude jen bláhovým zkypěním neklidné krve a jejích solí.

Vždy nový Odyseus se vrací, třebas po tisíciletích, raném touž touhou a nadějí, natruc všemu chladu a šedi básnických zkušeností minulosti. Opět chce dobýt něco z tajemství vidin, "jež ne~~js~~vořili jsme, jež byly v nás" od věků. Ani dnešní Odyseus se nevyhne poslednímu a konečnému dobrodržství času: smrti. Ve svém nezkrotně bouřlivém a lehkomyslném mládí přijal její výzvu ; a nakonec přece musí pokorně přiznat, že prohrál sázku. "Otvírá smrt - ptá se Kavka - anebo uzamyká?" Postavit se poslednímu nebezpečí tváří v tvář už nelze na nejistém a neklidém moři, na zrádných vlnách pohybu. I on, tulák a plavec celým srdcem, touží nyní po pevném bodě, aby mohl příjmout smrt ne jako nutnost nýbrž jako dar. Za smrtí je onen břech, "poslední či žádný" , opakuje si poslední otázku v hodnáč-

vražed ten, který

"víno neznáma hledal... v hroznech,
hroznech divokých daleko od cest,
on plachý, divoký,
neodpovědný, smutný, slabý, sám ... "

a který odmítl
vzدورovitě odpověď nabízenou mluvčími mnoha bohů, odpověď
"hotovou, jasnou, příliš beze zbytku" pro svou touhu. A nyní
dělá počty svých odyseovských vzpour proti "jasným odpovědím"
až osamělé dobytí posledního tajemství lidské existence.
A shledává výtěžek levný, smutný, hořký; zpěv sirém, Penelope,
mnohost svého bytí, hledání marnosti, nějaký laciný vavřín
snadného vítězství, a exil. Nakonec zbaven všechn zbytečných
nánosů a lživých stínů, objevuje poslední v nejisté jistotě,
tušený věčný smysl moře, života.

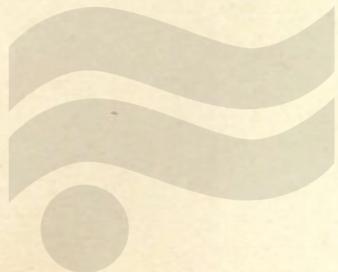
Moře jej, tukála a plavce, přitahovalo svou dramatickou
písni, operní hudbou nebezpečných vln, zásvitem, zásvitem svých
přístavů, již předem opuštěných, začarovanými obrazy prchavých
lásek. Všechna prchavá a nestála marnost pohybu vyslovuje
jen jedno a jezdiné slovo, že kdesi za časem a prostorem,
za dálkami moří a hvězd je Bůh - tak daleko lidskému zraku,
že skoro není.

Jiří Kavka vyslovil s obdivuhodnou hloubkou tragický
odyseovský neklid moderního života člověka, který helkomyslně
opuští svou rodnou Ithaku - Církev a hledá marnost ve válce,
u děvek Tróje, o nestálé Kaplypso, u lstivé Kirké, v touze
po dobrodružství a po nekkádum hledání pro hledání. Je si jist
svou technickou inteligencí a řeckou vychytralostí koketuje se
svým mládím ducha, chvástá se jako mladíček, vyzývá i smrt;
hází přes palubu poslední otázky své existence jako zbytečnou
prátež své lehké lodice, jako prsten svého smrtého vdovství.
Ale moře, hluboké, moudré, tvrdé a tajemné mu jej vrací zpět,
jemu plavci a hráči, neboť je NIKDO a přece dychtí BÝT.

Miloval vratké, zrádné a měnivé mlhy. A přece neutišil svou touhu stále drásavější po pevném bodě. Žízeň dokazuje existenci vody. Neklid moře dokazuje nutnost pevného břehu. Církev se stává opět dobrodružstvím pro Odysea budoucnosti. Církev je Ithaka obklopená mořem neklidu dějin; je to pevný a klidný bod, který si musí člověk v nejistotě, úzkosti, naději a bolesti znova a opět vydobývat. Je to síť ponořená do hlubin, je to takový odhad, ale odhad Boží a ten jediný platí pro bouřlivé plavby.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Svatý Otec jmenoval arc. westminsterským dosavadního arc. v Liverpoolu mons. Johna Carmela Heenanu. Mons. Heenan má 59 let. R. 1951 byl jmenován biskupem v Leedu, r. 1957 arc. v Liverpoolu a nyní je nástupcem kard. Godfroye, který zemřel 2. ledna.

V pátek dopoledne sv. Otec udělil zvláštní audienci výbor Federace organizací katolické mládeže. Mezi přítomnými byl též náš krajan Luboš Sourek, který je sekretářem ústředí exilové kat. mládeže v Mnichově. *du 16/11/63 Hnuk* *soth. tunc
houska br. učil. ml.*

19. září bude vzpomínat 60. výročí svého posvěcení na kněze kard. Josef Pizzardo, prefekt kongregace pro semináře a university ^{velko} a kancléř Pap. university

Gregoriány. Má 86 let; kard. ho jmenoval Piu XI. v prosinci 1937.

~~Dosavadní koncilevá tisková kancelář~~ byla změněna ~~na koncilevý tiskový~~ výbor

Předsedou výboru je mons. Martin O'Connor, tit. arc., býv. předseda Papežské komise pro film, rozhlas a TV a místopředseda koncilevé komise pro laický a poštolát. Sekretářem výboru je dosavadní ředitel koncilevé tiskové kanceláře. Tiskový výbor má za úkol poskytovat novinářům inofrmace o koncilevém dení.; bude oficiálním prostředníkem mezi koncilevými orgány a veřejným míněním.

Na zasedání v přítomnosti nejvyšších osobností a představitelů Benátského festivalu patriarcha kard. Urbani odsoudil nemravnost, která vládne ve filmové produkci. Je nutné očistit filmovou produkci od ~~xxxxxx~~ špatných prvků, které poskvrňují uměleckou čistotu a ji činí přímo škodlivou, především pro výchovu mládeže; podobný smrtelnému jedu ničí jakoukoliv bezpečnou mravní normu, nakazují ve svědomí rodil mezi dobrem a zlem a ~~xxxxxx~~ znevažují zřízení základní důležitosti pro spořádaný sociální život. Kard. Urbani poznamenal, že

na světovém trhu existují filmy mravně dobré a umělecky vysoké; je jich ale málo, a buhužel ne vždy si jich publikum váží, jak toho zasluhují. Kard. Urbani mavaroval aby byla zřízena nějaká komise, která by podporovala vytváření filmů, které skutečně ~~xxxxxx~~ mohou povýšit umělecké a mravní cítění diváků. Kard. Urbani končí nakonec připomněl, že na zasedání II. vat. sněmu řada koncilevých otců žádala, aby katoličtí laici se přičinili o produkci lepších hodnotných filmů, aby film byl opravdu výrazem křesťanské civilizace.

Ve Washingtonu končí VI. mezinárodní sjezd Federace katolických universit.

Byli přítomni zástupci 46 kat. universit z 19 zemí. Mj. bylo jednáno o vztazích mezi křesťanskou kulturou Západu a Východu a o založení ^{vývojových zemích,} kat. universit ve

Počet katolíků v jižní Koreji stoupł za poslrok z 575 789 na 620 789, tj. o

8 a půl procenta více než jich bylo mr. V diecézi Inchon bylo loni 25 000 křtě

Dnešním pořadem, který vám vždy chce přiné~~s~~st několik myšlenek pro neděli, začínáme nový seriál, kterému jsme dali heslo: Světec týdne. Te světců, je jichž svátek Církev slavila v uplynulém týdnu si vybereme jednoho - nebo skupinu světců. Připomeneme si jejich životní osudy, abychom si z nich vzali příklad pro svůj život, nebo abychom je zvláštním způsobem poprosili o pomoc. Každý ze světců je vzorem pro nás, ukazuje nám jak kráčet tímto slzavým údolím, místem boje o věčnost, ukazuje nám, jak dovést za Boha obětovat vše - i život. A konečně světci jsou naši přímluvci a ochránci v nebi.

Pro dnešního světce týdne sáhneme ne do všeobecného kalendáře celé Církve, nýbrž do kalendáře vlastního rádu T.J. a některým diecézím v ČSSR a v Maďarsku. 7. září slavili tam svátek ~~bl.~~ mučedníků košických: Marka Křížana Kanovníka a dvou kněží jezuitů: Štěpána Ponráce a Melichara Grodeckého; právě v ten den ^{7. září} r. 1619 raději přijali smrt, než by se zřekli sv.víry. - Jsme v první letech třicetileté války. Čeští a slezští protestanti, vzbouřivší se proti císaři Ferdinandovi, našli oporu proti císařským zbraním u Gabriela Betlána knížete transylvánského. Ten poslal r. 1619 poslal svého velitele Rakocyzho v čele velké armády na pomoc Horním Uhrám. Košičtí protestanté -kteří byli pod vládou katolického guvernéra Ondřeje Doczyho - s radostí uvítali své osvobožitele a vydali jim město. Jen krátkou dobu předtím guvernér Doczy si vyžádal na provinciálově uherské provincie dva jezuity, kazatele; jsou to oni dva kněží, jejichž jména jsme dali; s nimi se v oněch osudných dnech nacházel v Košicích kanovník Křížán. - Marek Štěpán Křížán byl rodem Charvat. Ve věku 27 let v Římě byl vysvěcen na kněze. Tam si ho všiml slavný arc. Petr Pazmán jmenoval mladého kněze rektorem semináře v Trnavě a kanovníkem ostřihomským. Křížan však nebyl spokojen s klidným životem profesorským; táhlo ho to jít a kázat lidem. Protože mu arc. Pazmán svěřil hosp. správu ~~Kinskera~~ u Koöšic. Bydlíval v guvernéřském paláci, a tak se seznámil s dvěma jezuity; v létě 1619 si ještě vykonal duch.cvičení u jezuitů v Humenném; když se Košicím blížil vojska, odešel do města, aby byl při katolickém obyvatelstvu.

Štěpán Ponrác pocházel z slechtické rodiny. Noviciát dělal v Brně; jako učitele ho vidíme na kolejí v Praze. Už jako kněze ho představení poslali do Humenného jako prefekta na gymnaziu a kazatele. Zvláště jako kazatel měl velký úspěch, mnoho kalvinistů po jeho kázání se zřeklo bludu. Tím větší byla ne návist kalvinistů; "pokud bude žít tento jezuita, nebudu moci klidně spát ani já ani naše náboženství nebude klidné," pravil o něm Belthénův kaplan

R.1619 se dožil 37 let.

A třetí z košických mučedníků je Melichar Gredecký, narozený v Těsíne. Jeho jediný strýc byl biskupem v Olomouci a druhý proboštém kapituly v Brně. I on dělal noviciát v Brně. R.1614 byl vysvěcen na kněze a určen kazatelem pro Čechy v Praze. Bylo mu 35 let, když ho představení poslali do Košic na žádost guvernéra, katolíky Doczyho.

Košice

3.září 1619 stanuly před hradbami kalvínskí vojáci. Rákoczy žádal aby se město vzdalo; učiní-li tak bez boje, nikomu nebude zkřiven vlas na hlavě. Docz se vzdát nechtěl, aby byl zajat, vydán Rákoczymu a otevřeny brány města.

Pravdu, katolickým občanům se nestalo nic; ale v dokumentu o vzdání nebylo Rakoczy nedovolil vyvraždění jejich třebas Betlénův kaplan to žádal. Slova o knězích, a zvl. o kanovníkovi Krizanovi a jezuitech Pongrácovi a Grodeckém. Na těch si měli vylít hměv a zlost. Nejdříve ale měli být přemlouváni k odpadu. Tři dny byli drženi v místnosti o hladu. Když žádali o jídlo, bylo jim přineseno maso, byl právě pátek. Kněží odmítli jíst. Byli si dobře vědomi, co je čeká. Navzájem si udělili svátost pokání a modlitbě a odevzdanosti do vůle Boha očekávali příští. Byli přemlouváni, slibovány jim odměny jen aby odpadli. Odmitli. Pak přišla muka, skřipec, pálení pochodněmi, kopance, trhání kůže a masa; byly jim uřezány uši, nos. Nadarmo. Začaly otevřené výhružky smrti. Proč, tāže se Pongrácz. Protože jste papeženci. Jsme ochotni zemřít za svou víru." ~~Národní mučedníci~~. Jeden z katů později poví, že nikdy neviděl tak zřízená lidská těla.) V noci na 7. září přišli noví katané, nové přemlouvání a kruté mučení.] Po lohotrvání byli hozeni do stoky. Dvacet hodin tam Grodecký umíral, svatá jména měl pořád na rtech. Konečně i on jako poslední vydechl naposled. Když se po několika a týdnech válečná štěstěna od Rakoczyho odvrátila a katolíci se vrátili do Košic, byla těla mučedníků vykopána z prozatímního hrobu a slavně pochována v kostele Voršilek. Hrdinné mučedníky prohlásil za blahoslavené papež Pius X. Jejich těla se chovají v jezuitském chrámě v Trnavě.

1905

Svatá pevnost tří mučedníků je pro nás příležitost k zpytování svědomí: jak my se chvoáme, když jsme postaveni před volbu: vyznat svou víru ^a nebo trpět ústrk, horší místo; ~~nebo ji pořídit~~ snad i něco horšího. Ne katolík volbu nemá, věc mu musí být jasná od začátku: žádné váhání. Je snad možné někdy odpovědět vyhýbavě - potom ti nic není, ale za jistých okolností, když je otázka položena jasně, jasná musí být i odpověď. Necht svatí mučedníci košičtí nám jsou příkladem a přímluvci, abychom opravdu nikdy nezakolísali.

Mudr. 14. 1. 1963
Vážení posluchači, drahí bráři a sestry v Kristu!

247/ 8-9-63

Naše moderní společnost postavila do středu svých zájmů úsilí o hospodářský blaho byt a hmotné zabezpečení. Ve svých parlamentech, ve svých vládách a na svých kongresech se strávilo to, aby našla lepší, rychlejší a levnější výrobu – aby nasytila, ošatila a dala pohodlné bydlení člověku. Přávem se stydíme za to, že ještě dnes v atomovém věku umírají děti hladem – že ještě dnes ve věku vyspělé technické civilizace žijou a jsou bez přístřeší milióny lidí, kteří se zrodili k radosti a ke stěstí jako my.

Křesťanství vždy vědělo o potřebě chleba. Vědělo, že člověk žije na zemi a že se živí ze země. Celá hmotná příroda mu byla dána, aby ji spravoval, obdělával a jí vládal. Křesťan vyslovuje denně v modlitbě "Otče nás" prosbu, kterou jej naučil sám Spasitel: "Chléb nás vezdější dej nám dnes!". Svatit hladové, šatit neoděné a starat se o chudé patřilo vždy k programu Kristovy Církve od dob jejího zrození v Jerusalémě o prvních Letnicích až po dnešní dny. Měnil se často způsob a organizace ~~zákonům~~ toho programu, ale neměnil se jeho duše a jeho srdce, to je láska Církve k potřebnému a k chudému člověku, v němž křesťan vidí nejen svého bratra nýbrž samotného Ježíše Krista, v těle Dyna Božího. "Cokoli jste dali je dnomu z nejménších bratří mých mně jste dali" – jsou slova našeho Pána, která se vryla hluboce do křesťanského vědomí a inspirují dodnes rozsáhlou charitativní činnost Církve a úsilí křesťanů o spravedlivý společenský řád. Slova Kristova o bratrství všech lidí nejsou pro nás básnickou nadsázkou nýbrž úzky spojené s koncem a mravním příkazem. I dnes stojí Kristova Církev v čele bojujících za větší spravedlnost mezi národy, proti hladu a bídě. Sociální okružní listy posledních papežů odvážně mluví do svědomí všem, kteří nesou na svých ramenech odpovědnost za osudy národů a kteří mohou pomoci trpícím a utlačeným v Africe a v Asii. Ale Církev dělá mnohem více. Její nejlepší synové a dcery se denně obětují v misijních, ve školách, v nemocnicích, v útulcích, starobincích a v siračcích. Nehledají ani obohacení ani slávu světa nýbrž jen ^{osobní} lásku Boží. Obrazují často za neuvěřitelně těžkých podmínek alespoň ty nejbolačnější rány těch, kteří jsou také povolání mít účast na Království a milosti Kristově.

Draží přátelé, chtěli jsme dnes o vět zďuravit tuto čast církvevni činnosti ve světě, protože je často a někdy i úmysleně zapomínána. Někteří dokonce nespravedlivě pomlouvají Kristovu Církev, že nadřuje a straní božcům a mocným tohoto světa, že pomáhá utlačovat chudé, že brzdí hospodářský a kulturní rozvoj a mír ve spravedlnosti. Kdo není zašlepený nenávistí, vidí, že pravý opak je pravda. Je naší povinností odmítout rozhořčeně a rázně takové nehorázné představy a hájit dobré jméno Církve, která je matkou a učitelkou všech - zejména těch, kteří jsou utlačování a pronásledovaní, kteří se nemohou bránit proti násilí a bezohlednosti zla. Nejlepší obahajobou Kristovy a naší Církve je ovšem náš denní život. Pomyly a předsudky proti Církvi se znatelně umensí, jestliže naše spravedlnost a láska k trpícímu bratru a chudé sestře se stane ještě účinnější, vytrvalejší a jestliže se rozšíří všude tam, kde jsme a kde pracujeme.

Na druhé straně právě dnes v době obrovského hospodářského úsilí, hmotné výstavby a bujícího materialismu Kristova Církev nemůže neupozornit na skutečný řád hodnot. Kristovo evangelium bylo vždy aktuální. A snad právě dnes některé části Kristovy nauky mají zejména zvlášť velký význam pro dnešního člověka svaděného lákadly materialismu a třpytem hmoty. Proto Církev volá v dnešním evangeliu: "Nestarejte se příliš, co budete jísti a čím se budete odívati, - nýbrž hledejte nejprve království Boží a jeho spravedlnost, všechno ostatní vám bude dáno na víc." Naše doba trpí přílišnou jednostrannou starostí o své hmotné zabezpečení. Zdá se, jakoby je jím prvním zákonem bylo Heslo: "jen samým chlebem živ je člověk". Hluboce ponořena do starostí o denní chleba zapomíná na svou první starost a na svůj základní úkol: zapomíná na to, že celá naše pozemská existence - i naše budování technické civilizace koneckonců má jen jediný cíl a smysl, totiž hledat a budovat království Boží a uskutečňovat Boží spravedlnost na líše času a prostoru daného nám Boží prozřetelnosti.

Je posláním křesťanů dát naší době opět vědomí, že poslední smysl všeho civilizačního a hospodářského úsilí se uskutučňuje v Kristově králoství, které svými základy sahá do věčnosti. Evangelium to říká výstižně a pravě:

"Co prospěje člověku,kdyby celý svět zíkal,na své duši všeckou škodu utročel".

To neznamená,že křesťan opovrhuje světem a jeho hodnotami.Dává jim jen jejich pravou míru,vidí jejich skutečnou cenu a staví je jedině platné perspektivy.

My,křeřtané dvacátého století,patríme do své doby.Máme k ní závazky a povinnosti.

Chceme se se vší upřímností a naděním zúčastnit jejího budování.Ale chceme

též být je jím křesťanským svědomím které ukazuje na nutnost mravních a ná-

boženských zdrojů pro moderního člověka.Všechny revoluce,~~ne~~ zákony,výboje

a úspěchy naší společnosti budou mít opravdovým požehnanáním pro člověka jen

tehdy,bude naše srdce posvěceno opravdovou milostí a láskou,která vztýkla

ze srdce Kristova. Je teď na Vás,na Vás všech,draží bratři a sestry,abyste ja

ko věřící křesťané nesli do našeho zmatek a lizovaného světa toto světlo, tu

to naději na vykoupení a abyste ukazovali svými činy směr práci a snahám na-

ší rozestavěné společnosti. Vaše víra,vaše spravedlnost,vaše křesťanská odho-

dlanost posvětí a pokrtí opět nás nový svět,který se rodí a nezná Kristovo

vykoupení. Nezapomeňme na přítomnost ustavičné pomocnice křesťanů,Matky

Boží Panny Marie. Na dnešní neděli připadá svátek Narození Matky Páně. Jejím

zrozením postavil Bůh v dějinách lidstev bránu,skrz kterou pak vstoupil do

našeho času a prostoru Syna Boží. Vy dobře víte,že Míka poslání křesťanů dnes

je velmi těžké: často vyžaduje heroicke statečnosti. Ale my nezoufáme.Po našem

boku jde Maria, Matka našeho Pána. Ona ví,co znamená stavět cestu v nevěřícím

světě : cesty pro jeho Syna,pro jeho Milost,pro jeho Církve. Ona nám pomůže,

ona nás povede jako jitřenka . Ona nám ukazuje,že satanské síly marně srojí

nástrahy její patě a jejímu pokolení, Kristově Církvi. Od prvních dob křesťa-

né dávali do její ochrany své rodiny,svá města,své státy a své plány. I nás

národ živil a živí doposud ve svém srdci hlubou úsektu ke své královně a

a Matce. Jako byla milá Marie Čechům tak Čechové býdou milí Marie. Opřeni

o tuto odvěkovou tradici našeho národního a křesťanského života obnovujeme i

dnes svou důvěru v mateřskou pomoc a ochranu Panny Marie a prosíme ji,aby

žehnala našim rodinám,aby uchovala jejich čistou a víru,aby svou přímluvou

vyprosila sílu a stetčnost naší mládeži,která opět vybuduje království jejího

syna v českých zemích.

V Benátkách za přítomnosti patriarchy kard.Urbaního skončil sjezd k oslavění 1000.výročí založení mnišské federace na hoře Athosu.Sjezd pořádalo benediktinské opatství Chevetogne v Belgii a opatství na ostrově sv.Jiřího v Benátkách Cílem sjezdu, jak pravil kard.Urbani bylo přispět k lepšímu poznání ~~vztahů mezi~~ křesťanským Východem a Západem, zvl. mezi jejich mnišským světem.Prof. Hamilcar Alivisatos z Aténské akademie promluvil o nynějším mnišském životě na Hoře Athosu.Účastníci sjezdu zaslali sv.Otci Pavlu VI. pozdravný telegram.

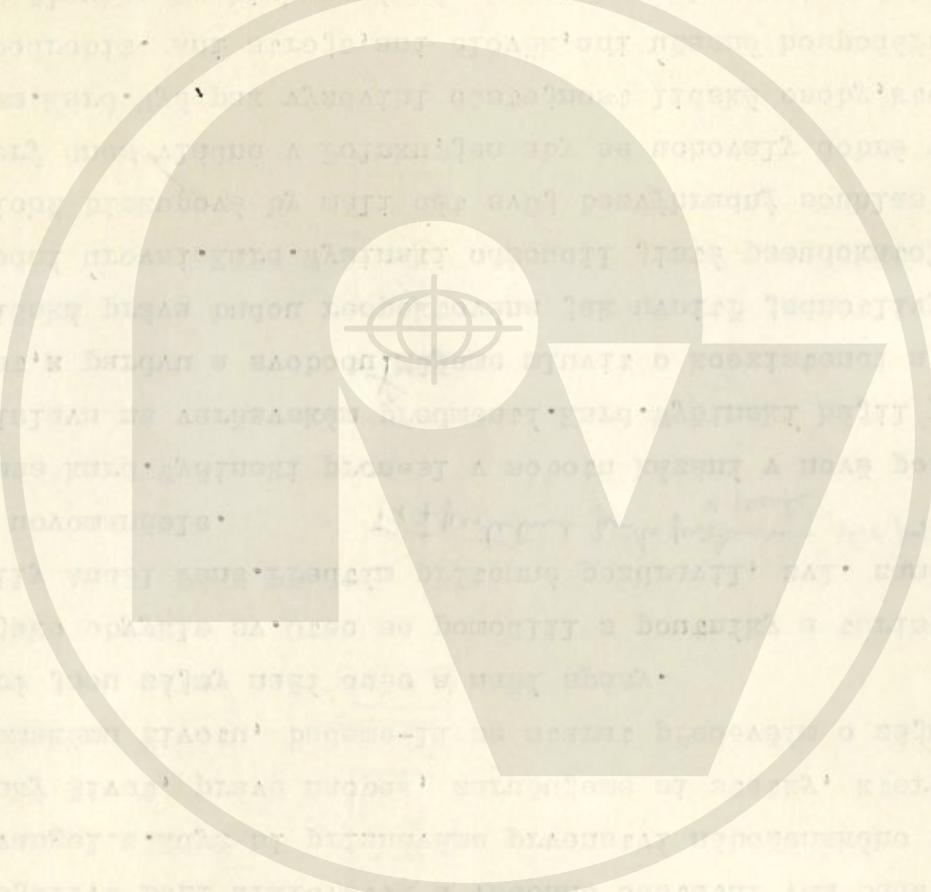
V městě Heusden v Belgii se konal studijní kurs pro dobrovolníky Mezinárodního řádu stavitelů.Na kursu vedoucí Řádu chtěli poskytnout odbornou přípravu dobrovlníkům,kteří se chtějí účastnit charitativních podniků v Africe a zemích Lat.Ameriky.Bylo přítomno 50 jinochů z řady zemí.

Ve večerních hodinách sloužil mše svatou ve farním kostele sv.Evžena v Pavoně na předměstí CastelGandolfa.~~Farnost řídí~~ členové řeh.společnosti od Svaté rodiny nazaretské, a o postavení farního kostela má velké žádosti sám sv.Otec ještě když tini pracoval v státním sekretariátě.Ve svém kázání sv.Otec připomněl, jak došlo k založení farnosti; pak mluvil natéma nedělního evangelia:"Hledejte nějdříve krále. Boží a vše ostatní vám bude dáno navíc.Když život je zakořeněn v důvěře v proszřetelnos Boží a když jsou pečlivě zachovávány základní náboženské povinnosti, pak všechny ostatní těžkosti, i rázupozemského a hmotného, najdou s Boží pomocí své vyřešení.Bohužel dnes lidé hledí stavět do první řady hledání hmotného blahobytu a přes snahu Církve usnadnit všem zachovávání základních náboženských povinností,mnozí je stále zanedbávají.Moderní život si jen stěží vzpomene na Boha,na modlitbu, na Církev na účast na nedělní náboženské povinnosti.Neděle, Den Páně se stal den rozptýlení,úzkostlivého hledání rekrece na úkor vyšších svazků,které víží člověka k Bohu.Církev hledí ulehčit víc a více plnění náboženských povinností; je presvědčena,že kdo chce vyhodit Boha ze svého života, chce vyhodit světlo vlastní existence a vrhá stín strachu, nejistoty.Měli by se obávat ti, kdo ~~je~~ s takovou jistotou a ne-svědomitostí vyhlašují ~~že~~ se obejdou bez Boha, bez modlitby,bez oné záchrany jež pochází shůry.Žádná forma společnosti,třebas sebe více pokročilá, se nemíže přirovnat k bratrskému, rodinnému životu,kde vládne jedno srdce a jedna duše, jaký poskytuje opravdový život farnosti.Sv.Otec sám rozdával sv.přijímání.věřícím,Byly mezi nimi dvě děti, které ~~p~~prvě přistupovaly k stolu Páně. - Sv.Otec se ve čtvrtek dopoledne vrátil z C.G. do Říma do Vatikánu.Cestou se zastaví v kostele sv.Ignáce:bude sloužit mše svatou a promluví k účastníkům Evropského sjezdu mariánských družin.Tento sjezd byl zahájen v neděli.Je pří 5.000 sodálů.

Svatý Otec Pavel VI. sloužil v neděli dvě mše svaté mimo svou vilu. v ranních hodinách zavítal do kostela Nejsv. Trojice v Genzanu a večer do Savony na předměstí CastelGanolfa. V kázání při ranní mši svaté Pavel VI. vyzýval věřící, aby posílili vlastní víru a aby dali maprosté prvenství svému duchovnímu životu. Sv. Otec nejdříve pozdravil přítomné círk. i občanské autority; pak vzpomněl dřívějších návštěv papežů v Genzanu; jeho dnešní návštěva mohou považovat za návrat, návrat, k němuž ho vedou obavy a odpovědnost rázu nejmenšího časného, ale výhradně pastoračního. Zavíral jsem mezi vás, abych ve vás posílil přesvědčení, jistotu, že naše víra je pravá, že je to skutečnost. Kdo odezírá od víry, od náboženství, jakoby chtěl odezírat od světla slunečního, od vzduchu, který dýchá, od chleba, jehož potřebuje. Zdá se, že když se člověk osvobodí od víry, má větší pohyblivost, svobodnější a méně vázaný dynamismus, ale ve skutečnosti se řítí do propasti tajemství, do osudu velmi vážných a nebezpečných. Sv. Otec vzbízel přítomné, aby svou víru udržovali na stupni jistoty, aby jejich víra byla činorodá; je nutné postavit náboženské a duchovní hodnoty na první místo. Hledejte nejdříve Boží království a všechno odstatní vám bude dáno navíc, čteme v evangeliu. Když si přiznáváme prvenství náboženského života, nezanedbáváme pozemský život, právě naopak, zaručujeme si statky, které Pán slíbil našemu pozemskému životu, budeme-li se starat především o zájmy Božího království, které jsou zájmy naší duše a naší spásy.

V poledne jako obvykle sv. Otec se pomodlil s poutníky a turisty v nádvoří papežské vily Anděl Páně. Předtím přítomné pozdravil, zvl. zaměstnance italských železnic a novomanžele. *Tužitelnou jazyk pohromě sv. papež Jan Pavel II.*
Polský primas kard. Wyśinski pronesl v sobotu kázání v nově postaveném kostele sv. Stanislava na varšavském předměstí. Kard. Wyśinski hájil právo lidí na spravedlnost, na pardvu a svobodu. Můžeme mluvit o koexistenci a míru, jen když základní lidská práva budou respektována jak uvnitř jednotlivých států tak i na mezinárodní úrovni. Kard. Wyśinski odsoudil jisté pseudokatolické organizmy, podle nichž biskupové by měli dát svůj bezvýhradný souhlas politickému systému, který dnes vládne v Polsku, jen aby se uchovaly dobré vztahy mezi Církví a státem. Kard. Wyś. pak vyzdvihl důstojnost lidské osoby, kterou nic a nikdo si nemůže podrobit. Ani stroje, ani člověk, ani úžasné hospodářské plány nemůže si zotročit člověka. My biskupové vás budeme povzbuzovat, podobně jak to činil papež Jan v enc. Pacem in terris. Budeme mluvit o tom, co je psáno v této encyklice a zvl. v její první části, že totiž člověk je největší hodnotou na

světě. Člověk má všude táz práva: právo na pravdu, na plnou pravdu a na aby byl o pravdě informován. To řekl papež Jan.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

česká sekce Vatikánského rozhlasu je českým územím určená a vydávaná v rámci programu Vatikánského rozhlasu. Jejími cílem je poskytovat českým posluchačům aktuální zprávy a komentáře k dění na světě, poskytovat informace o duchovním životě a kultuře, rozvíjet vědomost o duchovní tradici a historii křesťanstva, a také poskytovat informace o duchovních hodnotách a vlivu křesťanstva na společnost.

ústav pro studium
totalitních režimů

Svatý Otec poslal prostřednictvím apošt-nuncia v Brazílii mons. Lombardiho soustrastný telegram obyvatelstvu, které bylo postiženo katastrofickým požárem. Svatý Otec vyprošuje věčný pokoj pro zahynuvší a nadpřirozenou posilu pro pozůstale. Pro první pomoc Postiženým posílá větší peněžní obnos.

Státní tajemník kard. Cicognani poslal jménem sv. Otce list účastníkům sociálního týdne španělských katolíků. Tento týden se koná v těchto dnech v Oviedu na téma: "Sociální a občanská výchova v masové společnosti". Záchrany společnosti lze dojít jen obnovením přirozeného ^{a božského} rádu v lidském soužití; nositel tohoto soužití, jeho základ a cíl je člověk, ^{který byl} stvořený Bohem, který se stal úděm tajemného těla, Krista. Povinností katolíků na sociálním poli je přeložit do konkrétních termínů sociální nauku Církve.

V Římě pokračuje Evropský sjezd mariánských družin; tento sjezd je oslavou 400. výročí založení první družiny. V úterý dopoledne pronesl referát sekretář ustředí federace družin, holandský jezuita P. Paulussen. Mluvil o činnosti mariánských družin v dnešním světě, o jejich nezávislosti ale též jisté vázanosti tím, že přijímají instrukce od ^{ustředí} Svatové federace. Sjezd bude zakončen ve čtvrtek ^{obnovením} zasvěcením P. Marii. Je přít. na 5000 sodálů

Do Říma přijíždějí první konciloví otcové, aby byli přítomni druhému údobí koncilu, které začne 29. září. Tak začal znova svou činnost Italský výbor pro otázky související s hladkým průběhem koncilu. Na římském nádraží i letišti je zvláštní kancléř pro přijíždějící koncilové otce.

Ve středu začne pouť katolických Slováků ze zahraničí do Říma. Tato pouť je vzpomínkou 1100. výročí příchodu svatých soluňských bratří mezi Slovany.

Pouť vede biskup z Gary ve USA mons. Ondřej Grutka, rodem Slovák. Jsou na programu pobožnosti v předních římských bazilikách. Pouť vyvrcholí konsekrací kaple nového Ústavu sv. Cyrila a Metoděje na římském předměstí.

Kard. Frings, arc. z Kolína n.R. poslal list řediteli Katolického německého ^{ho} knuž-Díla pro rodinné domky. Kard. Frings vyslovuje svou úchvalu nad činností Díla, které za posledních 8 let postavilo na 160 000 příbytků pro rodiny s větším počtem dětí nebo potřebné po jiné stránce.

V Hongkongu je nyní 205 791 katolíků; vysvítá to z oficiální statistiky uvěřejněné diecésními úřady. Za poslední rok počet katolíků vzrostl o 17114; bylo uděleno 10 727 křtu dospělým osobám. V Hongkongu je 15 791 katechumenů.

V listu získaném počítá o zhruba 10 milionů mormonů v celém světě, v mnoha zemích žije - 125 12 mil., otevř. - 200 000 mormonů v Anglii.

10/9

Velký hodinář.

"Jenou jsem si zašel do kostela," ~~maximálně~~ tak alesoň tvrdí náš autor, mnohokrát to jistě nebylo. A dodává co slyšel: "Kněz kázal. Říkal asi toto: "Ohlédněte se kolem sebe! Hle, dub vyrostl ze žaludu, kuře se vyklubalo z vajíčka, každého z nás počali naši rodiče. A ani hodiny by nebyly, kdyby je neudělal velký hodinář; a dříve či později by se zastavily, kdybychom je vždy znova nenatáhli. Právě tak každá věc má svou příčinu. A proto ji musí mít veškerá příroda, celý svět. Mimo tento svět musí existovat nějaká síla, která jej vytvořila a nyní udržuje jeho pohyb, jeho život. Ten-to "velký ^dhodinář", tento stvořitel světa a svrchnovaný pán jeho, to je Bůh."

Nevíme, jde-li tu o skutečné kázání, nebo jenom fingované. Němáme však nic proti němu, protože je stručným rozvedením principu příčiny a důsledku, ^{skutečné} který je základem vědeckého myšlení. Už dávno a dávno lidé věděli, že pumpa vytahuje vodu do výše, ale teprve Galileo nám vysvětlil, proč se tak děje, objevil totiž že příčinu, kterou je tlak vzduchu. I malé dítě ví, že když ~~maximálně~~ teče krev, když se poraní.

Když Harvey objevil krevní oběh, víme příčinu a můžeme ošetřovat rány odborně. Jsou lékaři, kteří dávají aspirin při každém bolesti hlavy. Opravdový odborník se snaží nejdříve zjistit, od čeho ona bolest hlavy pochází. Vědec, který přestane hledat příčinu faktu zjevu, ~~maximálně~~ není už vědcem, je nanejvýš řemeslníkem, nebo pouhým pozorovatelem. První otázky malého dítěte jsou obyčejně tohoto druhu: Maminko, co je to?"

A hned na to se maličký ptá: "Maminko proč je to?"

Naše logika, naše všechno myšlení tedy předpokládá, že všechno má svou příčinu.

Jak se tedy podivíme tvrzení A. Kolmana, "že by nebylo správné se domnívat, že má-li každá věc zvlášt svou příčinu, musí ji mít všechny dohromady jako celek". Jinými slovy by se to dalo říci asi tak, že smíme vědecky, ~~maximem~~ zkoumat, to jest hledat příčiny všech věcí na světě, ale nemáme právo se vědecky zamyslit nad celým vesmírem. Divná metoda, tím divnější, že ji hlásá někdo, kdo prý má vědecký světový názor. Toto tvrzení je tím povážlivější, když si všimneme, jakým směšným příkladem se náš autor snaží ~~po~~ otrást samými základy vědeckého myšlení, to jest principem příčinnosti. "Každý kůň ve stádu má čtyři nohy. Z toho však vůbec nevyplývá, že stádo vzaté jako celek má rovněž čtyři nohy." Až budou "čtyři nohy" principem veškerého života, pak budeme disputovat o duchaplnosti tohoto tvrzení. Zatím odpovíme autorovi jen velmi názorně. Kůň ~~že~~ chodí, protože má nohy, tedy stádo koní se dalo na útěk, protože všichni koně mají nohy. Kdyby stádo "jako celek" bylo beznohé, těžko by bylo pokračovat v této nesmyslné logistice!

Radíme tedy našemu autorovi docela vážně, aby si trochu prostudoval logiku, dřív než se dá do řešení filosofických problémů. Tím by se vyhnul i další hrubé chybě, které se dopouští ve svém rozumování. Myslí si totiž, že hledat příčinu nějaké věci, znamená ~~maximem~~ naprosto totéž, jako představovat si co bylo napřed a co bude potom.

Nikdo nepochybuje o tom, že mnoho příčin je skutečně časově dřív než jejich následek. Nejdřív jsem se ~~jssem e~~ zachladil, a potom ~~tprve~~ ~~jssem~~ dostal horečku. Vytrhli mi zub a až druhý den na to mi dásně opuchly. Příčiny ~~jsou~~ hmotné, viditelné, hmatatelné, mívají vždycky jakýsi časový náskok, i když je minimální, jako na příklad zapálení ohně, které působí v zápětí ~~ou zář.~~ světelny ~~efekt~~. Jak těžko by se však tvrdilo, že napřed musely platit zákony matematiky a pak teprve dvě a dvě mohou být čtyři, že včera začaly platit zákony harmonického kontrapunktu, a proto ~~jsou~~ teprve ~~dnes~~ dnes trojzvuk ladí. Jisté je, že dvě a dvě jsou čtyři, protože tak poroučí logika matematiky, rádi slyšíme trojzvukový akord, protože odpovídá zákonům harmonie, ale taková příčina, protože je nehmotná, je stálá. Matematické zákony platí, i když nikdo nepočítá, a platí současně když někdo počítá. Jsou nadčasové.

Na to všecko náš autor ~~znameněk~~ nemyslel, když nám vyličil, ~~vá~~ jak sám docela dobře dovede představit, že vesmír tu je od věčnosti, a že žádné "před tím" tu nebylo, že tedy není potřeba předpokládat žádného Boha stvořitele. Nejenom podle nauky křesťanské, ale podle všech rozumných filosofů na světě Bůh je příčina světa nehmotná a nadčasová. Proto i ti, kteří se ve starověku ~~mytologick~~ domnívali, že svět je věčný, a bylo jich dost, přesto všechno logicky dochází k poznání Boha, kterého jmenují buď pořadatelem světa, duší vesmíru, ohněm všechno pronikajícím, dobroutou všechno oživující atd.

Jsem li tak skálopevně přesvědčen, že na světě byli od věčnosti počtáři, tím spíš musím předpokládat, že tu platí od věčnosti matematické zákony, které algebru umožnily. ~~Pravda o~~ I kdyby byli lidé na světě od věčnosti, rozléhnou-li se okolo sebe, budou se ptát, jako se ptá každé malé dítě: "Co je to a proč je to?"

Křesťanství je náboženství zjevené a ~~myšlení~~ dívá se na takové ~~pravdu~~ otázky ~~existenci Boží~~ ve světle víry. Pravda o existenci Boží, je však i problém filosofický.

← Čistým a přesně vědeckým uvažováním dojdeme tedy k závěru, že si otázku o příčině viditelného světa musíme položit. Tuto příčinu ~~myšlení~~ nazývají všechny národy na světě slovem Bůh. Není tedy nejmenšího důvodu měnit terminologii ustálenou na celém světě. I to je ~~princip~~ vědecké práce. → Míže nám logika sama, bez pomoci zjeveného náboženství říci mnoho o vlastnostech Božích?

← Zkušenosť všech velkých filosofů je tak povzbuzující, že katolická Církev zařadila do svého školního systému pro výchovu bohoslovů nejdříve filosofii a pak teprve teologii. Seminaristé se nejdříve učí v t. zv. theodicei poznávat všechno to, co můžeme říci o Bohu na základě pouhé ~~logiky~~ logiky, pouhým lidským vědeckým uvažováním. Pak s^e teprve obracejí k teologii. Naučí se tak lépe ocenit to, co zjevení doplňuje. Přesvědčí se pak také názorně, že křesťanství neučí naprosti nic, co by odporovalo ~~logice~~ vědeckému myšlení, které je poznání příčiny a ne naivní ~~kopakování~~, že něco tu bylo prostě vždycky.

Sv.Otec Pavel VI. udělil ve středu dopoledne poslední generální audienci na své letní vile v C;G.Bylo přítomno mnoho tisíc poutníků a Turistů:především z Itálie, dále skupina ženských vojenských oddílů Francie,členové Červeného kříže z Jižní Afriky, studenti z řady německých měst a poutníci z Mexika a Venezuly a jiní.Sv.Otec ve svém italském proslovu k věřícím pravil,že návštěva u papeže, v němž Všichni jistě vidí sameho Krista, celou Církev,lidstvo Kristem vykoupené,celé dějiny spásy světa - tato návštěva má v nich vzbudit odhodlání k opravdovému křesťanskému životu, vytrvání ve věrnosti sv.Církvi má to být povzbuzení k modlitbě za spásu vlastní i celého světa, k modlitbě za blízký všeobecný koncil a za mír ve světě.Svůj pozdrav sv.Otec opakoval též francouzsky,anglicky, německy a španělsky.Audience byla zakončena zpěvem Credo a apoštolským požehnáním.- Ve čtvrtek dopoledne se sv.Otec vraždil z C.G. do Říma.V kostele sv.Ignáce bude sloužit pro účastníky Evropského sjezdu mari. družin mši sv. V poledne přijme v oficiální návštěvě italského min.předsedu Leona.

Sv.Otec poslal soustrastný telegram arc. z Buenos Aires kard.Caggianovi.

Vyslovuje mu svou účast s neštěstím jež stihlo jeho arcidiecézi,^{Se}Záplavami podél řeky Rio de la Plata. Pro první pomoc postiženým poslal větší peněžní obnos.

V říjnu oslaví v městě Rouen ve Francii 900. výročí posvěcení slavné katedrály.Katedrála byla konsekrována 1.října 1063 za přítomnosti Viléma Dobyvatela.V pozdějších letech byla přestavěna v gotickém slohu a stala se jedním z nejcharakterističtějších příkladů francouzské gotiky.Muzeum v Rouenu uspořádá k oslavám výstavu náboženských a uměleckých památek o dějinách katedry Další misionář,který byl vypovězen ze Súdánu, přijel do mateřského domu Veronské misijní společnosti.V Súdánu pracoval od r.1958, a to v misijní stanici v Toritu.5.srpna byl uvězněn,protože odmítl podepsat prohlášení,že dobrovolně opouští zemi.^{kat}114 misionářů muselo opustit Jižní Súdan od začátku nepřátelství vlády vůči misionářům.

O pracích II. vat. sněmu bude ^{ou}mluvit v bavorském rozhlasu kardinálem Bea a Döpfner.Kard.Bea,předseda sekretariátu pto jednotu křesťanů v pořadu "Katolický svět" pojedná o činnosti koncilových komisi a zvl. o činnosti komise pro koordinování koncilových prací v údobí mezi prvním a druhým zasedáním.Kard.Döpfner se zamyslí s posluchači nad tím,co můžeme od koncilu čekat.Bavorský rozhlas bude vysílat přímým přenosem slavnost zahájení II.

Vnější 1° npl. o Třídu m., od písmu svatého Pavla' letos 4/12 uplyn

400 let - již ~~odkázal papež sv.~~; karel VI zah.

zadání papežského ~~zpráv~~ ^{zpráv} papežského: 13/12 1545 řím 11

(mimořádný) učenec, muž věd. Bohumil. Matěj, kněz, kanonik kated.

vědeckého institutu

IV

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Svatý Otec Pavel VI. se vrátil ve čtvrtek dopoledne z C.G. do Říma. Cestou do Vatikánu se zastavil v kostele sv. Ignáce a sloužil tam mše svatou pro účastníky Evropského sjezdu mariánských družin. V kázání po evangeliu sv. Otec mluvil o výchovném významu mariánské zbožnosti při vytváření moderního člověka k životu oparvdu křesťanskému. Úcta k P. Marii zasahuje celého člověka při úkonu víry, na němž spočívá celá budova křesťanského života. Náboženská skutečnost mariánské zbožnosti je pravou a plodnou katolickou spiritualitou; z úcty k P. Marii prýští nevyčerpatelný, velkolepý zdroj mravních hodnot; odtud se dnešnímu člověku může dosta schopností, které pak dá jí jeho životu nesrovnatelnou plnost. Závěrem sv. Otec zval mariánské sodály aby prožívali úctu k P. Marii v duchu Církve a ne v nějakých formách, které upadají do sentimentalismu a upřílišení. Úcta k P. Marii není cílem sama sobě, ale je to cesta, která vede ke Kristu a v něm k slávě Boží a k lásce k Církvi. Mše svaté bylo přítomno na 5000 mar. sodálů z 14 evropských a 9 mimoevropských zemí. U vchodu do kostela přivítali sv. Otce provikář města Říma kard. Traglia, gen. představený řádu jezuitů, kteří kostel spravují, P. Jansens a arc. Gawlina, ředitel Světové federace mar. družin. Na stole u oltáře stálo 200 kalichů, ciborií a monstrancí: je to dar mar. Sodálů sv. Otci. Tato mše svatá tvořila závěr sjezdu. Při slavnostním zasedání sekretář řekl sekretář ustředí Světové federace P. Paulussen, že na celém světě je na 2 mil. sodálů. Ve středu večer sv. Otec se rozloučil s obyvateli městečka C.G., v jejichž středu žil asi měsíc. Též přijal ve zvl. audienci starostu města C.G. s městskou radou, místního faráře, zaměstnance pap. vily, četnictvo, kteří při vile konali stráž a pořádkovou službu. Všem děkoval za jejich pozornost a za všechnu práci, kterou měli za jeho pobytu.

Ve čtvrtek v poledne sv. Otec přijal už v Římě ve Vatikánu v ofic. audienci italského ministerského předsedu Jana Leona. Sv. Otec zůstal se svým hostem v soukromém hovoru ve své knihovně asi 20 minut. Pak v přítomnosti osob, které min. předsedu Leona provázely, pronesl delší italský proslov. Sv. Otec vzpomněl svazků, které pojí Itálii se Sv. stolicí; min. předsedovi přál, aby jeho práce byla k dobru Itálie a světa. Min. předseda Lenone vykonal též obřadní návštěvu u státního tajemníka kard. Cicognaniho. Nakonec sestoupil do baziliky sv. Petra, aby se pomodlil u oltáře Nejsv. svátosti, P. Marie a u hrobu Knížete apoštola.

Prl. n. říj. měsce 1400. množ zeměmí kmenů tercentrálních.

Třetí a poslední svět (1588 - 63)

Trjet svět v rok 1552 ~~předčasně ohně~~
~~zkušený~~

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Svatý Otec posal soustrastný telegram biskupovi z Perpignana mons. Joelu Bellecovi k tragickému leteckému neštěstí které se událo na zemí jeho diecéze. Svatý Otec ujištuje svými modlitbami ^{pokoj duše} za zahynuvších a členům jejich rodin vyslovuje svou soustrast.

uvol.

Poutě katolických Slováků ze zahraničí do Říma k oslavě 1100. výročí příchodu sv. Cyrila a Metoděje mezi Slovany pokračovala mší svatou v baziliách P. Marie Sněžné a sv. Klimenta. V bazilice ^{P. Marie Sněžné} ~~xix.~~ papež Hadrián ^{II.} přijal svaté bratry a schválil jejich slovanské bohoslužebné knihy. V bazilice sv. Klimenta byl sv. Cyril, který zemřel v Římě, pochován. Mší svatou sloužili kard. Confalonieri, arcikněz baziliky P. Marie Sněžné, a kard. Cicognani, státní tajemník, titulář baziliky sv. Klimenta.

Podle statistiky Mezinárodní misijní zpravodajské služby Fides z 15 a půl miliónů Číňanů v zahraničí je půl milionu katolíků. Za posledních 10 let počet katolíků Číňanů v zahraničí stouplo o 125%. Číňané mají svých 69 farností v Asii, 8 v Latinské Americe, 7 v Africe, 4 v Oceáni a 3 v Evropě. Pro Číňany Církev řídí 114 škol s 53 481 žáky.

Z filmů promítaných na Benátském mezinárodním filmovém festivalu udělila Katolická filmová kancelář svou cenu americkému filmu "Divoch Hud" režiséru Martina Ritta. V odůvodnění čteme, že film staví proti ^{mýtu} falešnému současného hrdiny exponenta nové generace, který hledá a volí si svou cestu ve svobodě a hájení vlastního svědomí.

V rozhovoru v německém rozhlasu biskup z Münsteru mons. Josef Höffner volal po hlubší náboženské ^{výchově} ~~práce~~ laiků dospělých. Znalosti víry mají růst úmerně s jinými znalostmi, které člověk získává pozvolna během svých vyšších studií a ve svém zaměstnání. Nic není zhoubnějšího než nerovnováha mezi hlubokým vědeckým a technickým vzděláním a náboženskou výchovou, která zůstala na úrovni žáka obecné školy. Mons. Höffer závěrem pravil, že jedním z řešení této vážné otázky, doplnit náboženskou výchovu dospělých, by bylo, kdyby ti ~~xxxi~~ navštěvovat přednášky ^{na různých} teologických a kněžských seminářích.

Nový westminsterský arcibiskup mons. Heenan prohlásil, že ^{ve} ~~zá~~ svém novém úřadě bude ze všech sil pracovat, aby přiblížil den sjednocení křesťanů.

Velká část práce, která mě čeká, bude zaměřena k tomu, abych pokračoval už existující spolupráci mezi katolíky a nekatolíky. Mons. Heenan bude intronizován 24. září.

f.m.
"Pozvání"

Biskup z Lausanne, Ženevy a Frýburku ve Švýcarsku mons. Charier, byl v červenci přítomen oslavám 50. výročí biskupské konsakrace moskevského pravoslavného patriarchy Alexije, a to jako zástupce koncilového sekretariátu pro jednotu křesťanů. Sám sv. Otec to pověděl světu v neděli 18. srpna v kázání v řeckokatolickém kostele v Grottaferratě.

Účast katolického biskupa na významné události pravoslavné Církve je něco opravdu nového. Od staletí se něco takového nestalo. Všiml si toho i tisk. A svatý Otec řekl, jaký byl smysl této události: "vymenit uctovny ukonceni vuci ukazat, že není důvod k žárlivosti, prestýži, pýše, domýšlivosti, vlády- chtivosti, že z římské strany neexistuje žádná touha prodlužovat rozdíly a neshody, které snad mely v minulosti nějaký důvod, ale které dnes jsou na- prosto manachronistické".

Účast katolického biskupa na slavnosti pravoslavné církve je něco nového, ale smýšlení, z něhož ona účast vyprýštěla, je dávná a tradiční. Jím bylo prodchnuto tolik papežů v minulosti a především posledních, kteří dávali na jeho svou úctu, vážnost a lásku k tradicím východních církví. Jím byl prodchnut papež Jan XXIII., když s dojatým srdcem volal po jednotě. Proto Pavel VI. šel do řeckokatolického kostela sloužit mše svatou: "Proto jsem zde, abychom dosvědčili společenství duchovní s celou východní církví; jsem zde, abych ji volal do Říma, aby se Řím mohl dívat k Východu s pohledem opravdu bratrským a otcovským a s vělkou radostí, že všechni cítíme ono duchovní společenství, a s touhou abychom to společenství bylo opravdu dokonalé.

Východní pravoslavné církve mají týž křest, mají touž základní víru, mají platnou hierarchii a svátosti, účinné to prostředky milostí. Svazky, které je spojují s římskou Církví jsou daleko silnější než prvky, které ji dělí. Mnoho prvků, které je dělí od Říma, zdá se, mají význam jen dějinný, který už vývoj času a myslí překonal.

Požadavky doby, zralost myсли, Božkého rozkaz zakladatele Církve, společné dědictví víry a života žádají, aby bychom překonali ty malé naukové rozdíly i ty jistě větší překážky rázu psychologického.

"Nechť padnou zdi a hráze, které nás dělí, orimluvmě si o věroučných bodech které nejsou společné a které jsou stále předmětem rozporů; hleďme učinit své Kredo společné a jednotné, hleďme učinit jednotnou hierarchii. S těmto pozváním se Pavel VI. obrátil k východním bratřím. Je to pozvání, je

to modlitba, která je ozvěnou modlitby samého Krista po poslední večeři:
Aby všichni byli jedno!

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

(z řady zemí, především z USA, kteří přijeli na pouť do Říma, aby zde u hrobu sv. Cyrila oslavili 1100. výročí příchodu svatých slovanských apoštolů mezi své předky. Ve svém proslovu sv. Otec pravil že cyrilometodějské jubileum je v první řadě jubileum řádu náboženského, katolického; má vztah k Římu, ke katolickému, věčnému a světovému Římu, který je středisko jednoty a společná vlast národů, jímž se odtud dosta civilizace, víry a lásky Kristovy. A má jistě dějinný a symbolický význam skutečnost, že i slovanští poutníci oslavují jubileum svého pokřestení právě v Římě. Závěrem sv. Otec přál slovenským poutníkům, aby jejich nový Ústav byl opravdu ohniskem náboženského života; na všechny svolával ochranu P. Marie Bolestné, patronky katolických Slováků. Všem přítomným požehnání.

Sv. Otec poslal děkanovi Posvátného sboru kard. Tisserantovi zvláštní list: připomíná důvody, které ho přiměly, aby pokračoval v II. vat. sněmu a sděluje kard. Tisserantovi, že učinil několik rozhodnutí, která mají nápomoci k hladkému průběhu koncilu a k jeho přípravě. Závěrem píše, že 22. října na Světovou misijní neděli udělí biskupské svěcení 14 biskupům; 28. října že se bude konat slavnostní vzpomínka papeže Jana, který právě v ten den byl zvolen za papeže; 4. listopadu bude vypomenuto 400. výročí schválení dekretu o seminářích na Tridentském sněmu a 9. listopadu že se ujmě řízení římské diecéze v lateránské arcibazilice. V říjnu a listopadu bude dále prohlášeno za blahoslavené 5 služebníků Božích; mezi nimiž je též náš rodák z Přešatic Jan Nep. Neumann, který bude prohlášen za blahoslaveného 13. října. Podrobny obsah listu sv. Otce kard. Tisserantovi podáme v jednom z našich příštích vysílání. Např. imenuje 4 tzv. delegáty, moderátory všeobecného sněmu: kard. Agadžanian, Lercaro, Döpfner a Suenens. Jejich úkolem je řídit s výkonnou mocí konsilová zasedání. Koncilovým zasedáním dále bude moci být přítomni i laici, jako "auditores", posluchači; oni též mohou být povoláni, aby dali svou radu v koncilových komisích. >

Další list sv. Otec adresuje všem katolickým biskupům. Mají vyhlásit pro své věřící zvláštní modlitby a skutky pokání za zdar II. vat. sněmu. Sv. Otec zvlášť odporoučí modlitbu za koncil, kterou složil Jan 23; půst v suché dny třebas ho Církev v mnoha zemích výslovně neporoučí; skutky tělesného umrtvení, zvláště zřeknutí se představení mnohdy nemravných a hodných zavření; odpouštění urážek, úřast na veřejných iniciativách křesťanské lásky ve prospěch potřebných. Na ten úmysl mají obětovat svá denní utrpení.

Náš dnešní světec týdne je svatý Petr Klaver. Jeho svátek slaví v řádě Tovaryšstva Ježíšova, ve Španělsku a v některých zemích Latinské Ameriky když věří. Jeho životní dílo a svatost osobní nám pověděl, jak se Církev přičinila o zmírnění utrpení způsobeného civilizovanou Evropou obyvatelstvu černé Afriky. Máme na mysli otroctví. Bylo by zajímavé zjistit, jak došlo k objevení otroctví po středověku, kdy se zdálo, že už vymizelo. Ale jistě na tom měl vliv úpadek náboženského života, růst humanistických ateistických idejí - a pak příčiny materiální: touha po laciných rukou pro plantáže a doly v nově objevených zemích Ameriky. Se svatou hrdostí můžeme říci, že Církev proti otroctví bojovala vždycky: vzpomeněme jen listu sv. Pavla Filemonovi, jenž má přijmout svého uprchlého otroka Onesima, jako bratra, jako jeho Pavla samého. Ve všech životopisech prvních svatých králů a knížat evropských národů čteme, že bojovali proti otroctví, že propouštěli otroky a se jich zařizovali. Papež Pius II. r. 1462 nazývá otroctví magnum scelus a vyhlašuje církevní tresty proti těm, kdo otrocký systém praktikují; Pavel III. r. 1537 nařizuje toledskému arcibiskupovi, aby chránil Idniány proti těm, kdo je uváději do otroctví; jakákoli smlouva, kterou kdo někoho prodává do otroctví je neplatná. Podobné výnosy vydali Urban VIII r. 1639, Benedikt XIV. 1714, Pius VII. Řehor XVI. atd. Je pravda, jako tolíkrát to k tolíci nedali najevo příkladnou poslušnost těchto předpisů, a tak "jméno Páně bylo pohoršením pohanům". Mnoho museli trpět od kolonizátorů a guvernéru katoličtí misionáři, protože se ozvali proti přehmatům jejich, a nejeden své statečné slovo odnesl i životem. Daleko výše však bylo těch, kteří neohroženě mluvili proti přehmatům a protože nemohli sami otroctví odstranit, hleděli alespoň zmírnit útrapám těch, kteří jako otroci museli žít. Mezi tyto patří sv. Petr Klaver. Narodil se r. 1580 v Katalánsku. Boží prozřetelnost ho poslala jako mladého bohoslovce do koleje na ostrově Mallorce. Tyto roky rozhodly o celém jeho nastávajícím životě. V koleji totiž žil bratr laik Alfons Rodriguez, svatého života, k němuž i mnoho kněží si chodilo pro radu a světlo pro svou cestu k Bohu. Alfons R. poznal skryté schopnosti v duši mladého spolubratra, Boha samu jakoby dal tušit, k čemu si ho vyvolil. Alfons R. u Petra Clavera probouzel opravdovou lásku k Bohu, která se projeví hrđinnou láskou k bližnímu. Vyprávěl mu o tělesném ale ještě větším duševním utrpení Indiánů a černochů v nově objevených zemích za mořem. Slova nepadla na kámen. Petr Kláver se nabídl jít pracovat do Jižní Ameriky. Představení jeho žádost přijali. A tak

Petr Klaver r.1610 nastupuje na loď směrem k dnešní Kolumbii. Po velkých útrapách, s nimiž bylo spojeno tehdejší cestování po moři, vylodil se v Kartageně. Nejdříve musel pracovat jako bratr laik, protože nebylo profesora teologie: byl vrátným, ošetřovatelem nemocných, kuchařem a kostelníkem. Konečně se mohl dát do teologických studií. 1615 byl vysvěcen na kněze a hned následujícího roku je určen za pomocníka P. Sandovalovi, který pracoval v přístavě mezi černými otroky. Plných 35 let ztráví v této práci, plné nevděku, těžkostí a odříkání. Bylo třeba přemoci uzavřenost, nenávist černochů vůči všem bílým, kteří přece byli příčina jejich bíd a ponížení. Bylo třeba se naučit jejich jazyku. Ostatně i bílí i černí otrokáři měli zájem natom aby co nejdříve a co nejlépe své lidské zboží prodali a mohli vrátit na nový lov. Tak tedy stál Petr Klaver bezbranný proti nedůvěře ze všech stran. Přemohl ji láskou blíženskou: Už čekal na přijíždějící lodě s nákladem z Guineje, Konga a Angoly; rychle udělil křest těm, kteří cestu přes moře zaplatili posledními silami. Nemocné ošetřoval, takže se uzdravili; zdravé těšil sladkostmi, almužnou a jiným darem. Vyžádal si na městských autilitách že otroci mohli být odevzdáni novým pánum, až když už znali základní pravdy víry, křesťanské obyčeje, úkon lásky k Bohu a lítosti nad hříchy. Udělování křtu bylo spojeno se slávou co největší, tak aby černí otroci nikdy nezapomněli na den, kdy se stali dítkami Božími. Otroky v okolí Kartageny pravidelně navštěvoval, shromažďoval, doučoval ~~je~~ sv. víře a přisluhoval jim svátostmi. Byl častým hostem v kartagenských nemocnicích, zvláště za epidemie nakažlivých nemocí a u malomocných a pro nevylečitelné žádal radostnější ~~duši~~. A u kořenu těchto skutků lásky byla jeho hluboká víra, že každý z těch černých otroků je dítko Boží, že i je Kristus vykoupil. R. 1650 opětovně. Postupně ztrácel vládu nad svými údy: on který pomáhal druhým, musel být nyní živen. Protože nebylo volného řeholníka, byl mu dán k ruce černý chlapec, který místo ošetřovatele byl katanem. Začátkem září 1654 se nemoc zhoršila. 8. září odevzdal Bohu svou duši. V aktech procesu blahořečení čteme, že za 35 let práce mezi otroky jich pokřtil na 390 000.

Papež Pius IX ho prohlásil za blahoslaveného; Lev XIII. za svatého; zároveň ho ustanovil nebeským ochráncem misí mezi černochy. Ze spolků, které si vzaly za vzor své práce sv. Petra Klavera, zasluhuje zmínky Družina sv. P. Klavera. Necht nám sv. Petr Klaver je příkladem lásky bliženské. Uprostřed ovzduší sobětíví, materialismu a nenávisti budeme tak podávat příkaz živé svědectví, že je to víra, která vítězí nad vším a překoná vše.

Dm. Turek

hl. 2. m. v. v. v.

fotografií sln. Brně uvedenou. Dm. měla dnu. i v Brně a Vysoké)

ve které byla ohledně této výstavy zájem a cílem 2.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

**ústav pro studium
totalitních režimů**

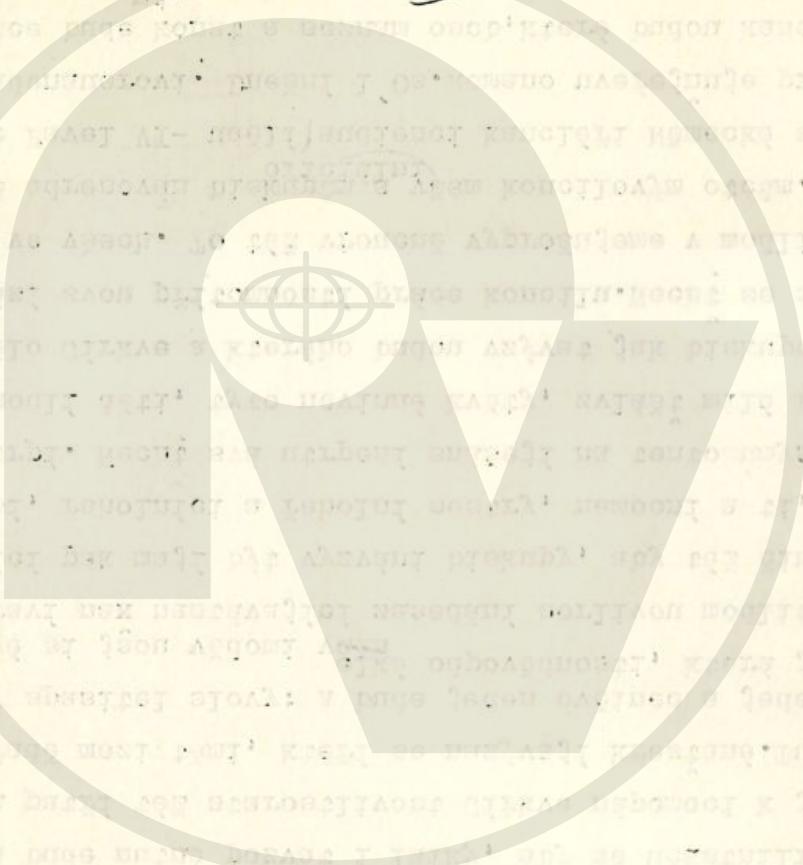
Listem z 14. září sv. Otec zve osobně všechny biskupy katolického světa, aby přijeli do Říma na druhé údobí prací II. vat. sněmu. Sv. Otec úvodem připomíná, že všeobecný sněm, který papež Jan 23. svolal z vnuknutí Boží Prozřetelnosti, vyvolal všude ve světě velký zájem a velké naděje. ^{On Pavel} RAKYNAVIK VI. z nevyzpytatelného úradku Božího ~~XXXIX~~ přijal toto dědictví ve jménu Božím spolehá přitom na práci a pomoc koncilových otců. Chce tedy pokračovat v tom, co bylo s takovou horlivostí započato. ^{ím} Tento apoštolským listem svolává všechny biskupy, své bratry v biskupském úřadě, na koncil: jeho druhé údobí začne 29. září. Cíl koncilu zůstává týž, jak ho vyjádřil papež Jan: Je nutné, aby katolická Církev ~~zařila~~ ve své věčné svěžesti, jako nástroj spásy pro všechny; jí ~~svěřil~~ K.P. poklad víry, aby jej věrně chránila a aby ~~jej~~ hlásala způsobem vhodným všem lidem. Nechť se Církvi dostane této nové síly od ~~koncilu~~, aby mohla osvěcovat, vábit k sobě a přitahovat všecky lidi. Aby se to uskutečnilo, bude nutné uskutečnit mnohostranné formy apoštolátu, vhodnými prostředky a spojit je k jedinému nejvyššímu cíli; s plnou důvěrou bude nutné pozvat i laiky, aby se účastnili tohoto spásoucího díla. Sem patří též starostlivost Církve nápomoci k jednotě mezi lidmi, a v první řadě mezi těmi, kteří se nazývají křestané. Tuto starostlivost vyjádřil Božský spasitel slavy: A bude jeden ovčinec a jeden pastýř. Nechť konciloví otcové si jsou vědomi ~~vazn~~ ^{elké odpovědnosti}, která je čeká na koncilu a se připraví ~~nám~~ ^{jinými} nastávající zasedání horlivou modlitbou ~~a skoky~~ zbožnosti. Věřící pak mají být vyzváni biskupy, aby též činili podobně; v první řadě kněží, řeholníci a řeholní sestry, nemocní a ti, kdo tím či oním způsobem trpí. Nechť svá utrpení snášejí na tento úmysl. Za zdar koncilu nechť se modlí děti, tyto nevinné květy, zvláště milé Bohu. Duch svatý jenž oživuje tělo Církve a kterého budou vzývat jak biskupové tak i věřící, nechť provází svou přítomností práce koncilu. Nechť se stane, aby konečně byl Kristus ve všech. To též vroucně vyprošujeme v modlitbě.

List sv. Otce je adresován biskupům a všem koncilovým otcům.

V úterý sv. Otec Pavel VI- udělí ^{oficiální} audienci kancléři Německé spolkové republiky Konrádu Adenauerovi. Dnešní l' Os. Romano uveřejňuje protokol, podle něhož se audience bude konat a seznam osob, které budou kancléře Adenauera provázen. Je mezi nimi dcera kancléře Adenauera paní Lisbeth Werhahnová a ^{mž.} velvyslanec NSR u Svaté stolice dr. Albert Hilgar von Scherpenberg.

16. října bude vydána série pamětních známk v atikánských ke korunovaci

sv.Otce Pavla VI. Série se skládá ze 4 známek ;na dvou je podobizna pavla VI.s tiarou, jak žehná, na dalších dvou znak sv.Otce
v slavnostních liturgických rouších

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

(a) *metabolic function* (including metabolism).

Sv. Otec Pavel VI. poslal kard. Tisserantovi, děkanovi posvátného sboru Vlist
Připomíná v něm důvody, které ho přiměly, aby pokračoval v II. vat. sněmu a
sděluje opatření, která učinil, aby ullehčil přípravu a průbeh koncilových
prací. - List papeže Pavla VI., který je datován 12. září, na svátek Jména
P.^{sv. Jana} XXIII. tak láskyplného nejvyššího
velekněze^{Svoj}. Prostotou, září svých ctností, vytrvalým úsilím podporovat mír
ve světě nejen že naplnil svět láskou a obdivem vůči sobě; tím že vyhlásil
všeobecný sněm otevřel nové cesty spásonosné činnosti katolické Církve. Dej
Bůh ve své ~~říši~~^{dobrotivosti}, aby dílo tak velké, které on začal, došlo šťastné-
ho zakončení a urychlilo příchod ~~žehnání~~ onoho jasného dne pro Církev i
pro svět, kterého červánky on viděl, když sněm ohlásil. Považuji za svou po-
vinnost pokračovat v tomto díle. Pudí ~~mne~~^{mne} k tomu nejen uctivá vzpomínka na
tak velkého papeže, k němuž mne pojily svazky lásky a úcty, ale též povin-
nost, ~~jež~~^{plynoucí z toho, že} koncil už byl započat. Zvláštním způsobem tato po-
vinnost váže toho, jehož celý život má být vynaložen pro dobro a růst apo-
štolského stolce a katolické Církve. Vede ~~mne~~ k tomu naděje, kterou skládám
v šťastné zakončení koncilu; všichni od něho očekávají hojně ovoce jak pro
Církev, tak aby se urychlil příchod jednoty s odloučenými bratry, tak kone-
čně k podpoření pokoje a duchovního blahobytu lidstva na celém světě.

Sv.Otec pak vypočítává opatření, která učinil v posledních týdnech, aby zajistil lepší průběh koncilu. Vzpomínek zřízení komise pro koordinování koncilových prací a pak se zmiňuje o přepracování schémat, koncilových předloh. Schémata byla nově upravena a přepracována, takže jsou kratší; zásadou přitom bylo, aby byly vyjemnovány hlavní zásady a vynechány otázky, které sem nepatří: koncil se týká celé Církve. Při přepracování schémat měli otcové před očima, že II.vat.koncil má především pastorační ráz. Je nutné, aby jistá a nezměnitelná nauka víry vyhlášená a stanovená nejvyšším učiteelským úřadem Církve a předcházejícími koncily, především Tridentským a I.vatikánským. Této nauky je třeba se bezvýhradně držet, i když je nutné, aby byla vyložena způsobem, jaký žádá jí naše doba, tak aby lidem dnešním bylo usnadněno přijmout pravdy a spásu, kterou nám dal Kristus Pán.

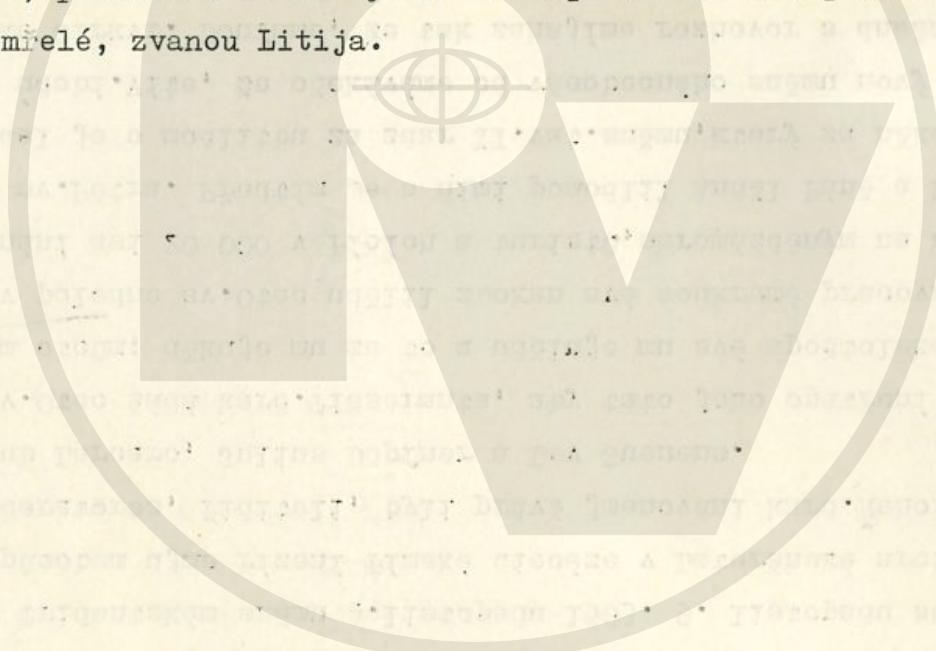
Sv. Otec ~~XXXXXXXXXX~~ vyjmenovaný některá opatření tak založil Výbor pro tisk: jeho předsedou je mons. O' Connor. Úkolem tohoto Výboru je zlepšit a rozšířit informaci veřejného mínění stran koncilu. - Koncilovým zasedáním budou přítomni též laici, "auditores" a zástupci největších katolických mezinárodních organizací. Znovu se

V dálce: bude jít o vše čas schubávat. Byly byly mít na starosti říši s mil. světěm,
na koncil pozorovatel. Oznámuji vám dále, píše sv.Otec v listě kard.Tisserantovi, že byl zrušen koncilevý sekretariát pro mimořádné záležitosti; že za členy Předsednické rady byli jmenováni další tři kardinálové: Štěpán Wyszynski, Josef Siri, Řehoř Meyer; úkolem této předsednické rady je být nad správným zachováváním Rádu II.vat. sněmu, řešit pochybnosti a případné těžkosti.Sv.Otec dále sděluje, že v nejbližších dnech budou jmenováno tzv.delegati,moderatores koncilu,kteří budou řídit práce koncilu a budou střídavě řídit diskuse na všeobecných zasedáních;svoboda slova koncilevých Otců přitom zůstane i nadále nedotčena. Na příštím údobí,zasedání v sobotu a v neděli se konat nebudou. V nejbližších týdnech, oznamuje dále sv.Otec, ~~že~~ bude řada služebníků Božích prohlášena za blahoslavené - je mezi nimi i náš rodák Jan Nep.Neumann, narozený v Prachaticích, který byl biskupem ve Filadelfii v USA a zemřel r.1860. 20. října sv.Otec udělí biskupské svěcení 14 misionářům biskupům. Slavnostním způsobem bude vzpomenuto 28. října výročí papežského zvolení papeže Jana, dále výročního dne schválení výnosu o seminářích na Tridentském sněmu 4.listopadu 1563. 9. listopadu se sv.Otec slavnostním způsobem ujme řízení římské diecéze v Lateránské arcibasilice. Těmito moderatores, řediteli, byli právě jmenováni kard.Řehoř Petr Agadžanian, Jakub Lercaro, Julius Döpfner a Lev Suenens.

Závěrem sv.Otec žádá kard.Tisseranta, aby tato jeho opatření oznámil všem koncilevým otcům; děkuje mu za to a uděluje mu své apoštolské požehnání. V neděli v poledne sv.Otec udělil zbožan své soukromé pracovny své apoštolské požehnání asi 20 000 věřících a turistů, shromážděným na náměstí před bazilikou sv.Petra. Předtím se s nimi pomodlil Anděl Páně a k nim krátce promluvil.Žádal je o modlitbu za zdar II.vat.sněmu,který za několik dní začne své druhé údobí.Víte, že očekáváme od všeobecného sněmu nový a krásný ~~rozkvět~~ život v katolické Církvi. Doufáme, že tak zahájíme rozhovor s dnešní dobou, se všemi , kdo nás obklopují, a též s těmi. kterým se nedožalo štěstí, že mají touž víru a kdo jsou od nás odloučeni. Všeobecný sněm,pokračoval sv.Otec je též vhodný prostředek, jak podpořit nastolení většího pochopení mezi národy; Pavel VI. konečně vybízel všechny, aby se modlili za trvanlivý spravedlivý mír, a to na přímluvu P.Marie, již v neděli Církev vzývala jako Matku Sedmibolestnou.

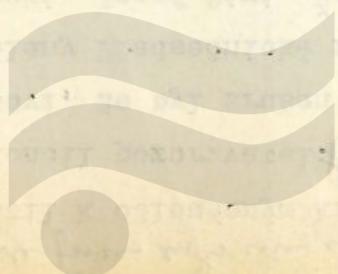
Mons.Nikodym, metropolita z Minsku Jaroslavi na Bílé Rusi, člen Svatého

synodu ruské pravoslavné církve, který projížděl Římem, vykonal zdvořilo-
lostní návštěvu u sv. Otce Pavla, který ho přijal v soukromé audienci.
Zprávu o tom vydal koncilový sekretariát pro jednotu křesťanů. Pravosla-
vný metropolitá ~~kyk~~^{li} provázen biskupem z Frýburku mons. Chaiere a mons.
Willebrands, tajemník sekretariátu. Mons. Nikita též navštívil baziliku
sv. Klimenta, zastavil se k modlitbě u místa, kde je asi hrob sv. Cyrila.
apoštola Slovanů. Odebral se konečně k hrobu papeže Jana ve vatikánské
kryptě, položil k hrobu kytici a žazpíval krátkou pravoslavnou modlitbu
za zemřelé, zvanou Litija.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Svatý Otec Pavel VI. přijal v úterý dopoledne v oficiální audienci kancléře NSR Konráda Adenauera. Kancléř Adenauer nesl odznaky nejvyššího vatikánského vyznamenání Svrchovaného řádu Kristova, které mu bylo uděleno u příležitosti audience. V doprovodu nejvyšších vatikánských hodnostářů kancléř Adenauer byl uveden do soukromé knihovny sv. Otce, kde Pavel VI. s ním setrval v soukromém rozhovoru asi 45 minut. Potom kancléř Adenauer představil sv. Otci též ostatní členy svého doprovodu. V přítomnosti všech sv. Otec pronesl krátký německý proslov: vzpomněl svých dřívějších setkání s kancléřem Adenauerem ~~v~~ a pomněl též velkého životního díla kancléře Adenauera jako obnovitele své země. Sv. Otec též vyzvedl kancléřovu věrnost katolické víře a vůbec vážnost již se v Německu těší náboženství a duchovní a kulturní hodnoty. Sv. Otec děkoval německému národu za jeho pomoc vývojovým zemím. Kancléři Adenauerovi přál hodně Boží ochrany do dalších let; všem jeho spolupracovníkům vyprošoval hojnou Božího požehnání. Po skončení audience u sv. Otce kancléř Adenauer vykonal též návštěvu u vat. státního tajemníka kard. Cicognaniho; nakonec sestoupil do baziliky sv. Petra a poklekl k modlitbě ~~před oltářem sv. Jana Křtitele~~ u hrobu Knížete apošta ^{u hrobu Knížete apošta}
~~lů. Jmérem v. Otce splatil kancléři Adenauerovi jeho návštěvu ve vatikáne~~
~~ky a jeho požehnání~~
kard. Cicognani.

Ve dnech 21. a 22. září se bude konat v Bolzeně, nedaleko Říma a v Římě sa mém sjezd italských katolických novinářů. Novináře pozdraví kard. Bea a pro mluví k nim o tom, jak mohou ve svém ~~světě~~ půvolání ^{smíření} ekumenickém ~~získat~~ organizaci napomáhat vývoji k

Zvláštním letadlem přijelo v úterý dopoledne na římské letiště Fiumicino 55 biskupů. Jsou to biskupové z Barmy, Kambodže, Hongkongu, Indonésie, Formosy, Malakky, Singapuru, Indie, Pakistanu a Ceylonu. Další zvláštní letadla s ko cílovými Otci přiletí vnejbližších dnech z Japonska, Jižní Afriky, střední a Jižní Ameriky. Zvláštní lety organizuje Koncilový administrativní sekretář

1100. výročí přichodu sv. Cyrila a Metoděje mezi Slovany oslavili v posledních dnech v svatyni na Svaté Hoře blízko Gorzie v Jugoslávii. Pouti se zúčastnilo na 10 000 Slovinců. Závěr oslav tvořila pontifikální mše svatá v staroslověnském jazyce. - Jubilejní oslavy cyrilometodějské katolických Slováků ze zahraničí skončily v neděli v posvěcením kaple nového Ústavu sv. Cyrila a Metoděje nedaleko Říma. Obřady konsekrace vykonal kard. Tisseran V. jehož diecézi je Ústav postaven.

Sv.Otec Pavel VI. adresoval všem biskupům katolické Církve zvláštní apoštolskou exhortaci; vybízí je, aby pro své věřící cyhlásili modlitby a skutky pokání za zdar II.vat.sněmu. V apoštolské exhortaci sv.Otec úvodem píše, že k posvátnému dědictví, které přijal od svého předchůdce Jana 23 a to s myslí plnou bázně a úcty, patří též všeobecný sněm. Na tomto sněmu Církev chce ukázat světu svůj řád a činnost s novou účinností chce je přizpůsobit dnešním okolnostem. Když uvažujeme nad velikostí úkolu, který mi byl vložen, cítím jisté váhání dát se do onoho úžasného díla kdyby nebylo jasné, že je to Boží vůle. Svou důvěru skládáme výhradně v Pána; doufáme, že on bude podporovat naše slabé síly, protože nám svěřil tak významné dílo."Sv.Otec dále píše, že mu jistě budou pomoci též práce biskupů, přání a modlitby věřících. Koncil se týká podstaty života Církve, proto i věřící mají být na tuto vrcholnou událost patřičně připraveni. Jeho předchůdce Jan 23. neunavně vybízel křesťanský lid, aby na Bohu vyprošoval hojně milosti, zvláště modlitbou a skutky pokání; proto i on Pavel VI. jim odporoučí tyto významné úkoly zbožnosti. Příležitostí k nim mají být nastávající Suché dny podzimní. Do tohoto svatého závodění v modlitbě a skutcích křesťanského pokání musíme především skládat naděje v hojnou duchovní ženě, jež vzejde Církvi z koncilu; ten je v první řadě dílo Ducha svatého. Vše co z lidské stránky můžeme vykonat, máme dát do služek koncilu. Abychom však plně a trvanlivě dosáhli cílů koncilu, to nebude zásluhou spořádaného slavení koncilových zasedání, ani ostří disputací a diskusí, ani bedlivé přípravy ze strany koncilových otců, ale jedině zásluhou dlouhých a usebraných modliteb, tělesných i duchovních umrělých, obětovaných Bohu, svatostí mazlíčků v chování, skutků zbožnosti, tj. všeck těch nástrojů a pomůcek, které jsou nadpřirozeného rádu, jichž si Církev vždy sloužila a dosud slouží, kdykoliv se jedná o něco, co se týká Boží slávy, spásy duší a duchovního prospěchu lidstva. Sv.Otec zvláště odporoučí modlitbu za koncil, kterou složil papež Jan; půst a ujmu v Suché dny záříjové, třebas Církev v mnoha zemích je nepředpisuje, tělesné umrtvování zvl. zřeknutí se divadel a představení, jež nejednou jsou nemravné a zasluhují zavržení; odpustění urážek, účast na verejných iniciativách charitativních a prospěch potřebných; obětování Bohu denního utrpení, zvláště ti, kdo jsou stíženi bolestí těla či duše. Sv.Otec závěrem uděluje své apoštolské požehnání všem, kdo modlitbou a skutky pokání budou vyprošovat koncilu- vým pracím.

Věda své chyby opravuje, kdežto náboženství je nesprávné v zásadě.

Pod tímto honosným titulem se můžeme dočíst v naší knížce celkem dvě námítky, ~~z~~ které spolu ~~že~~ velmi málo souvisí, ale logické myšlení nikdy nebylo nejsilnější stránkou našeho autora. Nejdříve se ~~na~~ slyší dokázat, že se "Bůh, tato všemocná bytost a všudypřítomná bytost nikde v praxi neprojevuje." "Když má dělník poruchu na stroji, ani ho nenapadne hledat její příčinu u Boha avšyvat ho o pomoc. Hledá příčinu této poruchy ve stroji samém a odstraní ji."

Povrchnost tohoto myšlení se nejlépe dá osvětlit příkladem. Zhasne mě ve světnici elektrická žárovka. Ani mne nenapadne běžet do elektrárny, nevyhasl ~~z~~ li jim náhodou kotle. Nejdříve se podívám, není-li přepálená žárovka, pak hledám poruchu v pojistkách, ve vedení. ~~A~~ Potřebují-li světlo, otocím vypínačem, nepíši dopis ~~z~~ ředitelství elektráren. Vždycky si tedy pomohu sám. Proč platím měsíčně tolik peněz podniku, s kterým neudržuji žádné styky? Křesťanský dělník hledá příčinu poruchy ve stroji samém, přesto však jde v neděli do kostela, aby uetil toho, koho ~~první~~ velký mechanik a umělec Leonardo da Vinci rád nazýval Primo Motore, první ~~Jej~~ hybná síla ~~z~~. ~~xxxxxjík~~ viděl v každém pohybu a k Němu se modlil. Stačí jen otevřít denník Leonardův, který je v ambrosiánské knihovně v Miláně. Nákresy strojů se tu střídají s modlitbami.

Když velký Newton objevil zákon gravitace všeobecné přitažlivosti těles, smáli se někteří floutci, že vylildnil nebe. Už prý není potřeba Pána Boha, aby natáčel stroj vesmíru, když všechno běží svou vlastní setrvačností. Čím to je, že sám Newton křikl při svém objevu klekl na kolena a se modlil? Pochopil, jak se tu projevuje činnost Tvůrce.

Než tyto všechny úvahy nemají nic společného s nadpisem kapitoly. Autor se k němu vrací až nakonec. "Každý se může mylit, i vědec.. A věda ve svém vývoji především napravuje vlastní chyby... Právě v tom se věda mprosto liší od víry, od náboženství. Vždyť náboženství se mylí ve své podstatě a na svém mylném názoru tvrdošjně trvá. Stále tvrdí, že Bůh skutečně existuje, a nechce počítat s vědeckými důvody, že představa Boha je pouze výmysl."

Odpověď je celkem jednoduchá. Tyto důkazy jsme dosud neslyšeli. Je pravda, že věřící nejsou ani příliš nakloněni je poslouchat, a to se zdá ateistům nevědeckým postojem. Mají jí alespoň vyslechnout všechny námitky a pak se teprve rozhodnout k víře! Zapomínají, že náboženství neníjen suché abstraktní učení, je to život, poměr k Otcí, který je na nebesích. Děti také nestudují napřed křestní

listy, aby si ověřily, že jejich matka je skutečně jejich matkou, a pak teprve jí aby se rozhodly, že se dají živit a chovat a vodit za ruku. Věda život

Není divu,
vysvětluje, správně nebo špatně, ale život jde oživit i bez ní svou
věřící, u kterých je víra živá, snadno mávnou rukou nad t. zv. důkazy, že Bůh neexistuje. Jak by se jich to ani netýkalo?

Ve středu dopoledne sv.Otec udělil všeobecnou audienci v bazilice sv.Petra V italském proslovu mluvil o nutnosti modlitby a pokání ,abychom vyprošovalizdar zasedáním II.vat.sněmu, které za několik dní znovu začnou.Příležitostí k těmto zbožným skutkům mají být zářijové suché dny - ve středu,v pátek a sobotu tento týden.Sv.Otec dále žádal přítomné,aby i oni se duchovně připravili na koncil: tato událost se týká celé Církve,nejen biskupů a těch ,dko se sjedou na koncil;zdar koncilu závisí především na Duchu svatého jež máme prosit o pomoc modlitbou a dobrými skutky. Svá slova sv.Otec opakoval též francouzsky,německy,anglicky a španělsky.Audienci bylo přítomno několik tisíc věřících;někteří byli až z Kanady,Dánska,Norska a Brazylie. Polský primas kard.Wyšinski pronesl ve středu dopoledne kázání ve varšavské katedrále;~~pravil~~ že je nutné osvobodit moderního člověka od otroctví techniky a ~~u~~ různých hospodářských systémů,politických a sociálních.V této osvobojující práci Církev má za úkol zajistit člověku opravdové uznání jeho práv základních, jako jsou svoboda,rovnost a pravda.Kard.Wyšinski končil výzvou ke kněžím,aby za jeho pobytu v Římě pokračovali v této osvobození práci u svých věřících.Kard.Wyš.pravil, že odjede na II.koncile zasedání začátkem příštího týdne.

Australské katolické informační středisko slaví 4.výročí svého založení. 11 596 osob požádalo o dopisový kurs katolického náboženství. 814 z nich se stalo katolíky a 1437 pokračuje v náboženské výuce ^{farních} u kněží.Náklad na výlohy Střediska hradí 23 000 laiků,kteří měsíčně darují určitý obnos. Arc. Zoa z Yaundé v Kamerunu před odjezdem do Říma na koncil prohlásil v tiskové konferenci,že afričtí křesťané očekávají od katolíků,že ti v ce viditelným způsobem vyjádří světovost své Církve, tak aby sřírické národy mohly přispět k jejímu životu a činnosti a obohatit jej svou kulturou,svým uměním a svými tradicemi. Mons.Zoa se dotkl vztahů mezi křesťany různých vyznání v Africe. Vyslovil přání,aby katolíci a protestanté se hleděli navzájem lépe znát, aby spolupracovali především na díle pokroku vývojových zemí,na boji proti analfabetismu a na křesťanském vyřešení socialních těžkostí. Růst Katolíků v jikokorejské republice ^{byl} na konci min.roku ~~XXIX~~ 575-769.Za minulý rok jich přibylo 45000, tj. 8,5%.Největší přírůstek zaznamenala arcidiecéze seulská 15 000 katolíků.

EXISTUJÍ LIDÉ NA JINÝCH PLANETÁCH ?

/Časopis "America" z 13.8.1960/

[nauč. red. hudec]

Daniel Raible uveřejnil nedávno po jednání o tom, zda-li existují lidé také na jiných planetách. Přinášíme krátký obsah jeho článku.

"V tomto okamžiku", začíná Dr. Raible, "tam někde v prostoru, biliony kilometrů od nás, snad zrovna někdo pátrá, zda-li existuje v našem prostoru lidský život. Ještě před 400 léty byla většina lidí přesvědčena, že je země středem vesmíru. Věřilo se, že hvězdy jsou připevněny k nebeské klenbě, a ta že se otáčí kolem země jednou za den. Mezi touto klenbou a zemí také slunce, měsíc a planety se otáčí kolem země. Řecký astronom Claudius Ptolemaios vyhlásil tuto teorii ve 2. století. Přetrvala 14 století.

Na poč. 16. století polský astronom Mikuláš Koperník přednesl váhavě novou teorii, že spíše slunce než země je středem systému nebeských těles. Co by asi řekl Koperník dnes, kdyby viděl vesmír dalekohledem o průměru 5 ti metrů. Naše země je jednou z menších devíti známých planet a otáčí se kolem slunce. Velikost země je jedna třistatisícina slunce a je od něho vzdálena 135 milionů kilometrů. Slunce je jednou z menších hvězd mezi 100 biliony hvězd mléčné dráhy. Některé z těchto hvězd jsou vzdáleny 54 tisíc světelných roků. Světelný rok je vzdálenost, kterou vrazil světlo za jeden rok.

Naše soustava mléčné dráhy je nepatrný zlomek bilionové soustavy v neznámém vesmíru. Astronom Shapey z Harwardské university odhaduje, že je ve vesmíru nejméně stotisíc milionů bilionů hvězd, t.j. číslo 100 za kterým je 18 nul. Tyto hvězdy je možno dnes vidět moderními dalekohledy. - To je jeden vesmír. Což když existují ještě další vesmíry?

Není důvodu, proč by tvořivá činnost Boží měla být omezena na jeden vesmír. Nekonečný, všemohoucí a nejvýš dobrý Bůh, může stvořit jiné vesmíry ve vteřině, každý z nich dokonalejší než předcházející. "Má některá hvězda také planety jako naše země?", táže se Dr. Raible. "Až do nedávna", ří

ká", se myslilo podle astronoma-physika Otto Struve, že náš hvězdný systém je šťastnou náhodou, poněvadž jediný má planety. Dnes však vědci jsou toho názoru, že v naší mlečné dráze, ke které patříme, jsou miliony planet. Pokud dnes může věda určit, může být v neznámém vesmíru od 100 milionů až do 100 bilionů planet, vhodných pro lidský život. Nemáme ovšem důkazy o životě, než na naší planetě. Dá se však říci", říká astronom, "že tato pravděpodobnost existuje.

Dejmě tomu, že lidský život existuje mimo naši planetu. Možná, že existuje jiná rasa, možná že jsou miliony různých ras. Jak vypadají? Mají s námi něco společného? Jak je stvořil Bůh? Povznesl je ~~H~~ na důstojnost dítěk Božích? Spasil je, jestli klesli z nadpřirozeného stavu. Jestliže ano, jak? Podobaly by se nám tyto bytosti, obývající planetu, vzdálenou od nás biliony kilometrů? Ano a ne", odpovídá Dr. Raible." Aby se mohly nazývat lidskými bytostmi, musily by se skládat z ducha hmoty. Co se však týče jejich tělesné formy, lišily by se od nás jako slon od komára.

Bůh nemůže být omezován při tvoření druhů lidského těla. Mohou to být lidé, kteří spíše létají, než chodí. Lidé, kteří se dorozumívají bez řeči, telepatií; lidé, kteří jednou za rok jedí a spí jednou za 5 let.- Člověk se skládá z duše a hmoty. Víme, že je Bůh, a že duše je nesmrtná. Z toho plyně, že lidé jsou stvořeni pro dva účely: Oslavovat Boha a žít v nějakém druhu štěstí. Avšak to ještě není všechno. Teologové tvrdí, že Bůh může stvořit lidstvo ve 4 různých kategoriích:

1./ Ve stavu čisté přirozenosti, t.j. s celou slabostí lidské povahy, bez prostředků být povýšen do nadpřirozeného rádu. Jejich štěstí na věčnosti, kdyby zachovali Bohu věrnost, by bylo v rádu přirozeném, asi jako štěstí nepokřtěných dítěk na pravdě Boží. Jejich zkušební doba na zemi by končila smrtí, která nic jiného není, než oddělením duše od těla.

2./ Bůh může stvořit lidí v t.zv. úplné přirozenosti, t.j. na víc by měli jen některé ~~mam~~ mimopřirozené dary, které tak těžko a pracně získáváme. Na tyto dary nemá člověk práva, např. na dar, narodit se s rozšířeným poznáním. Kromě toho by tito lidé nepoznali nemoci, starostí a smrti.

3./ Bůh by mohl stvořit lidské bytosti též ve stavu nadpřirozeném, asi jako andělé.

4./ Kombinací 2. a 3. případu, se dostáváme ke 4. stavu stvoření, ve kterém žili Adam s Evou. To je stav nevinnosti. Tam nepoznali ^{v této fázi/} nemoci, smyslnosti, nevědomosti ani smrti. Po zkušební době by přešli do věčné blaženosti. Kromě toho by jejich potomci zdědili tytéž dary, jako měli oni.

Jestli existují ještě jiné světy, není nemožné, že jeden, nebo více z nich existuje¹ v této 4. kategorii. V tom případě jejich civilisace převyšuje naši, protože tam není negramotnosti, zločinnosti, ani nemocnic, nebo útulků pro ~~mnohomá~~ duševně choré. V tom případě, že by zklamali jako Adam a Eva, jaké by bylo jejich postavení?

Bůh by je mohl nechat v jejich politování hodném poštavení, takže by nikdy nedosáhli věčné blaženosti. To je ale nepravděpodobné vzhledem k nekonečnému milosrdenství Božímu. Jestliže by se rozhodl Bůh je vykoupit, měl by různé cesty: Mohl by jim přestupek odpustit a opět je povznést k první důstojnosti. Nebo: Mohl by žádat zadostiučinění. To by se mohlo stát jedním, nebo více představitely lidstva. Jestliže by však žádal plné zadostiučinění, bylo by nutné, aby se vtělil a odpykal hříchů lidí sám.

^{u/} Bylo by vtělení a mučení Páně nutné," tázal se Dr. E. Raible. "Nikoliv, protože jediný pohled, povzdech, nebo slza Boží, má nekonečnou cenu a byla by dostatečným zadostiučiněním pro všechny hřichy, spáchané všemi národy, všech věků. Nebylo by nutné, aby za lidi podstoupil utrpení a potupnou smrt ukřižováním.

Věda nebízí možnosti existence lidského života na jiných planetách. Teologie kráčí o krok napřed, neboť nás spravuje o možnosti stavu, ve kterém by takové lidstvo mohlo existovat. Shrňeme-li znalosti lidské vědy a teologie, otvírají se nám nové obzory mocí, nekonečnosti a vznešenosti Boží. Překrásně to vyjádřil jeden židovský básník: "Když pohledím na nebesa, na dílo Tvých

rukou, na měsíc a hvězdy, které jsi stořil, co jest člověk, že naň pamatuješ, aneb syn člověka, že ho navštěvuješ?

V některých zemích na západě existují elektronické přístroje, které vysílají vlny do vzdáleného vesmíru, aby se dozvídali s lidmi, jsou-li tam nějakí.- Na otázku, zda-li existují ještě jiné světy, můžeme s jistotou odpovědět," píše Dr. Raible, "že tato a mnoho jiných otázek nám bude zodpověděna bezpečně na věčnosti. Bude to dříve, než věda najde odpověď."

RadioVaticana.cz
Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Kard. Josef Pizzardo, prefekt kongregace pro semináře a katolické university oslavil ve čtvrtek dopoledne 60.výročí svého posvěcení na kněze.Pro alumno římských učilišť kard.Pizzardo sloužil mši svatou v bazilice sv.Karla a při evangeliu pronesl latinské kázání, ve kterém děkoval Bohu za milost kněžství a že mohl Pánu sloužit plných 60 let v ústředních orgánech jeho svaté Církve.Po mši svaté blahopřál kard.Pizzardovi jménem kněží,kteří pracují na kongregaci seminářů, a jménem bohoslovů sekretář kongregace mons.Staffa Kard.Pizzardovi daroval knihu,která ilustruje stav a rozvoj seminářů ve světě Kniha byla vydána k 400. výročí shválení dekretu o založení seminářů na

Tridentském sněmu: dekret byl přijat 15. července 1563.

V posledních dnech deník L.Os.Romano přinesl oznámení generálního sekretariátu II.vat.sněmu : Oznamuje se v něm koncilovým otcům, že na všeobecném zasedání druhého koncilového údobí bude vyloženo schéma o Církvi a začne o něm diskuse.Sekretariát též upozorňuje koncilové Otce, že musí předem odevzdat sekreariátu odevzdat souhrn svého diskusního příspěvku, chtějí-lise ujmout slova. - Dekretem kongr. obřadu sv.Otec dovolil aby všichni arcibiskupové, biskupové, opati a nezávislí preláti mohli nosit při koncilových zasedáních pláštík zvaný mozzetta. Tento pláštík je odznakem ~~jurisdictio~~ ^{ordináři} jej vlastně nosit jen ve své diecézi; tím že jej budou nosit i v Římě za přítomnosti papeže, naznačuje se jejich učitelská moc za koncilem, jejich kolegialita s papažem.

Mons. Rudolf Graber, biskup z řezna holásil na neděli pouť do Konnersreuthu, známého terezií Neumannovou. V Konnersreuthu je na programu den modlite a pokání za mír ve světě a za zdar II.vat.sněmu. Pouti bude upřítomzeni krm. Gr. Leirie, na jehož území leží Fatima, biskup z Nové Segovie na Filipínách.

V Konnersreuthu bude postaven klášter karmeliták Teresianum

V r.1963 odešlo do misí 560 misionářů ze USA. Bylo to 266 kněží, řeholníků, 220 řeh. sester, 40 diecézních kněží, 33 bratří laiků a 9 laiků. 309 z nich odešlo do zemí Lat.Ameriky. Nejvíce nových misionářů patřilo ke společnosti Maryknollských sester; bylo jich 63 a 24 odešlo do Lat.Ameriky.

Rakouská katolická mládež chystá 5. října velkou manifestaci ve Vídni u příležitosti zahájení koncilových prací. Manifestace má téma: Církev je nad časem ale je v čase. Tisíce jinochů a dívek bude přítomno mší svaté v domě sv. Štěpána a budou ji obětovat za obnovu uvnitř Církve a nastolení bratrských vztahů mezi všemi členy lidské rodiny. Manifestace bude zakončena večer světelným průvodem.

(LW) *Fotočímkou je možné* *druhé udání II.vat.sněmu*
Příští neděli 29. září začne slavnostním způsobem druhé udání II.vat.sněmu - V posledních dnech bylo uveřejněno několik výnosů, týkajících se) Sv.Otec ^{po} ~~Vat. kámoši~~ biskupy oficiálním způsobem osobním listem, aby se žúčastnili zasedání. Věřící mají povzbudit, aby obětovali své modlitby a dobré skutky za zdar koncilu. A v třetím listě, kard.Tisserantovi, opakoval důvody, pro které se rozhodl pokračovat v koncilu, a sděluje mu některá opatření, aby práce koncilu usnadnil a aby koncil opravdu splnil svá očekávání. Psal např. že koncilovým zasedáním budou přítomni též laici; že později bude založen sekretariát pro styk s náboženskými společnostmi, které se ke Kristu neznají; že jmenuje tzv. moderatores, delegati Koncilu, kteří budou řídit koncilové debaty; že všechna ^h scémata byla přepracována a redukována místo prvotních šedesáti na 17.

Blížíme se novým koncilovým zasedáním. A tu bude vhodné udělat krátký po-hled zpět, na první údobí koncilových zasedání. Toto údobí ukázalo, že středem zájmu koncilových otců je otázka Církve; koncil přispěje k tomu, aby věřící svou Církev lépe znali; tak se též zvýší její prestýž ve světě. A první údobí dosáhlo svého vrcholu, svého vlastního cíle a největší životnosti, když po schématech o liturgické reformě a o zdrojích zjevení začala diskuse o jednotě křesťanů. Tu koncil dostal opravdu ekumenické rozměry. A vždycky bylo lze pozorovat dvě tendenze: návrat k původním zdrojům života Církve a touhu přizpůsobit se dnešnímu světu.

Štatsný začátek prvního údobí tvořila diskuse o liturgii. Ovoce liturgického hnutí v řadě zemí se tak jakoby přelilo i do zemí, kde ještě tolik nepokročili; zároveň liturgie dostala nové podněty od východních církví a z misijního světa. Všeobecné zásady liturgické reformy už byly koncilovým plénem přijaty. Pokyny jsou nutně jen všeobecné, ale je touha všech otevřít brány, splnit to očekávání, které jak bojovníci za liturgickou obnovu tak i věřící v koncil skládají. Myslíme zde na aktivní účast věřících na liturgickém životě, na to, aby byly přijaty hodnoty vlastní jednotlivým kulturnám, na otázku liturgického jazyka, na větší nezávislost biskupů v rámci jednotlivých biskupských konferencí, krajských, zemských, kontáner-tálních. - Debata o Zdrojích zjevení ukázala zájem o Písmo svaté a o jeho vztah k ústnímu podání, tradici, že věřící touží odtud čerpat novou a novou mízu pro udržení a rozvoj Církve. Metody biblického bádání a práce teologů se vyrovnanají s nejpokročilejšími profánními vědami; zde že tedy je

platforma pro setkání mezi Církví a moderní vědou. Láska k pravdě žádá, aby bylo ponecháno vše, co má trvalou hodnotu v pokladu víry.

Schéma o prostředcích sdělování myšlenek zdánlivě je na periferii snahy o přizpůsobení se dnešní době: jsou to nové oblasti kultury, na kterých Církev též chce být přítomna: chce využít vynálezů vědy a techniky, aby navázala rozhovor se světem, chce jimi plnit svůj úkol, tj. oznamovat radostnou zvěst a prokračovat v čase vtělení Božího Slova.

Na vnitřní obnově Církve závisí osud ekumenického hnutí. Touha po jednotě a zájem o ni byla jedna z charakteristických známkovzduší prvního údobí.

Nevyvolala je jen přítomnost pozorovatelů odloučených křesťanských církví, nebo založení sekretariátu pro jednotu a jeho přínos při debatách o jednotlivých schématech. Biskupové chtěli všechna scémata vyložit tak, aby všichni odloučení křesťané viděli, že v římské Církvi je správná Kristova nauka ale z druhé strany, že je vyložena způsobem pro ně přístupným, tak že vidí neúplnost své nauky. Na zasedání se ukázalo, že ekumenický dialog je plodným a konkrétním podnětem k vnitřní obnově Církve; Církev je poutnice na zemi, nesmí si zalíbit v nějaké osamocené sebeoslavování; i v protestantském táboře byly učiněny významné pokroky v teologickém bádání, zvl. na poli Písma; staré křesťanské tradice východních církví mají co říci i katolíkům.

Znovu a znovu se vracela pohnutka ovládající: všeobecné bratrství všech lidí vztah s hnutím křesťanů navzájem usilující o setkání s nekatolickými a ne-křesťanskými náboženstvími naší doby.

Všichni biskupové po svém návratu z 1. údobí mluvili o svobodě a upřímnosti s nimiž mohli říci své názory a návrhy. Tím vyvrátili námítky o nějakém autoritativismu v Církvi. Uvědomili si světové rozdíly své práce, význam zapojit do své apoštolské práce katolické laiky. K mnoha tématům se otcové na 2. údobí vrátí; některé zcela nové otázky se objeví na jejich stolcích, sem bude jistě patřit situace Církve v zemích pod jhem komunistů.

To co bylo na 1. údobí vykonáno přesahovalo veškeré očekávání, můžeme uzavřít svůj pohled zpět. Vělká část otázek, o nichž začala diskuse, zůstává otevřená a význam témat, o nichž bylo jednáno, závisí mnoho na témaitech, o nichž se teprve bude mluvit. První údobí tvořilo jakýsi koncilový noviciát, ale bylo i víc/ biskupové si uvědomili, co je na druhém údobí čeká.

Dy, telle mi v. On kde kdo kdo je...
Zde a

V uplynulých dnech sv. Otec Pavel VI. přijal v audienci asi 1200 studentů italských středních škol, kteří zvítězili v katechismových závodech. V proslvu k nim sv. Otec mluvil o významu vyučování náboženství a studia katechismu. Sv. Otec vyslovil svou úchvalu nad katechismovým závodem, jejichž posledním cílem je ještě pilnější studium katolického náboženství, než jak je žádá je škola. Studenti tím že se účastní závodů dávají najevo, že si jsou vědomi významu náboženství. Náboženství není vyučovací předmět jako ostatní. Je možné pokulhávat v jednom předmětu a zůstat lidmi v plném smyslu slova; ale není možné neznat náboženství a zůstat na úrovni, kterou žádá lidská přirozeno a křesťanská důstojnost. Sv. Otec se pak obrátil k vychovatelům a vybízel je, aby více spoléhali a se odvolávali na velkomyslnost a pochopení pro hrdinství, které stále ještě hárá v dnešní mládeži.

V pátek dopoledne sv. Otec udělil audienci účastníkům mezin. sjezdu chirurgů a sjezdu společnosti chirurgů ^{ie} srdečních cév. Mluvil k nim o vznešenosti lékařského povolání a zvl chirurgické vědy. "Jste dobrodinci lidského pokolení, když vykonáváte své povolání v poslušnosti vyšších a věčných zákonů morálky. Zasluhujete, abychom vás chválili a děkovali za veškeru ulehčenou bolest, za vítězství nad nemocemi, za všechny, kteří už byli odsouzeni k smrti a které se vám podařilo vysvobodit z utrpení a smrti. Lidské tělo je běco posvátného Bydlí v něm Bůh. Lidský život je prodchnut mylšenkou na Boha. Člověk je jeho obrazem. A když milost posvěcuje člověka, pak jeho tělo je nejen nástrojem duše a jejím orgánem, je též tajemným chrámem Ducha svatého. Bůh bydlí v lidském těle. Je to jakoby nové pojetí o lidském těle se otevíralo před našima očima; pojedí, které nenarušuje fysickou a biologickou skutečnost, ale právě naopak ji doplňuje. Dává jí novou krásu, jež je prodchnuta láskou Kristova. Závěrem sv. Otec přál lékařům, aby je lidé vždycky mohli nazývat dobrými samaritány, aby službu tělu povznášeli myšlenkou, že tak slouží samému Kristovi. Sobotní L'Os. Romano přináší oficiální oznámení, jak se bude konat slavnostní zahájení II. údobí koncilového 29. září. V doprovodu koncilových otců sv. Otec bude nesen na přenosném křesle středem koncilové auly. Poklekne před hlavním oltářem a zanotí hymnus k Ducha svatému. Mše svatou bude sloužit kard. Tisserant, děkan sboru kardinálů a předseda koncilové předsednické rad. Po mše svaté kardinálové vzdají hold poslušnosti sv. Otci; Pavel VI. potom složí vyznání víry. Podobně složí vyznání víry biskupové, kteří je dosud ne-složili. Sv. Otec pronese alokuci a udělí slavnostní ap. požehnání.

C. v Knop

۲۷۳

V Kongu - býv. belgické kolonii - je z 13 855 000 obyvatel téměř 5 miliónů katolíků; je tedy katolická církev nejpočetnější křesťanskou obcí; bohužel ale o péči věřících se stará jen 2776 kněží, z nichž jen 389 je Afričanů; můžeme hned dodat, že tam pracuje i náš Ep. Václav Soukup z pražské arcidiecéze. Poměrně nízký počet domácích kněží je asi jedním z nedostatků belgické koloniální správy, která snad málo věnovala pozornosti nadaným jednotlivcům v minulosti, nedala jim možnosti vystoupit výš na stupnici vzdělanosti; a ~~pracovala~~ ^{unvale} s pozvolným zvyšováním životní úrovně celkového obyvatelstva, ne jednotlivců, jak to dělaly jiné státy. 29. listopadu byla zřízena v zemi církevní hierarchie, z ~~asi~~ 30 biskupů je 10 Afričanů/A vůbec si Církev dává do nejbližších let za program afrikanizaci vedoucích míst, tak aby Církev co nejdřív mohla být opravdu konžskou.

Velkou ranou pro Církev bylo prohlášení nezávislosti v r.1960, protože v prvních chvílích horké hlavy přenášely nenávist protikolonizátorům i na misionáře; je známo, že 20 kněží bylo zastražděno stoupenci Lubumbovými. Většina misionářů i sester v oněch pohnutých měsících zůstala, z 650 misijních stanic bylo opuštěno jen 50, a ty jsou nyní pozvolna znova obsazovány. Touto svou neohrožeností si misionáři získali srdce obyvatel. Prohlášení samostatnosti mělo ohlas i na nábor bohoslovčů - v kněžských seminářích klesl počet bohoslovčů ce srovnání s r.1960 skoro o 100.

28. března zřízena apoštolská nunciatura; je to znamení blahovůle vlády vůči Svaté stolici a projev její vděčnosti za to, čím Církev v minulosti přispěla k povznesení země, po stránce náboženské, ale též kulturní a hospodářské. *Prv. ap. m. Vložit jiné mluvce, tj. C. Lulevits psl. vln. posvorný,*

Z podnětu německých biskupů bylo otevřeno v Ibadanu v Nigerii sociální středisko. Je to první středisko v anglicky mluvící západní Africe.

Středisko má přispět k pozvednutí životní úrovně země.

V Rímě byla uspořádána mezinárodní výstava medailí s náboženským tématikou. Výstavu uspořádána u příležitosti II. vat. sněmu. Je vystaveno na 1000 zlatých, stříbrných a bronzových medailí, ražených ve 20 zemích.

Kard.Pla y Daniel, arc. z Toledo ve Španělsku zahájil v těchto dnech diecézní proces blahořečení 32 kněží diecézních, kteří byli zavražděni komunistickými vojsky za španělské občanské války r.1936.

Sv.Otec Pavel VI. udělil v sobotu dopoledne všem členům římské kurie:kardinálům, kněžím, kteří pracují v římských ústředních úřadech, a též laikům zřízenecům kurie. Sv.Otec mluvil o významu úřadů římské kurie, o jejích úkolech a jejím poslání v době,kdy slavíme II.vat.sněm. Obsah proslovu podáme v jednom z nasich přistich vysílani.~~na základě výše uvedených myšlenek~~ aby byla oprávněná nadnárodní.

✓ Ve čtvrtek 26. září sv.Otec pronese televizní poselství představeným a studentům americké katolické university Georgetown, která slaví 175.výročí svého založení. Poselství bude přenášeno do Spoř.států prostřednictvím umělé družice Telstaru.

Novým předsedou Papežského pomocného díla, hlavního organu charitativní činnosti sv.Stolice, Pavel VI. jmenoval mons.Abrama Feschiho ze severoitalské dieceze Udine. V orvietu blízko Říma začal sjezd italských katolických novinářů.Zahajovací projev pronesl kard.Bea, předseda koncilového sekretariátu pro jednotu křesťanů. Mluvil o tom, jak kat.novináři mohou přispět k zdaru koncilu a mezi čtenáři vytvářet ovzduší, jež je příznivé ekumenismu, snahám za sjednocení Arc. z Tridentu a biskup z Brixenu vydali společné prohlášení, kterým odsuzují atentaty, ~~na které~~ k nimž znova došlo v krajích v sev.Itálii. Biskupové odsuzují všechny skutky násilí, protože jak pravil Pius XII:"Násilí jen boží, netворí, rozněcuje vášně, neuklidňuje je, uvádí lidi a politické strany, aby po bolestných zkouškách pomalu budovali nad zřízeninami, vyvolanými nesvárem. Nemůže existovat naděje na mír, pokud řád stanovený Bohem pro lidské soužití se nestane normou života jednotlivců i celého ~~sociálního~~ těla.

Milánský arc. mons. Colombo odevzda misionářský kříž 23 kněžím, kteří v nejbližších dnech odjedou na svá působiště v zámoří: v Brazili, Indii, Pakistánu, Barmě, Hongkogu a Japonsku.Jskou to kněží z Pap.ústavu pro zámořské misi. Ve Španělsku budou natáčet celovečerní film o životě sv.Pavla. Výrobce filmu přijal v audienci arc. z Taragony kard.Ariba y Castro.

V předvečer zahájení druhého koncilového údobí arc. z Bordeaux ve Francii vydal zvláštní provolání o jednotě křesťanů. Abychom pomohli jednotě odloučených křesťanských církví, katolíci musí v první řadě posílit svou vzájemnou jednotu. Nabádal,aby katolíci hleděli poznat lépe učení a myšlenkový svět odloučených křesťanů.Když se přemohou a zboží hráze rozšíří se obzor,ovzduší je čistší, duch se obohacuje,duše se rozšířujeMizí předsudky, soběství, zatrpklost pro utrpěné bezprávíOdhali me božskou inspiraci evangeliaJe jisté že to vše žádá jisté zřeknutí; sjednocení bude též dílem naší ctnosti.

Je bezpochyby velký dar Boží našemu českému národu, že hned první setba svatých Cyrila a Metoděje přinesla owoce svatosti: svatou Ludmilu ^{jejího vnuka} a svatého Václva. Svatá Ludmila, mučednice, dědička a máti českého národa - tak to hlásá nápis na jejím náhrobku ve starobylé bazilice sv. Jiří na Přažském hradě, dnes znesvěcené ^{do novověku} jako tolik dalších chrámů. ^{Když} ^{je} spolu se vsemi věrnými Čechy putujeme v duchu i my pro naši sobotní úvahu. Pocházela ^{z hradu} z Pšova, dnešního Mělníka. V mladistvém věku se provdala za knížete Bořivoje z rodu Přemyslovců. Spolu s ním přijala křest z ruky svatého Metoděje. V Čechách ještě skoro úplně pohanských byla vzorem křesťanského života: byla všelikých plodů dobratlivosti plna, v almužnách štědrá, v bdění neúnavná, v modlitbě nábožná, v lásce dokonalá, v úslužnosti k sluhům Božím přehorlivá, píše o ní ^{krumlovský} Křišťan; byla matkou sirotků, vdov těšitelkou, vězňů neúnavnou navštěvovatelkou a ve všech dobrých skutcích dokonalá. Vzešla v Čechách jako první květ opravdového jara a jako hvězda jitřní. Vůně jejích ctností se šířila po vší zemi a přispěla k tomu, že lid český hojně přijímal křest z rukou věrozvěstů slovanských. Spolu s Bořivojem stavěla v Čechách křesťanské svatyně: svatého Klimenta na Levém Hradci i na Vyšehradě a P. Marie na Hradě. Když r. 888 Bořivoj zemřel, ovdovělá Ludmila hleděla ještě horlivěji sloužit Bohu; její syn Spytihněv a pak i Vratislav, budovatel chrámu sv. Jiřívládli nábožně a přispěli k šíření křesťanství v zemi. Ona si vzala k sobě vnuka Václava, bděla nad jeho vzděláním a položila základy k jeho budoucí svatosti. Smrt knížete Vratislava r. 921 násilně ukončila výchovu a klidnou přípravu svatého Václava pro úkol vladařský pod vedením sv. Ludmily. Ctižádostivá Drahomíra žárlila na vliv své tchyně u mladého knížete i na oblibu její v lidu. Ludmila vidíc tuto žárlivost, odstěhovala se na Tetín nad Berounkou, aby tam v ústraní sloužila Bohu. Tam byla najatými vrahy 15. září 921 přepadena a zardoušena. Příčinou její smrti nebyla jen žárlivost, nýbrž též odpor proti křesťanské víře, kterou Ludmila šířila a podporovala.

Mučednická smrt zbožné a dobročinné kněžny vzbudila v lidu hluboký žal; její hrob na Tetíně byl hned uctíván jako hrob světice. Brzo se vzmáhala pověst o divech, jimiž Bůh svatou kněžnu oslavil. Svatý Václav když dosedl na knížecí stolec, dal přenést ostatky své babičky do chrámu sv. Jiří; za slavných obřadů byla zde pochována po boku svého syna knížete Vratislava. Národ sám prohlásil kněžnu Ludmilu za světicu a mučednici Kristovu, a Církev tuto úctu jí vzdávanou prostě schválila, jak to bylo tehdy v obyčeji.

min' ja to yahabit ()

Tolik nám toho říkají analý z úsvitů našich dějin o této máti českého národa žila svatým životem, a nejkrásnějším jejím plodem je její vnuček svatý Václav. Jakoby vzorem se proto stala všem našim českým matkám, vychovatelkám nových generací. Byla tímto vzorem v minulosti ~~a~~^{dnes} bezpochyby je jím i dnes.

Dvě věčō by našim dnešním českým maminkám řekla: mějte úctu k životu, který se skrývá ve vás - a vychovávejte českému národy nýdře václavy.

Úcta k životu v lůně matky. Sami komunisté se ~~zahrád~~^{funkcii} následků potratářského zákona, který zavedli, O 400 000 obyvatel méně prý má náš národ; 400 000 lidí ~~narozen~~^{Nejí žádoucí funkce, mít vlastní rodinu} se mělo narodit, ale se nenašlo, protože všechny stát je vyvraždil.

Téměř dvakrát víc, než z našich zemí (zahynulo za nacismu v koncentrácích a věznících). Směšně znějí vedle těchto čísel slova o snížení kojenecké umrtnosti. Ano, i my jsme pro uvědomělé rodičovství: aby si rodiče byli vědomi své povinnosti dát svým dětem, které jim dá Bůh, patřičnou výchovu. Nikdo není povinen zplodit co nejvíce dětí; ale dětijsi mohou být i když jenom. Hledají se příčiny a hledají se léky, jak situaci změnit, protože i samým komunistům se zdá povážlivá. Nestačí zlepšit pracovní podmínky nastávajícím matkám, (nestačí) vyrábět více kočárků - třeba znova vychovat mravní vědomí odpovědnosti, že jakékoliv sáhnutí na lidský život je vražda, zrovna tak strašná jaké byly vraždy v německých koncentrácích. Je to smutné, že Britové když věděli

~~Mluvili jsme o dí ěti jako ovoci lásky mezi manželem a ženou; pro Církev zůstává čistota tvým stejně platna jako dříve >~~

je rovněž množství, a on bude pravý řešitel problémů od jeho počátku. Počátek
těchto děl - ale neoperační, říkám tomu ve množství jde o všechny věci. Vídám,
my jsme i pro vás množství. Vlastně množství v. kvalit je fakturaci až u výroby a poté -
výrobek a výrobce množství mohou být jen jedni a výrobek ne výrobce jde. A to ani
tehdy ne, když jde o množství výrobku v množství jeho výrobce množství výrobce
množství, a toto pak vložit do svého počtu - a je pravý řešitel množství množství
množství, jistě množství řešení vložit do svého počtu.

Národní' dílu mi byl patrně nejdřív: pro pop. vlast i prvního. Teprv později
když zjistil, že jde o nějakou pravdu, i toho naprostého,
takže jeho mohlo být i lehce obzvláště. Hněvku jeho je vlastně vlastní výsledkem mne:
bezpečnosti, mnežna ahl. Vlastně jí mne!¹ Proč to měl dílu, když mne:
bezpečnosti, mnežna ahl. Vlastně jí mne! Proč to měl dílu, když mne:
bezpečnosti, mnežna ahl. Vlastně jí mne! Proč to měl dílu, když mne:
bezpečnosti, mnežna ahl. Vlastně jí mne!

Svatý Otec Pavel VI. přijal v neděli dopoledne účastníky sjezdu italských katolických novinářů. V proslovu sv.Otec mluvil o významu katolického novinářství, o zásluhách Spolku italských katolických novinářů o potřebě organizovaného a činorodého katolického tisku.

V poledne jako obvykle sv.Otec udělil své ap.požehnání věřícím,kteří se shromáždili na náměstí před bazilikou sv.Petra.^{Modlitbu} Anděl Páně, kterou se s nimi předtím pomočil, obětoval na jejich úmysly;tato modlitba každému z nich má dát útěchu, radost, že Církev cítí spolu s ním jeho bolesti, naděje a potřeb by a že se za něho modlí Církev, papež.

Francouzské a anglické poselství sv.Otec poslal katolíkům Kanady u příležitosti Týdne rozhlasu a TV,který se koná v zemi.Sv.Otec nejdříve vzpomněl, že před lety navštívil Kanadu;tato návštěva zanechala u něho nezazatené vzpmínky.Především ale nyní vzpomíná na jejich kvetoucí náboženský život,na jejich katolické školy;vyzývá kanadské katolíky, aby v Kristově evangelium uznali světlo a sílu nutné,k tomu, aby splnili své duchovní poselství dnes i v budoucnu.Závěrem sv.Otec vyslovil přání, aby rozhlas a TV byly vždycky nástroji k šíření Božího království a k vždy většímu pochopení a lásce mezi národy.Své poselství kanadským katolíkům sv.Otec zakončil svým ap.požehnáním Vatikánský rozhlas bude vysílat v neděli přímým přenosem slavnostní zahájení druhého údobí vatikánského koncilu.Vysílání začne o půl desáté.

Polští primas kard.Wyšinski pronesl v neděli kázání v kostele ^{v Markách} na varšavské předměstí.Kard.Wyš. mluvil o prvenství člověka nad hmotou.Člověk je největší hodnota světa a dítě,které se rodí, je důležitější než všechny obrovské stavby,které jsou v proudu u Varšavy a u Krakova.Život dítěte nezmizí,jako jednou zmizí továrny. Život člověka by měl být nejvíce v úctě.Ti,kdo mají za úkol zvýšit úroveň života, bohužel tyto věci nechápou.Kard.Wyš. pak znova vyslovil svou bolest nad tím, že veřejně ^{účh} financuje se užívá k organizovanému boji proti náboženství a proti Církvi.Kard.Wyšinski odjede z Varšavy do Říma na koncil 25. září. S věřícími se rozloučil v kostele sv.Jana ve Varšavě kázáním,které pronesl v pondělí večer.

Ve všech kostelích NSR byl v neděli čten společný pastýrský ^{list německých} biskupů. Adresují jej věřícím těsně před svým odjezdem na koncil.Pats.list podává souhrn jednání na nedávné konferenci ve Fulde a varuje věřící,aby byli na stráži před nesprávnými informacemi,které někdy šíří tisk;též někteří katoličtí novináři prý zkreslují své zprávy o tom, jak by koncil měl přizpůsíbit

církevní život dnešní situaci. Past. list vyslovuje politování nad náklonností k destruktivnímu pesimismu a upozorňuje na nebezpečí uvolnění náboženského života.

Sept 11 plain west of ~~Atchison~~^{Wauka} High River about 4 mi. N R.L.

Ovni og mani halmi skurj fyr Y. vat. Þord meil með. Vallarne,
maldni hálle. Þærðar. Þurhildur o whist spair þóréins og tóum fyr tilst,
(hálfur)

Jeho cíley je kouzlo, přednáška Brummetta ještě výjimečná. Všechny
muzikanté mají svůj hudební styl a významný vliv na svou oblast a díky nim
vznikají nové. O své hudební.

Normal life does most interest in his blin

Vrah' nepl' gloskuzhine pres. N. ap. kui' plati medali h' 125 kuziv vobrash' zdr. amretin' re pshut', jtn' k'i- dzhin' fe 4. v. m.

Výroční řeč na sv. Václava v rámci kněží, ve v.
řeholníků; zde už m. když jde o sv. Václava, budejte (praktické) (záložky)

Nesmí se V sobotu dopoledne sv. Otec Pavel VI. přijal v audienci kněze i laiky, kteří pracují v římské kurii, tj. v ústředních vatikánských a církevních úřadech.

Mluvil k nim o významu římské kurie, o její práci a jejích úkolech nyní v době II. vat. sněmu. Úvodem pravil, že tato audience je důkazem, že si váží jejich práce: všichni pracují k dobru celé Církve, pomáhají, aby ona splnila svůj úkol ve světě, pracují k slávě samého Krista. Spolu s nimi se chce zamyslit v předečer druhého koncilového zasedání nad úkoly, které z koncilu plynou pro římskou kurii. Velkou a posvátné chvíle prožíváme: máme si být vědomi tohoto u významu a prožívat jej s velkomyslností. Všichni mají být jednotni v přání, aby koncil se setkal se zdarem, a jednotně každý na svém místě horlivě k tomu přispět. Koncil začal papež Jan, o němž veřejné mínění nejednou vyslovilo ona slova evangeliisty: Byl muž poslaný od Boha, jménem Jan. Dějiny budou opakovat tato slova, když koliv budou mluvit o následcích rozhodnutí svolat sněm a otevřít odloučeným bratřím bránu a srdce k smíření.

Svatý Otec pak mluvil o jednotě, jež má vládnout a jež bezpochyby i vládne mezi papežem a římskou kurii; římská kurie je nástroj, kterého papež potřebuje a jehož si slouží, aby vykonával svůj božský úkol. Práce římské kurie je nejvýš delikátní: má být strážkyní a hlasatelkou božských pravd a vytvářet rozhovor s lidmi; její práce sahá až na kraj světa; práce nejvýš vznešená, protože vykládá hlas papežův a poskytuje mu užitečné a objektivní informace, synovskou, uváženou radu. Sv. Otec se pak zmínil o některých kritikách které se ozvaly na adresu kurie: plyne to z podstaty a cílů kurie: nikdy není spokojena sama se sebou, protože všechna její rozhodnutí koneckonců se týká jí věci Kristovy a nesmrtečných duší. Je to vysvětlitelné a prozřetelnostní že se občas ozve tato kritika; ta je podnětem k bedlivosti, napomenutím k pečlivosti, výzvou k reformě, kvasem k dokonalosti. Máme přijímat kritiky s pokrou, s rozvahou a též s vděčností. Sv. Otec ujistil všechny, že volání po modernizaci právních zřízení a prohloubení duchovního svědomí nachází kurii v první řadě oné věčné reformy již jde Církev, protože je z jedné stránky zřízení lidské a pozemské, neustále potřebuje. Z Říma dnes vychází volání po přizpůsobení se dnešní době, po zdokonalení vnitřním i vnějším všeho v Církvi; z Říma vyšlo oznámení o reformě Církevního zákoníku; zde měla sv. střed vláda, jež přivedla Církev nejen k vnějšímu rozšíření, nýbrž i k nové vnitřní životnosti všech těch pokladů a tajemství jimiž Kristus Církev obohatil. Pavel VI. se pak zastavil u některých reforem, které asi budou muset být učiněny a přijaty. Ostatně tyto reformy si musíme jen přát. Mnoho let

uplynulo od založení kurie; stalo se tak r.1588 ap.listem Sixta V.Immensa
aeterni Dei. Jistě ne všechno, co bylo tehdy založeno vyhovuje naší době.

~~Deus~~ Mnoho tedy bude muset být reformováno: budou opuštěny věcm přebytečné a

~~h. Du nás můžete mít všechny a stejnou hru~~ přežilé, a ponecháno nebo posíleno to, cí je podstatné pro život Círova a
pro učinnou práci kurie. Bude to kurie sama, která tyto reformy uskuteční.

Osoby, které v kurii pracují, budou vybírány ~~sv~~ nadnárodním zřetelem a budou
vedeny k opravdu ekumenickému smýšlení.

Svatý Otec pak připomněl, že oddělení ří ské kurie se v rozhodujících otázkách
táže na mínění biskupy; jestli koncil projeví touhu, aby ~~k~~ ování o
některých otázkách měl primé slovo i některý z biskupů, jistě kurie se nebud
de proti tomu stavět; ~~muži mohou být k vlastnosti čest.~~

Závěrem sv.Otec vyžýval kněze i laiky pracující v římské kurii, aby svou prá
ci konali opravdu s nadpřirozeným smýšlením. Celá kurie nechť není jen úřad
byrokracie, ale společenství víry a lásky, modlitby a činu. bratří a synů
papežových, kteří dělají vše, aby papeži pomáhali v jeho službě bratřím,
a synům ~~sv~~ světové Církve a celého lidu. ~~Nelze jít k papeži jen když máme~~
~~— díky, a myslíme v něm duch. správu.~~

~~Papež Řím X. mohl sv. v. být všechny, kteří mohou, ale' ne' jde o sv. v. lidu.~~
~~an. římsk. v. 1917. Papež Řím mohl~~

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Svatý Otec Pavel VI. přijal v soukromé audienci jordánskou královnu Zeinu. V úterý dopoledne konala své zasedání kongr. obřadů. Byl přítomen sv.Otec. Kardinálové a ostatní kněží, kteří jsou členy nebo poradci kongregace, dali svůj hlas stran zázračných uzdravení, která se připisují přímluvě ~~xxix~~^{tří} služebníků Božích: diecézního kněze Vincence Romana, který pracoval jako farář v městě Torre del Greco u Neapole a zemřel r.1831; italského kněze Leonarda ~~urialda~~, zakladatele mnoha podniků ve prospěch chudé a dělnické mládeže, který zemřel v Turině r.1900; a reholníka ze společnosti pasionistů Domína-ka od Matky Boží, který pocházel z Italie ale zemřel v Anglii r.1849. Schválení zázračných uzdravení tvoří jeden z posledních kroků procesu blahořeče-ní. Slavnostní beatifikace všech těchto 3 služebníků Božích se bude konat v podzimních měsících.

Polský primas kard.Wyšinski se v pondělí rozloučil s varšavskými věřícími před svým odjezdem do Říma na koncil. Pronesl kázání v katedrále sv.Jana ve Varšavě za přítomnosti asi 3000 věřících. Mnluvil o utrpení, bolestech a bídě, kterou Církev musí v Polsku trpět. "Netajím se, že jsem dlouho váhal, zda je pro mne vhodné opustit na delší měsíce zemi nyní, kdy Církev v Polsku bojuje uprostřed nespravedlnosti a bolestí." Kard.Wyš.pravil, že jen polovina biskupů dostala dovolení odjet na koncil, pak se zmínil o finančních břeme-nech, které vláda uvalila na semináře a kláštery.a na Katolickou universitu lublinskou.S jakou bolestí budou polští biskupové v Římě odpovídat na otázky stran katolického života, katolických škol, tisku, stran života reholních společností a organizací mládeže. Polští biskupové budou raději mlčet než aby museli říci bolestnou ponižující pravdu.

Dva zástupci praveoslavné arménské církve budou přítomni jako pozorovatelé zasedáním druhého údobí koncilového.Oznámil to nejvyšší patriarcha pravosla-slavné arménské církve; do Říma jsou posláni biskup Parkev Gevorkyan, člen nejvyšší duchovní rady ečmiadzinského katolikátu a Grikor Bekmezyan.

Africká Církev má bezpochyby významný úkol na všeobecném sněmu, a to nejen pro velký počet svých biskupů, ale též pro jejich zkušenost; mohou podat vý-znamný přínos pro diskusi o misijních otázkách, prohlásil to mons.Zungrana arc. z Ugaugu z rep.Horní Volta když odjízděl do Říma na koncil.

Zvláštní modlitby za zdar koncilu vyhlásil arc. z St.Louis v USA kard.Rite: v zvláštním past.listě. V neděli bude po mši svaté přidána zvláštní modlitba Koncil se netýká jen biskupů - je to váš koncil.

24/9/63

26

... když i dleš kněžstva byl kněz Václav

Věda a víra.

Obrázek

Tato kapitolka je dost obšírná. Téma si skutečně zasluhuje, aby se objasnilo co nejlíp. ~~Exdix~~ Podle autora samého jsou tu určité nesrovnalosti v tvrzeních i ze strany křesťanů. Za starých dob prý církev týrala vědce, aby je přinutila zříci se svého ~~úkonného~~ učení, pánila na hranicích jejich spisy i je samé. Dnes je tomu naopak. "Obhájcové náboženství si netroufají ~~uvěřit~~ tvrdit, že věda a víra jsou neslučitelné... Nyní je pro ně výhodnější říkat, že věda a víra mohou být v souladu." Za to však marxisté, jak je vidět se vracejí do "temného středověku" protože tvrzení o neslučitelnosti vědy a víry převzali dle svého vyznání víry. Podívejme se, jaký je jejich hlavní důkaz.

"Náboženská víra vysvětuje svá dogmata jako dáná od Boha a jednou provždy správná. Tato dogmata se nesmějí měnit a nejmenší pochybnosti o nich znamenají hřích. Ale že ve světě se všecko mění, vyvíjí. V průběhu doby se vyvíjí i lidstvo. Stále důkladněji chápe svět, přírodu a život. Není proto divu, že zkostnatělá dogmata víry jsou v rozporu s výsledkem vědy."

Ztrácíme skoro chuť k další disputaci s autorem, pro kterého neklamnou známkou pravdy je proměnlivost tvrzení a že jediným důkazem nesprávnosti mínění má být to, že platí už od tisíciletí. Bylo potřeba nejdříve pořádně prodisputovat pojem pravdy a pak teprve stavět proti sobě či vedle sebe dva různé zdroje poznání. ~~žákům marxismu~~ Ale to by nás zavedlo daleko. Pokusme se proto raději vyložit stručně, jak se díváme na věc my.

Problém o poměru vědy a víry si polžili už v křesťanském starověku. První vyznavači učení Kristova byli prostí lidé, ale už ve druhém století po Kristu se ~~maximálně~~ v jejich řadách objevují lidé s univerzitním vzděláním. Sv. Justin nepřestal nosit po svém křtu filosofický plášt. ~~Maximálně~~ v třetím století vznikla v Alexandrii v Egyptě t.zv. Škola alexandrijská, ~~jejíž~~ její hlavní představitelé Clemens a Origenes jsou jedni z nejučenějších lidí své doby.

Není proto divu, že si tito lidé sami od sebe položili otázku: jak máme smířit to, co stojí ~~v~~ v Pismě svatém, s naukou, kterou jsme se naučili ve školách, tehdy ještě čistě pohanských? Porovnání bylo daleko nutnější než dnes. Školní vyučování nebylo ještě tak přesně rozdělené na obory. ~~Maximálně~~ Mluvilo se tu mnoho o tom, co dnes patří ~~přímo~~ do náboženství, t. j. o ctnostech, o povinnostech, o vzniku světa a poměru k bohům. Mladý Origenes, který ráno chodíval do školy a večer doma čítával s otcem, pozdějším mučedníkem pro víru, Písmo svaté, začal ~~vy~~ tedy srovnávat. Z jedné strany objevil ~~mnoho~~ všechno, co se shodovalo. Byli tu i rozdíly. Tím se vysvětlí, že jak on sám, tak ~~jiní~~ jiní církevní Otcové dlouho váha~~ly~~li. ~~Maximálně~~ Jak se má křesťan stavět k tomu, co se učí v pohanských školách? Některí je spíš odsuzují, jiní jsou jim víc a víc nakloněni.

Situace se stala ještě aktuálnější ve čtvrtém století. Římská říše se stala křesťanskou, ale ve školách stále ještě převládali profesori pohanští. Julián Od-

padlík pak dokonce zakázal po určitou dobu učit ve školách křesťanským učitelům. Ale v té době mžxxx se už také objevuje první křesťanský humanistický traktát. Je to spisek sv. Basila O čtení knih pohanských. Uznává plně, že Bůh zjevil v Ježíši Kristu lidem pravdu daleko vyšší než může lidský rozum sám proniknout. Ale z druhé strany Bůh neníčí/ má lidský rozum, naopak mu pomáhá. Tu pravdu, kterou poznali pohané, přijímáme i my. Je proto užitečné, zvláště mládeži, aby se učili ve školách i z knih pohanských všemu tomu, co je pravda. Školní vzdělání je přípravou pro lepší pochopení samého evangelia.

Mžxxxinský Křesťanský postoj k vědě se tedy vyjádřil velmi brzy na základě jednoho principu, že totiž pravda může být jen jedna jediná, a proto ji přijímáme rádi, ať přichází odkudkoli. Výše jsou různé druhy lidského poznání, ale všechny se navzájem doplňují. Toto pojetí převládlo především v katolickém středověku. Dodnes naše vysoké školy se dělí pouze na různé fakulty, to jest obory, ale všechny fakulty dohromady tvoří jednu universitu, t.j. souhrn lidského vědění. Na prvním místě byla vždy fakulta teologická, jako vrchol a doplnění ostatních.

Nebyly už tedy od té doby rozdíly mezi vědou a vírou? Tato většina je významná. Uvádí se příklad Gallileje, upálení Giordana Bruna a jiné "záasyky vědy do vědy". Jak si máme vysvětlit tyto tragické omyly? Pravda je jen jedna. Na rozdíl od marxistického relativismu tvrdíme zásadně, že pravda se nemění. Ani zdaleka však nepopíráme vývoj poznání.

Pravda roste, tak jako roste květ, ze semena až k plodu. To platí jak o vědách přírodních, tak o filosofii, tak i církevních dogmatech. Už sv. Augustin říkával: "Včera jsi rozuměl víře málo, dnes rozumíš více, zítra pochopíš ještě lépe!" Je pokrok ve fysice, je pokrok i v bohosloví.

Bohužel my lidé jsme nedočkaví. Rádi děláme hned všecky praktické i teoretické závěry z pravdy, kterou jsme ještě nepochopili dost důkladně. Pak ovšem vznikají rozpory. Vášnivost a neukázněnost je čini někdy i hrubými a ~~naučnými~~ nespravedlivými. Takové rozpory jsou dodnes mezi lékaři navzájem, mezi fysiky, filozofy, teology. Ve středověku, kdy celá universita se cítila ještě jako jeden celek, mohlo snadno dojít k rozepři i mezi fysikem a teologem. Když se pak na takovou hádku díváme s odstupem času, musíme se někdy usmívat naivnosti jedné nebo druhé strany, nebo obou protivníků současně. Imladý studentík dnes pochopí, jak směšné je dávat do protikladu otáčení země a ~~výtoku~~ zvolání Jisuovo z Písma sv.: "Ty slunce nezapadej!". Někteří ~~christian~~ učení páni za časů Gallilejských to nedovedli ještě pochopit, ale to není rozpor mezi vědou a vírou, nýbrž mezi jedním určitým vědcem a některými určitými věřícími.

Je-li dnes takových hádek daleko méně, jak uznává autor naší knížky, pak je to velmi ~~poslání~~ dobrým znamením, že lidé pokračují jak v lepším poznání vědeckém, tak v hlubším a důkladnějším pochopení víry. Vidí-li "marxistická věda" na každém kroku rozdíly, jistě to není dobrým znamením. Budť tato věda překračuje své hranice a mluví o všech, které dosud nevyjasnila, nebo má pokřivený názor o pravdách náboženských a pak jako Don Quijote bojuje proti větrným mlýnům svých vlastních představ o víře.

Mluví k nám s výměnou. Mluví, počítá ve věci a má mimořádný.

Ravat CECO 25-9-63

dvacet šest let

232/1

červen

Svatý Otec Pavel VI. udělil ve středu dopoledne v bazilice sv.Petra obvyklou generální audienci. Bylo přítomno několik tisíc poutníků a turistů. Sv.Otec k nim krátce promluvil italsky, francouzsky, anglicky, německy a španělsky. ^P Vále přijal ^{V.M.} audienci předsedatele spolku Holanských katolických zemědělců a členy komise evropského parlamentu pro otázky zemědělské.

V úterý večer sv.Otec sestoupil v soukromé formě do baziliky sv.Petra, aby shlédl poslední úpravy v koncilovém sále, který v neděli přijme koncilové otce. Zůstal v bazilice skoro půl hodiny. Své posluchače upozornujeme, že nedělní slavnost zahájení druhého koncilového zasedání ^{vat. rozhlas} ~~MM~~ vysílána přímým přenosem. Uslyšíte též český doprovod. Slavnost vysílá též Eurovize.

Ve středu odpoledne konala své poslední zasedání komise pro koordinování koncilových prací. Komise prošla schémata, která jí byla předložena v poslední dnech, a pak stanovila poslední podrobnosti, jak budou koncilové práce pokračovat. Ve čtvrtek odpoledne se sejdou členové předsednické rady, nově jmenovaní ředitelé koncilových diskusí a členové komise koordinační. Přítomní podají svůj úsudek o nově zavedených změnách v Řádu II.vat.koncila. O nedávno zřízené komisi pro tisk promluví v pátek k novinářům předseda komise biskup mons.O'Connor.

Sedm jihovietnamských biskupů, kteří přijeli na koncil, vydali společné prohlášení o situaci v zemi. Celý katolický svět ví o jistém napětí, které vládne v naší zemi. Dobrá vůle a hledání části pravdy, kterou každý má, jsou činiteli pokoje pro Vietnam stejně jako pro ostatní svět. ~~z~~ druhé strany cíl biskupů, kteří se shromáždí na všeobecném sněmu, a jeden z cílů koncilu je stanovit situaci Církve ve světě. Když představitel nějakého státu učiní opatření z důvodů politických a ne náboženských a učiní je se zřetelem na bezpečnost státu, Církev připomíná příkazy evangelia, aby se vyvarovalo násilí a nenávist a aby do toho nebyla ^{budhisté} ~~VM~~ vměšována její ~~charitativní~~ ^{ak tomu je} cinnost. ~~Takže~~ v naší zemi. ~~Na~~ celé naší zemi katolická víra jde vpřed; četná jsou povolání ke kněžství a k řeh. životu a misionáři stále přicházejí ze zahraničí, aby pomáhali naší Církvi, která roste. Budhisté a katolici jsou stejně proti násilí a mají úctu k náboženským názorům druhého; nemůže mezi nimi dojít k rozporu na poli náboženském; u nás tejně jako v ostatních zemích Asie a v míře pokud jsou věrní svým zásadám, budhisté jsou ochotni spolupracovat za mír ve světě; každý člověk dobré vůle má jim pomáhat zaplašit rozhodnutí, jež vytvářejí napětí a pak vedou k sporům. Stran posledních událostí je těrké

dosta opravdu nestranné informace; je nutné se varovat unáhlených soudů. Událost nelze pochopit leč v rámci ovzduší, v němž k ní došlo. Sv. Otec Pavel VI. v listě k saigonskému arcibiskupovi vyslovil svou důvěru a svůj názor stran způsobu, kterým Církev ve Vietnamu vykonává svůj úkol. Žádame křesťanský svět, aby se spojil s námi v naději a jistotě, jež vede Církev nevyzpytatelnými cestami ale bezpečnými

Ve středu dopoledne přijeli na římské letiště kard. Spelman a Suenens. V úterý přiletěla dvě zvláštní letadla s koncilovými otcí: jedno ~~xxx~~^{xxx} přiletělo z Johanesburku v Jižní Africe, a vezlo 74 biskupů z tamějších krajů druhé přijelo z Dálného Východu s 75 koncilovými otcí. ✓

V úterý se konala ve Westminsterské katedrále v londýně slavnostní ^{pastolení} nového arc. mons. Johna Heenana. Bylo přítomno 35 biskupů, mnoho kněží a asi 3000 věřících. Slavnost byla vysílána televizí.

Protestantští duchovní Roger Schutz a Max Thurian budou přítomni jako pozoo-
vatele druhému zasedání koncilu. *Schutz* převor a místopřevor prot.klášterní
komunity v Taizé ve Francii.

27/9/63

ROZMLUVA KATOLÍKA S PROTESTANTEM.

Přinášíme výtah z knihy Pátera Gustava Weigla, T.J., profesora Ecclesiologie a Dr. Browna, Presbyteriánského ^{druha} pastora, profesora teologie z New Yorku. Napsali společně knihu ^{Pod hrdlom největšího křesťana sv. P. W.} pod názvem "Rozmluva katolíka z protestantem". Podávají v ní každý své přesvědčení, jak se katolík dívá na protestantství a protestant na katolictví. Je to jedinečná kniha svého druhu, a proto seznámíme krátce své posluchače s jejím obsahem.

Protestantský pastor v první části knihy navrhuje 6 pravidel pro užitečnou ~~xx~~ diskusi mezi protestanty a katolíky v rámci nastávajícího Všeobecného koncilu. "Slovo dialog", píše Dr. Brown, "znamená, že obě strany mluví a poslouchají. Každému je jasné, že by k rozhovoru mezi nimi mělo dojít, jde jen o to, jakým způsobem bude veden.

V prvním pravidle říká, že každý partner musí věřit, že ten druhý mluví ~~ve dobrovolnosti~~. Pokud bude katolík myslit, že protestantovi jde jen o vniknutí do hierarchické politiky, aby toho pak zneužil, nedojde k otevřené debatě. Na druhé straně pokud ^{se} bude protestant domnívat, že katolík hovorem o "demokracii" a "shovívavosti" chce jen zastřít ^{jimi} "skutečné" cíle, nebude mít hovor užitku. Každý musí sledovat ~~svěcení~~ pravdě, protože Kristus řekl: "Já jsem pravda". Oba zúčastnění jsou služebníky Ježíše Krista a mají v Něho společnou víru. - Katolíci říkají o protestantech, že jsou odloučení bratří. "Myslím," píše Dr. Brown, "že tento název je výborný, protože vyjadřuje přesně co jsme. Nebezpečí o to, kdo provedl odloučení; skutečností je, že oddělení jsme. Hlavně, že jsme bratry. Těší mne, že katolíci více zdůrazňují slovo "bratři", než slovo "oddělení".

2. pravidlo: Každý partner musí přesně vědět, v co věří. Musí také být ochoten svou víru přezkoušet. "Nevidím zde," píše protestant, "žádného problému, pokud se týče katolíků. Každý jejich řečník je opatrně vybrán a schválen. Ví, že katolická víra musí být přednesena bez ústupků a příslibů za tím účelem, aby počátek rozhovorů byl slibný. Jakýsi problém však existuje u nás. Protestantská víra sama v sobě nemůže být tak přesně vyjádřena jako katolická, protože je zde zastaralá tendence vyrovnávat víru s tím, co se nám líbí. Úkolem protestantů je zde upřímně poznání

tantů bude především namáhat významná debata za zavřenými dveřmi, abychom sami 2/
zjistili, které věci jsou a které nejsou základní v našem vyznání víry. Tento proces pozoruhodně urychlila Světová rada Církví.

Třetí pravidlo: Každý zúčastněný musí usilovat o to, aby jasně porozuměl víře druhého. Žádný z nich nemá práva plýtvat časem druhého tím, že nemá ani ponětí o jeho víře. Obě skupiny se musí doma dobré připravit a poctivě prostudovat náboženství druhého. Nicméně k plnému porozumění může dojít, až při rozhovoru samém. "Já například", píše Protestnat, "až po dlouhém rozhovoru se svým katolickým přítelem, jsem přišel na to, že rozdíl mezi uctíváním Boha a Marie není jen pář scholaštických frází. Na druhé straně doufám, že můj přítel-katolík došel k názoru, že protestantské víry není nějaká snůška náboženských forem volnomyšlenkářů, jak špatně definoval Gabriel Monod."

"Obě skupiny", píše Brown, "musí ukázat dobrou vůli v tom, že si budou vysvětlovat víru druhého v nejlepším světle. V praxi je to dost těžké. Příliš mnoho protestantů totiž, čtou-li papežské encykly, hledají v nich to, co zdvořile nazývají "papežskou nadvládu", méně zdvořile "kontrolou myšlení". Studují katolickou literaturu jen proto, aby přidávali olej do ohně svých protikatolických citů. Ironické je, že nejsou sami. I t.zv. moderní katolické kruhy přidávají své polínko svou "sebekritikou". Tato ironie kupodivu uniká dívákům. Někteří katolíci zase, se zdají neschopní vážně uvažovat o tom, zda Reformace byla k něčemu dobrá. Pro ně Martin Luter byl jen drzý mnich, který ~~nemohl~~ podřídit ~~poslušnost~~. Spousty ~~mnichů~~ ~~na svobodě~~ může být ~~podříta~~, ale rozhovor takto vedený by nebyl rozhodně užitečný."

Pro protestany je velmi požádatelné věřit, že katolická formule "mimo Církev není spásy", je asi totéž jako "všichni nekatolíci přijdou do pekla". Pak mohou mluvit o nesnášenlivosti, pobožněstvím a duchovní pýše. Když ale poznají ke svému překvapení, že tomu tak katolická ~~máma~~ neučí, nezbyde, než obrátit. Na druhé straně i katolíci se v protestantech mýlí. Myslí, že protestanté věří jen ~~te~~ to, co se jim líbí, a že nepodléhají žádné vyšší autoritě. Podivili by se, jak protestanté přísně žijí pod autoritou Vtěleného Slova Božího, že věří ve skutečnou přítomnosti Ježíše Krista ve svátostech, a netvrší, že mimo

jejich církev není spásy.

4. pravidlo: Každý zúčastněný musí na sebe vzít odpovědnost pokorou a pokániím ~~za te~~ když by jejich skupina rozšířila, prohloubila, anebo způsobila trvalé rozdělení. Jeden aglikánský pastor rozmlouval s katolickým knězem, který řekl, že Reformace byla chybou katolíků. Anglikán na protestantské schůzi později prohlásil, že měl dvě možnosti. Buď odpovědět: "Ovšem, byla to Vaše chyba", anebo: "Byla to také naše chyba." Avšak ~~tato~~ poslední odpověď dává možnost v rozhovoru ~~prohloubovat~~ užitečně pokračovat. "

" Zádný katolický historik už nepopírá, pokračuje Dr. Brown, že poměry v křesťanském světě v 16. století byly politování hodné. Také prohlášení papeže Hadriana VI., že Církev zasluhuje soud za zlořády, je známo. Na druhé straně už pramálo protestantů považuje 16. století za svůj "zlatý věk". I když my, protestanté, říká Brown, " ~~ne~~ se ^{ještě} nehlásíme k názoru, že Reformace vylila se špínou i vykoupané dítě, přece jenom musíme, dnes ve 20. století, uvažovat o tom, zda-li se přece tenkrát něco užitečného nevylilo. "

Mnoho katolíků dnes říká, že na rozdělení křesťanů nenesе vínu jen tvrdohlavost protestantů, ale i nesprávný postoj katolíků. Každá strana chybovala. Naštěstí protestanté i katolíci se modlí stejně: Odpusť nám naše viny.

Páté pravidlo: Obě strany musí bez bázně uvažovat nejen o prvcích, které je dělí, ale i o těch, které je spojují. Někteří chtějí zdůraznit rozdíly, jiní ve jménu falešné ~~charity~~ ^{lásky} je zase vidět nechtějí. Každá z těchto cest vede ke zkáze rozhovorů. První postup je cynický a prohlubuje rozdělení. Druhý je sentimentální a ~~vede k~~ ^{je s Emilem} vystřízlivění. Daleko lépe bude, píše protestant, když každý partner hned na začátku pozná, že senic nezíská polovičatostí. Například pokud se týče omylnosti a neomylnosti papeže, ani geniální teolog protestantský, kombinovaný s katolickým v jedné osobě, nemůže ukázat střední cestu, že existuje zjev, být "trošku neomylný."

Rozdíly musí být označeny otevřeně. Není je však třeba řešit hned na počátku. Zcela správně budou řešeny až na pátém místě. Tak ubýde psychologická nesnáz hned na začátku, a rozhovor může být veden na realistické základně.

Je zde vždy možnost, že některé rozdíly nebudou tak veliké, jak se původně zdály. Může se však stát pravý opak. Protestant, který naivně doufá, že se katolíci vzdají určitého přesvědčení jen pro záchránu jednoty, (např. o neomylnosti papeže), bude velmi zklamán. Katolíci, kteří doufají, že se protestanté spokojí s nějakým šidítkem, jako manželství kléru, nebo ~~Wesley~~^{hinde} hymny, jako "Kdož jste boží bojovníci", objeví, že protestantské přesvědčení je poněkud hlubší.

Konečně 6. pravidlo, říká protestant Dr. Brown, že je nutno, aby každý partner souhlasil s tím, že tyto rozmluvy se musí obětovat Bohu, že nejsou v našich rukou. Musíme být trpělivými. Má-li s rozhovorů něco dobrého vzniknout, Bůh se že o to již postará. Musíme mít trpělivost, jinak bychom Jeho trpělivost jenom dále pokoušeli. Zatím, co je zde vždy možnost, že rozhovor může být příčinou obrácení, klamali bychom sami sebe, kdybychom myslili, že rozhovor zklamal, poněvadž k obrácení nedošlo. Jinými slovy: Nesmíme se zúčastnit dialogu s předem stanoveným plánem, kam přesně máme dojít. Všichni souhlasí, že by mělo být dosaženo jednoty všech křesťanů, aby se splnila modlitba Kristova: Aby všichni byli jedno. Nesmíme však být příliš jisti, že se tak stane.

Spoustu
Proud mezi námi není nepřeklenutelný. Kdybychom věřili, že vše spočívá na lidských silách, zaoufali bychom. Ale to není křesťanská cesta. Musíme věřit podle Evangelia, že s Bohem jsou všechny vše možné. Ovzduší rozhovoru musí být především ovzduší modlitby. Jestliže opravdu chceme ponechat výsledek v Božích rukou, nabídnete mu naše rozhovory v modlitbě, žádajíce Ho, aby se stalo podle Jeho vůle. Ať už je jakákoliv trhlina v popraskaných zdích křesťanství, bude opravena jen Jím samým, *ještě* než.

ústav pro studium
totalitních režimů

Svatý Otec Pavel VI. pronesl ve čtvrtek dopoledne televizní poselství profesorům a studentům katolické univerzity Georgetown ve Washingtoně ve USA. Poselsví bylo vysíláno prostřednictvím umělé družice Telstaru k 175. výročí založení univerzity. Sv. Otec vzpomněl svátku svatých mučedníků amerických, jejichž liturgická oslava připadala na čtvrtek; byli umučeni indiánskými kmeny v 17. století. Dnešní kvetoucí katolická Církev v USA je ovoce jejich práce, je to květ z jejich krve. Svatý Otec pak věnoval pozornost universitě jubilující: byla založena právě v r. 1789, kdy byla přijata americká ústava a dala národu mnoho odborníků, věrných vlastenců ale též silných charakterů. A právě toto poslední je největší přínos kat. univerzity: silný smysl pro to co je správné mravně, u jednotlivců i v rodině dává správný ráz celé společnosti. Svatý Otec přál universitě, ~~xxviii~~^{aby i v} budoucnosti k slávě vlasti i Boha. Kat. univerzitu Gerorgetownskou založil první arcibiskup z Baltimore mons. John Carroll. ~~xxix~~ Státního uznání se jí dostalo r. 1815. Dnes má 6 fakult s 6 300 studenty. Řídí ji řád T.J.

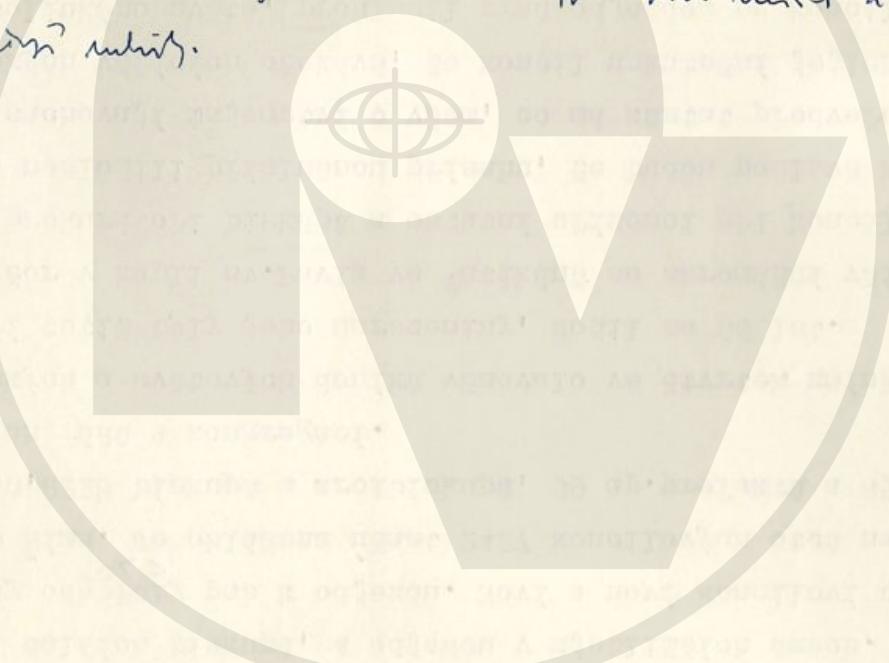
Kard. Wyšinski odjel ve středu večer z Varšavy do Říma na koncil. Spolu s ním jede 21 dalších biskupů, 4 odjedou v něbližších dnech. 18 biskupům vládní úřady ~~odepřely~~^{TAK} pas k odjezdu. Noví a noví konciloví otcové přijíždějí denně do Říma. Je ohlášena účast 2427 koncilových otců na druhém zas.: 75 kardinálů, 2228 biskupů a arcibiskupů, 59 ap. prefektů a 65 generálních představených řádů a kongregací.

Mnoho italských a světových deníků věnovalo ve čtvrtek zmínu sv. Otcovi Pavlu VI. 26. září totiž byly jeho narozeniny, dožil se 66 let.

V sobotu večer v kapli sv. Pavla ve Vatikánu se shromáždí všichni konciloví odborníci, prokurátoři biskupů a ostatní zřízenci při koncilových pracích, kteří dosud nesložili příslušnou přísahu, že budou pečlivě konat své povinnosti a že zashovají majemství o všem, co má zůstat předveřejností zatajen.

Mnoho afrických věřících očekává, že koncil uskuteční jejich větší zapojení do dění katolického světa, prohlásil před odjezdem na koncil mons. Yago, arc. z Abidjanu v republice Zlatonosné pobřeží. Po prvé černá Afrika je přítomna tak významnému shromáždění jakým je koncil. Koncil je nám příležitostí abychom se zamyslí nad hodnotami, které třeba uchovat a nad tradicemi, které jsou překonány dobou ^{od} kterých třeba upustit. Záverem mons. Yago se zmínil o novém pojmu misií, který si razí cestu: v tzv. misijních zemích je stále nedostatek kněží, potřebujeme pomoc ze zahraničí, ale je nutné zavést nové pracovní metody, které by byly přizpůsobené nynější situaci v Africe.

Dnešní 1. OR působí let. od krtky dny. výročí, když učinil svou
doporučení v-Ru nov. 14/9. Volek sek. dny. dny. nazývá se
dnešní a mohlo by se i v. mohlo být "imperativ". Dnešní v. nejde. Lze
mohlo. uvedení po vnitř. ob. 1st a 2nd hál pán vnit. mohlo a vnitř
mohlo jít tři mohly mohly.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

VLG/63

Řím a východní liturgie.

P. Alfons Raes, VÍK/ knihovník vatikánské knihovny a profesor na Východním ústavě v Římě měl na kongresu Apoštolátu sjednocení v Nynevegách v lednu letošního roku /1963/ přenášku o funkci východních obřadů v katolické Církvi, z níž tu podáváme zkrácený obsah.

Katolická Církev dostala od svého Zakladatele těžký úkol: sjednoti všechny lidi dobré vůle v jenom ovčinci Petrově, bez rozdílu národností a jazyků, Jena víra a jeden křest, to je ideál, ke kterému směruje podle slov sv. Pavla.

Není nejmenší pochyb, že bohoslužby s vírou úzce souvisí. To platí daleko víc o bohoslužbách východních než západních. Patřit k určitému obřadu znamená na Východě totéž co patřit k určité Církvi a vyznávat určitou víru. ~~Jakéž~~ Bylo tedy v dějinách vždycky velmi závažné stanovisko Ríma vůči těmto nela-
tinským liturgiím. Teoreticky jsou tu tři různé možnosti. ~~Jakéž~~ Latinská Církev může ostatní obřady odmítout a žádat od všech svých členů příslušnost k obřadu latinskému. Může je také přijmout tak jsou se všemi svými zvláštnostmi. Konečně je tu možná třetí cesta, cesta kompromisu: přijmout východní tradice s určitými ~~vy~~ výhradami a změnami. ~~Jakéž~~ Jak tomu bylo v minulosti doopravdy?

S povděkem můžeme zjistit, že úřední listiny papežské mluví o východních obřadech vždycky s úctou. Lev XIII není první, který užívá ~~zákaz~~ výrazu venerabilis antiquitas, vznešená starobilost. Už r. 1215, hned po ~~zákaz~~ čtvrté křížové výpravě prohlašuje čtvrtý knon lateránského koncilu, že ~~si~~ se mají všichni úhovat se zvláštní blahovůlí k Řekům, kteří se chtějí vráti pod poslušnost svatého Stolce a být snášlivý vůči jejich obřadům a zvyklostem. R. 1521 stanoví Lev X ve zvláštní buli, že se nemí obviňovat řecká Církev z kacírství proto, že se věrně drží svých starých obřadů a zvyků a že podává sv. přijímání pod obojí způsobou.

Přesto však musíme uznat, že se často ~~si~~ nezadržitelně projevuje tendence ~~zákaz~~ u sjednocených Východních připlížit se a přizpůsobit co nejvíce obřadu latinskému. Projevilo se tu někdy mnoho dobré vůle spolu s nepochopením situace.

Typickým příkladem je jezuitská misie v Habeši v 17. století. Sjednocení s Římem se tu ~~stále~~ dalo velkoryse a s opravdovým nadšením. Aby jednota byla trvalá a pevná, myslelo se tenkrát, že nejučinnějsím prostředkem k tomu bude zavedení i jednotného obřadu. Byl z Říma jmenován habešský patriarcha Mendez, který se svými kanovníky začal zpívat v katedrále latinské officium. Omyl se pochopil, až jeho funkce ztroskotala. On sám píše: "Kdybych ~~s~~ se měl ještě jednou vráti do Habeše, jsem skalopevně přesvědčen, že bych nezměnil nic na obřadech tohot lidu, není-li tu nic proti víře."

Když r. 1839 blahoslavený Justin de Jacobis začal novou misii v Habeši, bylo mu výslovňě dovoleno papežem Piem IX používat mísního obřadu. Než otázka nebyla dosud vyřešena. De Jacobis nebyl biskupem. Založil seminář. Když však chtěl dát svoje seminaristy světit na kněze, znova se vynořil problém obřadu. Informace od jiných nebyly zrovna příznivé, tak se stalo že došlo k mnoha nedopatřením a katolíci v Habeši si vytvořili nové zvyky, které nesouhlasili ani s původním obřadem země ~~an~~ ani s obřadem ~~a~~ latinským. Byl tu opravdový zmatek, který se pokusil r. 1895 rozrešit kardinál Parocchi. Mylelo se, že bude nejlepší zavést latinský obřad, ale v domácí řeči gheez. Podivné je, že dekret byl dán ~~s~~ k schválení papeži Lvu XIII, který měl pro východní obřady tolík pochopení a který ještě téhož roku vydal zvláštní encykliku Orientalium dignitas, o úctyhodnosti těchto tradic. Pravděpodobně se tento papež neodvážil odpovídat komisi, která dlouho otázku studovala a nemohla ze spletité situace najít jiné východisko. Museli jsme ~~pokračovat~~ čekat teprve na dobu Pia XI, který schválí i obřad kněžského svěcení v obřadu habešském.

Dlouhá a obtížná byla jednání i ~~ukrajinským~~ v otázce teoreticky velmi jednoduché, t. j. v obřadu ukrainském. Tam se naopak Řím sám musel bránit proti tomu, aby sjednocení ~~Ukrainci~~ Urainci ponenáhlu nepolatinštovali své vlastní obřady, jejichž nezměnitelnost si vymohli při sjednocení. Už r. 1595 ~~zde~~ nařizuje bula Klemeta VIII., aby nikdo nenutil píslušníky slovanského obřadu k zavádění nových pobožností, jako na př. procesí na svátek Božího těla.

Ve skutečnosti byly však na Ukrajině stále dva směry. Jedni se drželi starého vydání liturgických knih, druzí neustále a neustále se přizpůsobovali zvykům latinským, jak vládly v polské říši. Není se ostatně ani čemu divit. Katolíci latinští i slovanští žili v neustálém styku.

~~✓~~ Nejkalsičtějším příkladem polatinštění východního obřadu jsou indičtí Malabarci. Celé texty byly přeloženy z římské liturgie a zavedeny i vnější pohyby a ceremonie západní jako poklekání, ~~✓~~ přenášení misálu, odstranění ikonostase atd. Teprve Pius XI ustanovil komisi, která začala studovat domácí staré tradice, aby očistila tento obřad od pozdějších cizích přívěsků, nakolik to bude vhodné a možné.

Je zřejmé, že dnes už převládá v katolické Církvi i prakticky směr, který se snaží, kde to je jen možné udržet východní obřadu v jejich ryzosti a starodávnosti. Zajímavé je však to, že potíže nevycházejí, jak by se dalo čekat, ze starých latiníků, ale od východňanů samých. Oni jsou už totiž na svůj pozměněný ritus zvyklí a neradi se vracejí ke starým formám. Tak na příklad malabarci v Kerale mají mnoho řeholních povolání, křesťanské školy, náboženský život je uvědomělý a příkladný. Proč je reformovat podle nějakého starého historického formuláře, který sice odpovídá původnímu obřadu, ale neodpovídá už dnes zvyklostem těch, kteří ho užívají? Hlavní motiv čistoty obřadu je ten, aby se neodvraceli ti křesťané, kteří jsou od katolické Církve odloučeni, pro nové polatinštělé formy. Ale právě v případě Malabarů tento motiv úplně odpadá, protože ~~✓~~ jsou, kromě malické vyjimky, všichni katolíci. A přece z Říma je stále nabádají k očistě vlastního obřadu. Důvod je nyní ne už tak praktický, jako spíš morální. ~~✗~~ Římské úřady nechtějí být obvinovány z nevěrnosti a z nedodržení slova. Při uzavírání jednoty s odloučenými Církvemi se vždy slibuje zachování původního obřadu. Katolická Církev nyní stojí na tom principu, že ~~neodržené~~ slíbené slovo ~~✓~~ musí platit, i když to stojí určité oběti. Různost obřadů a zvyků v katolické Církvi sice neodpovídá té příkladné jednotě, jak si ji představovali ve středověku, s jedním jazykem a sjedním obřadem. Ale z druhé strany se v různosti obřadů ukazuje jednota vyšší, nadnárodní, Církev může zahrnout všechny jazyky i kmeny i ~~zvyky~~ dobré zvyky.

Péčí generálního sekretariá u II.vat.sněmu bylo právě vydáno nové vydání Koncileváho řádu, tj. předpisů, jimiž se koncil a především jeho zasedání řídí. Nové vydání přináší novoty a změny, které zavedl sv.Otec Pavel VI.

Koncilevý řád uvádí ap.list Appropinquante Concilio z 6.^{srpna}~~XXX~~ 1962, kterým vyhlásil Řád, jímž se řídilo první koncilevá zasedání. Pak je uveden list kard.Cicognaniho, státního sekretáře Jeho Svatosti a předsedy komise pro koordinování koncilevých prací; kard. Cicognani píše, že úpravy schválil a potvrdil sv.Otec při audienci, kterou jemu, kard.Cicognanimu, udělil.

Hlavními zásadami při úpravách Řádu bylo, aby přispěly k rychlejšímu průběhu koncilevých prací a k ještě větší svobodě koncilevých otců při diskusi. Při jiných úpravách se chtěla zaručit práva, abychom tak řekli, menšiny na konciliu, tj. té strany, ^{jejíž návrh} ~~která~~ při hlasování ~~má~~ dostane méně hlasů. Na konciliu nelze mluvit o mejsině a většině leč jen ve velmi přeneseném smyslu.

První úprava Řádu najdeme v čl.¹⁴. Předsednická rada má nyní 13 členů, nebo prakticky jen 12, protože kard.Pla y Daniel ze Španělska ze zdravotních důvodů se vzdal svého úřadu; k dřívějším 10 papež Pavel VI. přidal v poslední době další tři. Cílem Předsednické rady je být nad zachováváním Řádu koncilevou podle Všeobecných ^{norem} ~~pokynů~~.

2. odstavec 4. článku uvádí nově zavedené ~~moderatores~~, delegati, ^{zavedl a} jak je jmenoval Pavel VI. Moderatores řídí diskusi, střídají se při vedení diskuse na všeobecných zasedáních a studují poznámky a návrhy, které došly z koncilevého pléna a pak je předvzduvají příslušným komisím. - Další novota: ruší se komise sekretariát pro mimořádné záležitosti, nahrazuje jej koordinační komise která nyní má místo 7 dokonce 10 členů, předsedá jí kard.Cicognani.

Další úpravy v Koncilevém řádu ^{ne} jsou opravdové novoty, ale spíše výklad, aplikace, rozvedení pokynů už existujících nebo které byly zavedeny na I.zasedání. Sem patří především, že koncilevým zasedáním budou přítomni i laici, audtores; nemají právo mluvit, ale mohou být pozváni aby dali své mínění jako odborníci. ^{na zasedání komisi} ~~N~~ může je ^{některý z} k tomu vyzvat moderátorů konciliu nebo předseda některé z koncilevých komisí. - 22. článek dovoluje biskupům a ostatním koncilevým otcům, kteří mají na to právo, v oblasti své diecéze, aby nad svým pláštíkem -italsky mantelletou - mohli nosit i mozzettu, tj. jakýsi prelátský límeč.

Tato mozzeta je odznakem jurisdikce biskupů, mohou jinosisit jen ve své diecézi a tedy v římské diecézi ji může nosit jen římský biskup, tj.papež, a z jeho povolení ji dosud mohli nosit kardinálové a patriarchové.

Nyní na koncilových zasedáních ji budou moci nosti všichni biskupové a ostatní konciloví otcové; tím se naznačuje jejich učitelská moc, kterou mají na konciliu. Další novotou, která má urychlit diskuse, je že žádost 50 otců ~~Moderatorům konciliu~~ může ukončit diskusi o schématu, která už trvala delší dobu; ~~moderatores~~ ~~schéma~~ odevzdají jejich návrh komisi koordinační. Tato věc už byla vyzkoušena na prvním zasedání. A dále: jestli v komisi 5 otců žádá tajné hlasování, předseda komise je má dovolit. Podle čl. 39. k schválení celého schématu nebo jeho části nebo úprav schámat je nutná dvoutřetinová většina; k odložení nebo zakončení diskuse ale stačí jen nadpoloviční většina: ~~zák.~~ polovina a jeden hlas. 57. článek dovoluje, aby ~~kykym~~ jeden koncilový otec mohl mluvit i za druhé řečníky, kteří se přihlásili o slovo, nebo aby se prostě zřekl slova, protože předcházející řečníci už jednali o věci. Čl. ~~odst.~~ 3 stanoví, že v každé komisi tři otcové mohou požádat předsedu, aby zvolil za odborníka osobu, kterou oni považují za vhodnou a která nebyla zapsána na seznamu už předloženém k schválení. Odst. 4 jestli některý koncilový otec žádá, aby mohl mluvit v komisi, jejímž není členem, komise sama stanoví, zda má být připuštěn k slovu a za jakých podmínek. Odst. 5 dává dovolením členům komise, kteří nesouhlasí s některým rozhodnutím přijatým většinou, vyložit ~~jakým~~ své důvody.

Noví konciloví otcové přijeli včera a dnes do Říma na koncil. V pátek ráno přijel vlakem kard. Józef Wyszyński z Polska; prováelo ho 21 biskupů. Ve dvou zvláštních letadlech přijeli biskupové z USA a ze střední a jižní Ameriky. Do Říma už přijel franc. spisovatel Jean Guitton, který byl přít. l. zas. jako pozorovač. Ve Florencii se konala v posledních dnech společná schůzka biskupů italských a francouzských. Biskupové spolu prošli koncilová schémata, o nichž bude jednáno na zasedáních. Schůzka je uskutečnění plánu poskytovat pravidelně biskupům rozličných zemí příležitost výmeny názorů o tom, o čem se bude na konciliu mluvit. Rakouské biskupové před svým odjezdem z Vídně vyzvali své vrchníků k modlitbám za zdar konciliu.

Novým rektorem Pap. university Gregoriány byl jmenován belgický jezuita P. Eduard Dhanis. Má 61 let; od r. 1949 je prof. na Gregorián; a 8 let zastával úřad prefekta studií. P. Dhanis je odborníkem na II. vat. sněmu a to v komisi pro víru a mravy.

Tv. během svého pobytu v ČSR: mn. Vojtěch, František
a Tomáš.

RaVat CECO 28-9-63

335/1

Nedělní II. Os. Romano je věnováno ~~úvodnímu~~ zahájení druhého koncilového zasedání. Přední římský katolický spisovatel mons. Matteuci, poradce při koncilu píše o schématu O Církvi, o němž začne v pondělí diskuse. Dále jsou uvěřejněny dva články o dějinách církve. Papežský teolog dominikán P. Ciappi podává přehled o prvním zasedání a chronologii vykonaných prací. Několik článků je věnováno památce Jana 23., který koncil začal, a různým tématům týkajícím se koncilu. Římská česká kolonie oslavila v sobotu svátek sv. Václava, předního patrona a dědice země české. Mši svatou sloužil v koleji kaple Nepomucena světicí biskup olomoucký mons. František Tomášek za asistence vicerektora koleje preláta Bezdíčka a dalších kněží a bohoslovů z Nepomucena. Byli též příromni tři slovenští biskupové: Necsey, Lazík a Pobožný a ostatní kněží, kteří biskupy provázejí. V sále koleje byla pak družná zábava.

Vatikánské pošty budou několik dní příštího týdne razítkovat příležitostným razítkem k zahájení druhého koncilového údobí. Razítko doplňuje latinský nápis: Papež Pavel VI. koncil, který začal jan 23. k velkým nadějím světa znova shromáždil.

Téměř neustále přijíždějí do Říma noví konciloví otcové, mnoho z nich zvláště ním letadlem, např. biskupové z Francie, Jižní a Severní Ameriky. V pátek přijel apošt. esarcha pro bulharské věřící vých. obřadu mons. Kurtěv a několik biskupů z Maďarska. 7. května 12 hodin večer.

Koncilový sekretariát pro jednotu křesťanů uveřejnil jména osob, které budou přítomny zasedáním jako pozorovatelé moskevské pravoslavné církve. Jsou to arcikněz Vitalij Borovoj, arcikněz Jahov Ilič a jako zástupce sjednání zastupitelství moskevského patriarchátu při světové radě církví laik Mikuláš Anfinoguenov. Primas anglikánské církve dr. Michal Ramsey vyzval své věřící, aby se modlili za zdar II. vat. sněmu. "Nechť v našich anglikánských církví stoupá k nebi modlitba, aby Bůh svou moudrostí vás díl rozhodnutí koncilu, aby vyplňovala spravedlnost, pravdě a jednotě."

Kard. Rugambwa dlel v posledních dnech v NSR. Přijal ho též president Lübke.

Kard. Rugambwa navštívil Kolej sv. Jana v Mnichově, ve které bydlí asi 80 asijských a afrických universitních studentů. Kard. Rugambwa vybízel africké studenty, aby sečlivě konali svá studia: Afrika na vás čeká.

V Seulu byl postaven nový kostel zasvěcený sv. Janu Boskovi. Kostel byl postaven z darů a za účinné pomoci severoamerických vojáků, kteří jsou posádkou v Seulu. Kostel je svěřen italským salesiánům.

word not a verb in a list., the 1st ^{rel. v} ~~verb~~ ^{and - a verb phrase} of
N.O.R. the movable ladder P. ~~is~~ ^{is} a verb phrase, the w. The金字
ladder. This sentence, it has list. like ~~the~~ ^{the} ladder from 14 list. the
list. miss. 銀字 ladder list. now's the w. No. x

Vulc. sp. prim 2° lar. adol. isto v. by late v. old v. les. w. Peter
to older bird will per' prove per 23° Rule VI. white ad. via utr' a
immature. (July 7°. m. white throat v. worn. pygmy ad. 4° or 10.)
All' bird prove C₃ to one. Men' ad. with (or bird return'.
a. ad. ad.)

(so now you think we have got a pet sloth)

4. To min. give a gruel consisting of 3x Purée & 2 hours, to wait about,
to C. a regular amount.

l' OR deli p'ment p'm lat. modellit ^{per huius, H. p'nt. mod.} ~~stare~~

Užitkovou činností svj. Jana je jeho kniha "De operibus Christi".
Tím volelku, když byla tato kniha vydána. A v dnešní dobu
oby žádají (papír) řádu pro mne být uvedena
mim

which below we work. not a jinx word shall happen to me
unless it's

Začalo druhé údobí 21. všeobecného sněmu v dějinách Církve
RaVat CECO 30-9-63 } II. vatikánského.
Konec 1064 336/1

V pondělí dopoledne se konalo první všeobecné zasedání odřízeno uvedené, 37. všeobecné zasedání od začátku koncilu. Míši svatou sloužil v ambroziánském obřadě arc. z Milána mons. Jan Colombo. Slavnostní intronizaci evangelia učinil mons. Pericle Felici, gen. tajemník koncilu. Zasedání řídil kard. Agagiani an, první z moderátorů koncilu. Ještě před zahájením prací mons. Felici přečetl znení pozdravného poselství sv. Otci Pavlu VI., který při prvním údobí seděl mezi nimi jako jejich bratr, ale nyní je jejich otcem, svatým otcem. Osvdčují mu svou věrnost a oddanost a přislibují své modlitby, svou spolu-práci, aby Svatá katolická Církev zazářila před celým světem jako Kristovo tajemství, jako život samého Krista na zemi. - Mons. Felici krátce seznámil koncilové řáce se změnami, které byly v koncilovém Řádu učiněny od prvního údobí. Dále připomněl, že tajemství se vztahuje na schémata, o nichž se vede diskuse a na práce v jednotlivých komisích. Než i stran toho, co se děje v koncilovém sále, otcové mají být co nejvíce opatrní ve svých slovech. Protože počet koncilových odborníků odpovídá požadavkům koncilu, nebudou už jmenováni noví. Oznámení mons. Feliciho byla pak opakována španělsky, francouzsky, anglicky, německy a arabsky. Předseda všeobecného zasedání kard. Agagianian přivítal koncilové otce, zvl. ty, kdo jsou přítomni pracem poprvé, přivítal též pozorovatele 20 křesťanských církví, hosty koncilového sekretariátu pro jednotu křesťanů a laiky, auditores, posluchače. Schéma O Církvi - o němž se bude konat diskuse v nejbližších zasedáních - uvedl kard. Ottaviani a Bro. wne, dominikán. Toto schéma je přepracováno ve srovnání se schematem, o němž Otcové jednali na posledních zasedáních v prosinci m.r. Schéma bylo zkráceno podle přání koordináční komise a upraveno podle poznámek, které Otcové učinili. ať už na zasedání nebo písemně v koncilovém mezidobí. Schéma se dělí na 4 kapitoly, které jednají o tajemství Církve, o jejím hierarchickém složení a zvl. o biskupech, o Božím lidu, kde je řeč především o laicích a o povolání k svatosti v Církvi. O schématu v jeho celku se vyjádřilo 9 Otců: mj. kard. Frings, z Kolína n.R. který mluvil též jménem 65 biskupů z Německa a skandinávských zemí, kard. Siri, arménský patriarcha Ignác Petr Batanian a arc. z Hué mons. Ngo din thuc. Vesměs souhlasili se schématem a jeho sestavením: že schéma se vyvarovává studeného právního stylu a uvádí často obrazy z Písma svatého. Souhlasně byla též přijata způsob, jímž je popsán poměr k odloučeným bratřím, a skutečnost, že schéma nechce rozhodnout otázku

~~bb61616161616161~~ Tvoří dobrému základnu pro koncilovou diskusi, je prodchnut ~~pečešením~~ tajemného těla Kristova. Bylo též upozorněno na několik jeho slabých stránek: jako např. že přiliš naléhá na rovnost údů Církve, nevyzdvihuje dosta tečně nutnost autority a její vykonávání; je nutné se vyvarovat jakékoliv nejasnosti stran "všeobecného kněžství" Božího lidu; je nutné jasněji formulovat nauku o laickém apoštolátě. Církev není vylíčena přiměřeným způsobem pro nekatolíky, a tu třeba uvážit, že polovina obyvatel země je složena z nekatolíků, jimž Církev má hlásat evangelium. Žádalo se lepší propracování právě přechodných pasáží, jako např. od líčení Církve jako Tajemného těla k líčení jako Božího lidu; od rovnosti ~~údů~~ tajemného těla ke kapitolám o hierarchii; od biskupů ke kněžím a jáhnům. Jeden z řečníků si přál změnu názvu schématu "O Církvi" v název "O Kristově Církvi". Jiný si přál, aby na koncil byli pozváni i představitelé náboženství, které se ke Kristu nehlásí. Na zasedání v úterý skončí diskuse o schématu všeobecně vztahem a přikročí se k hlasování. Pondělnímu zasedání bylo přítomno 2258 Otců. To byl přehled o jednání pondělního všeobecného zasedání II.vat.snemu; prvního zasedání po přerušení snemu 8.prosince a 37.zasedání, počítáme-li i zasedání předcházející. - Druhé udobí začalo slavnostním způsobem v neděli dopoledne v bazilice sv.Petra. Na 2400 koncilových otců krácelo v předvodě z vatikánského paláce do baziliky, do koncilového sálu, nakonec kardinálové a sv.Otec v doprovodu svých hodnostářů. Sv.Otec až k vchodu baziliky byl nesen na přenosném křesle, pak sestoupil a kráčel středem koncilových Otců, kteří už zaujali svá místa, až k hlavnímu oltáři. ~~Už~~ Před ním poklekl a záčal hymnus k Duchu svatému "Veni Creator Spiritus". On se též pomodlil záměrečné liturgické modlitby. Potom kard.Tisserant, děkan sboru kardinálů a předseda tzv. předsednické koncilové rady sloužil mše svatou. Po mše svaté Pavel VI. se oděl do papežských liturgických rouch a složil vyznání víry, po jeho stranách stáli kard.jánni Ottaviani a di Jorio a dva konsistoriální advokáti. Nato přijal hold poslušnosti a oddanosti kardinálů, patriarchů a ~~v~~ zastoupení všech ostatních otců: dvou metropolitů, arcibiskupů, biskupů, opatů a generálů řádů. Přísahu víry složili též konciloví otcové: jménem všech ji četl gen.tajemník mons.Felici. Nakonec se ujal slova sám sv. Otec . funknel ...

Po jeho praci v lete první muž oltář byl měsíce po prvním 20. květnu. až od Ríma vzdálený, kdy když koncilového schovaného pro jeho měsíce koncilu a po lete, audítor, když tis měsíce byl měsíce koncilu.

Vnější povídání myslíce překládá hl. význam z písni w. Ome i Ondra
Johannas slavíci mimo jiné zl'ostí: když už když obřítil se k nám,
Mále již oči otevřené chce poznat i polohu svého.

Velkou povídání mít. dle svého: zkušil různé zlovnosti národní
a vystával je tam mnoho zemí a sláv. Bowd a hradec jež byl
ve svém životě.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů